

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

S ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

de Orat. Ne aut scutulis iocus sit mimicus.

Scutifer, adverbium, Procaciter. [*scutifer* in Gall. *Fu boisson en plainchant*. Ital. *scutiferamente*. Ger. *Wit schamparen* idem *schamp*. Hisp. *trabucando a si*. Pol. *szepier*. Vng. *Zem oszonal embertelenen*. Ang. *Lik a samer or flatterer sciffer*.] Plin. Epistol. 90: Quid hunc paramus domi facere, qui in tanta re, tam serio tempore, tam scutuliter ludat?

Scutifer, a, p. Scuturam ego. [*scutifer* in Gall. *scutifer* est dicitur *par rite*. Ital. *scutifer*. Ger. *Schamps* idem *scutifer* possum *tracem* in die *lectol* aben. Hisp. *trabucando*. Pol. *szepier* *partois*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* a *scutifer*.] Horat. 1. Epist. 18: Scuturor ego ipse mihi, populo na idem 1. Epist. 19: Scuturantis speciem præbere professus amicis. Hoc est, turpiter adulantis.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, Vide SCUTULUM.

Scutula, a, penult. corrept. f. p. Genus verberis èloris scutula Greco *scutula*, quod corium significat, vel pellem. [*scutula* in Gall. *scutula*, in *scutula de cuir*. Ital. *scutula* *scutula*, *scutula*, *scutula*. German. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.] Martial. lib. 10: Scutulaeque locos hominū Scythæ pellic, Quæ vapularit Mariyas Celenæque.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

Scutula, hujus scutalis, pen. prod. a. t. Liv. 8. Bel. Maced. Centum funditores ab Aegio & Patris & Dymis acciti. A pueris in more quoddam gentis, faxis globosis, quibus ferme arenæ immixta litara litora sunt, fundi mare apertum incessentes excutabantur. Ita que longius, certius & validiore icu quam balæis funditor eo telo usi sunt, & est non simplicis habere, sed balæica, aliarumque gentium fundax: sed triplicis fontalis futurus duratum, ne fluxa habena volutetur in jacu, plura, sed librata quam sedenti velut nervo missa excutiat. Scutula, vel potius Scutra, valis genus, Vide SCUTULA & SCUTULA.

scutulata figura dicitur quæ telæ aranearum similitudinem habet. Plin. lib. 11. cap. 23: Quanta ante celant pedicæ, scutulato rete grassantes. & Est & scutula vasculi geous, unde diminutivum deducimus scutella. [*scutula* in Gall. *scutula*, in *scutula*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.] Martial. lib. 8: Bellalem ad scutulam sexto pervenimus anno. Idem lib. 11: Scæ impleret gabatas, paropsideque, Ec levei scutulas, cavasque lances.

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.] Est autè diminutivum à scuttra, sicut à mitra mitella, aut centè à scutula. Cicer. 3. Tusc. Eripiamus huic a gitudine. Quomodo? Colloceamus in calcitra plumæ, psalteria adducamus, hedychri inces damus, demus scutellam dulcicular potioris, aliquid provideamus & cibi.

Scutella, a, p. Dicitur quæ quibusdam orbibus, seu cunctis, quos scutula est distincta, ad aranearum similitudinem accedentibus. Juvén. Satyr. 2: Carulea inducus, scutulata, & galbana rata. Hoc autè texturæ genere olim præcipue cõmendabatur Lusitania. Id autem telæ erat ejusmodi, quale certimur in aranearum telis: quoru retia etiam scutulata dicuntur à Plin. lib. 11. cap. 23. & Est & scutulata color, in equis præcipue commendatus, quem vulgus ab exiguo potiorum specie *Pomulatum* appellat. Meminit ejus coloris & Palladius in mense Martio, cap. 13.

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

Scutella, a, p. Valis genus rotundi, concavi, quo minutal ex carne, vel oleribus in mensam exhibetur. [*scutella* in Gall. *scutella*, in *scutella*. Ital. *scutella*. Germ. En *liberine goster* in *goster* ans *idere* nam Hispan. *Acete luitans como para nimo*. Pol. *szepier*. Vng. *szepier*. Ang. *sciffer* in *sciffer*.]

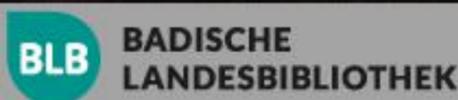
cantur. *SEB*. Composita verd' divisionem sive separationem
 sepe significat: quemadmodum *SA* apud Græcos: ut *Separo*,
Seduco. & Nonnunquam & privationem seu negationem: à
 cui *Seedo*: id, ut *Seduco*: g. ut *Segregari*, ut *Sejungo*, ut *Se-*
ligo: p. ut *Separo*: u. ut *Sevoco*. q. & s. & se pronome recipit &
 accusativi casus à genitivo fut. *severit*: quod etiam cum seipso
 componitur. Virgil. 3. Aeglog. At mihi sese offert ultro meus
 ignis Amyntas.
SEBUM, bi. n. s. *Sevum*. [*seivum*. Gall. *Seuf*. Ital. & Hispan. *Sevo*.
 German. *Wescht*. Polon. *Łey*. Vngar. *Faggja*. Ang. *Sewet*
 or *talow*.] Unde *Sebaccus*, a. um, quod ex sebo sive sevo con-
 sectum est *sebum*: ut *Candela sebeca*.
SEBARE, verbum. Sevo obducere. [*seivare*. Gall. *Mettre au adou-*
sser de seuf, faire seuf. Ital. *Opacra con sevo*. Ger. *Wit* visum *betode*
 oder *betreihim*. vrsi sunt *Sevum* magis Hisp. *Enfemar*, vntat con *se-*
vo. Pol. *Łacem* s. *seivacz*. Vng. *Mez faggjazom*. Ang. *To smere over*
with seum or *talow*.] Col. lib. 2. cap. 22. Feris autem istus ma-
 jorum etiam illa permittit, sar pinlere, faces incidere, cande-
 las sebare. Quod autem proprie fit *Sebum* sive *sevum*, & quo-
 modo differat ab *adipe* & *pingui*, abundè supra explicavi-
 mus in dictione *ADIPS*.
SECALE, pen. prod. n. t. [Pol. *Siekka*. Ang. *Sec*.] Frugis genus,
 tantum ad arcedam famem tenuiorum utile, secundis, sed
 gracili stipula. Huic mihum in Italia miscetur, panisq; fit me-
 ior. Galli, inquit Ruellius, una litera detrita *Seclem* vocant: de
 quo vide Plin. lib. 13. cap. 16.
SECAMENTUM, Vide *SECO*.
SECO, i. pen. prod. secessi, sum, n. t. *Seorsum* ab hominù se-
 quentia recedo. [*seiv*. Gall. *haldich*, *abgezogen*, *in seiv*. Gall.
Sevieren *part*, & *à l'isart*. Ital. *Partirsi*, *andar via*, *venir*. Ger.
Wiltch *sch wachon*, *dassum wachon*, *etw an hin von dem leuten gehn*.
 Belg. *Lat* *seivem* *gacu*. Hisp. *Retrahendo* à *parcesi*. Pol. *Wdzięci-*
va. Vn. *File meycik*. An. *To go a part* *from ether*.] Plaut. in Amph.
 Secede huc tu Solia. Idem in Curcul. Fugite omnes, abite, &
 de via secedite. Liv. 10. bel. Maced. Póliteaquam venisse eos
 nuntiatu est, secessit in partem interiori cum duobus amicis,
 totidem custodiaibus corporis. Ovid. lib. 4. Trist. Eleg. 3. Sed
 modo, quos habui, vacuos secedere in hortos.
SECESSUS, o. nis, f. t. *Secessus*, discessus sive recessus in locum se-
 cretorem. [*seiv*. Gall. *seiv*. Ital. *Retirement* à *part*, *sepa-*
ration. Ital. *Partiminto*, *comiato*, *partita*. Ger. *Abweichung* oder *ab-*
trennung in *ein sonderbar ort*. Hisp. *Partida* à *logar secreta*. Polon.
Vlięp. Vng. *Tej file valo mentel*. Ang. *A going a part*.] Hinc se-
 cessionem subscriptionum dixit Cic. pro Muræna, pro secreta
 collucatione quæ sine arbitrio, non sine suspitione conspi-
 rationis. Etenim, inquit, seductiones testium, secessione scri-
 ptorum animadverti. q. Ponitur aliquando pro seditione, quâ
 populus in diversas partes discedit. Cic. pro Ligario: Secec-
 sionem tu illam existimavisti, Cæsar, non bellum.
SECESSUS, us, ui, m. q. *Discessus* in locum solitariam, minusve
 frequentem. [*seiv*. Gall. *seiv*. Ital. *Retirement* à *part*, *le lieu*
où se retire à *part*. Ital. *Luogo dove si ritira*. Ger. *Abweichung* à *der*
fñderung von dem leuten: *item*, *ein stll vud* *abgezunder* *ort*. Hisp.
Retrahiminto, *logar secreta* *do nos recogemos*, *apartamiento*. Polon.
Odlaczenie *st* *ed lundp*, *vilapiczenie*. Vng. *Tej file valo menel*. An.
A going a part *from ether*, *a place where one goes a part*.] Ovid.
 Carmina secessum scribentis & omnia querant. & Nonnunquã
 locus ipse secretior, & ab hominum turba aspectuque remo-
 tus. Virgil. 1. Aen. Est in secessu longo locus. Plinius
 Epist. 13. lib. 2. Ille meus in urbe, ille in secessu contubernalis:
 id est, in villa. Idem Epist. 13. lib. 3. Petis ut libellos tuos in se-
 cessu legam. Seecessus avium. Plin. lib. 10. cap. 29. Sed in secessu
 avium & noctuæ paucis diebus latere traduntur.
SECCERNO, i. s. *Secevi*, tum, act. t. *Divido*, *separo*, *discerno*, *segre-*
go. [*seiv*. Gall. *seiv*. Ital. *Separare*, *distendere*, *separa-*
re. Ger. *Ben emader* *schoden* *oder* *abtheilen* *absundit*: *vader* *schod-*
ten. Belg. *Disten* *offschinden*. Hisp. *Distar* *à* *apartar*. Pol. *Odl* *uc-*
zem, *prywatyzom*. Vng. *El valószem*. Ang. *To separate* *or* *sever*.]
 Cic. Lucero: Si à continentibus tuis scriptis secerenas hanc
 quasi fabulam rerum eventorumque nostrorù. Cic. in Cañl.
 Secernant se mali à bonis. Idem de Amicis. Secerni aut blandi-
 tus amicus à vero, & interno sic: tam potest adhibita diligen-
 tia, quàm omnia fucata & simulata à sinceris atq; veris. Ho-
 rat. in Arte. fuit hæc sapientia quondam, Publica privatis se-
 cernere, sacra profanis.
SECCUS, i. a. um, particip. *Sejunctus*, *separatus*. [*seiv*. Gall.
seiv. Ital. *Separato* *o* *mis* *à* *part*. Ital. *Separato* *o* *mis* *à* *part*. Ital.
Separato *o* *mis* *à* *part*. Ger. *Abgezunder* *oder* *abgeschunden*. Hisp.
Apártado *o* *quitta* *apartadamente*. Pol. *Odl* *uczem*. Vng. *El valószem*.
 Ang. *severed*, *and put a part*.] Cic. 1. de Nat. orat. Habent
 igitur suam sphæram stellæ incantes ab æthera conjun-
 ctione secretam & liberã. Virg. 8. Aen. Secevo sq; pio: id est,
 ab impis separator, & laterdu idem est quod *secessus*. Quint.

lib. 9. cap. 3. Secretæ & extra vulgarem usum posite, idemque
 magis nobites, ut novitate autem excusant, na copia istant.
 & Migerat interdum in nomen, & admittit comparationem.
 Col. lib. 9. cap. 4. Probatis apibus destinari debent pabulationes,
 earq; sint secretissimæ, ut nosser Maro principia, vidue po-
 cudibus, aptico, & minime procelloso coeli stau. Secretum
 locum dicimus, solum, & quasi à cæteris separatu. Cic. 2. de
 Legib. Loco publico, privatione celebri, an secreto aliena
 vitate, an toaria castis, an foro dicas, interest plurimum.
SECCURUM, u. n. l. *Pro seccula*. [*seiv*. Gall. *seiv*. Ital. *Seiv*.
 Ger. *Wa* *sen* *retire* *er separi* *an* *se retire* *à* *part* *d* *avec* *les* *autres*. Ital.
Luogo dove si ritira, *una separata mente*. Ger. *Ein abgesunder* *seim*
isth *ort* *in* *dem* *etw* *von* *den* *leuten* *isth*. Hisp. *Logar secreta* *de* *una*
coegomo *apartadamente*. Pol. *Odl* *uczem*. Vng. *Tej file valo*. An.
A place *separated* *a* *part*.] Plin. Epist. 1. lib. 1. Quam pulchrum
 illud, quàm dulce secretum, quantum ibi antiquitas! & Ali-
 quando secretum accipitur pro re arcana quam nulli reme-
 communicamus, sed apud nos tantum servamus. [*seiv*. Gall.
seiv. Ital. & Hisp. *Secreto*. Ger. *Abgezunder* *oder* *abgeschunden*
heimliche *sehem*. Pol. *Tajemnica*. Vngar. *Dök*. Ang. *Any privy*
and *close* *thing*.] Quintil. lib. 11. cap. 1. Proferunt motu ple-
 runque oratio & animi secreta detegit. Ovid. 2. Metam. He-
 gem dederat suane secreta viderent.
SECCURUM, o. nis, verbale, f. t. *Separatio*, *divisio*. [*seiv*. Gall.
seiv. Ital. *Separatione*, *divisione*. Ger. *Abgezunder* *oder* *abgeschunden*
separatio. Ger. *Abgezunder* *Hil*. *apartamiento*. Pol. *Odl* *uc-*
zem, *oddalenie*. Vngar. *El valószem*. Ang. *separation* *or* *parting*
a *part*.] Cic. 1. Tuical. Est enim interitus quasi discessus, & in-
 cretio ac direptus earum partium quæ ante intecitum jun-
 ctione aliqua tenebantur.
SECCURUM, i. s. *Seccur*, interprete Festo, Culter est ferreus, oblongus,
 manubrio eburneo, rotundo, solido, juncto ad capulum argen-
 teo, auroque fixo clavys æneis, are Cypri: quo Hammo, Ja-
 minis virgines, Pontificesq; ad Sacra etiam utebantur: à seccu-
 do dicta. [*seiv*. Ger. *Ein* *ganang* *is* *seccur*, *seccur* *seccur* *seccur*
offener *brauchten*. Pol. *Seiv*. Vng. *Seiv*.] Suet. in Tib. Nam & inter
 Pontifices sacrificanti simul pro secessita plumbum cula
 subiciendum curavit. Idem alibi: Seccuritam, alii seccuram, alii
 dolabram anciam, alii culicellum putant.
SECCURUM, i. s. *Seccur*, interprete Festo, Culter est ferreus, oblongus,
 manubrio eburneo, rotundo, solido, juncto ad capulum argen-
 teo, auroque fixo clavys æneis, are Cypri: quo Hammo, Ja-
 minis virgines, Pontificesq; ad Sacra etiam utebantur: à seccu-
 do dicta. [*seiv*. Ger. *Ein* *ganang* *is* *seccur*, *seccur* *seccur* *seccur*
offener *brauchten*. Pol. *Seiv*. Vng. *Seiv*.] Suet. in Tib. Nam & inter
 Pontifices sacrificanti simul pro secessita plumbum cula
 subiciendum curavit. Idem alibi: Seccuritam, alii seccuram, alii
 dolabram anciam, alii culicellum putant.
SECCURUM, i. s. *Seccur*, interprete Festo, Culter est ferreus, oblongus,
 manubrio eburneo, rotundo, solido, juncto ad capulum argen-
 teo, auroque fixo clavys æneis, are Cypri: quo Hammo, Ja-
 minis virgines, Pontificesq; ad Sacra etiam utebantur: à seccu-
 do dicta. [*seiv*. Ger. *Ein* *ganang* *is* *seccur*, *seccur* *seccur* *seccur*
offener *brauchten*. Pol. *Seiv*. Vng. *Seiv*.] Suet. in Tib. Nam & inter
 Pontifices sacrificanti simul pro secessita plumbum cula
 subiciendum curavit. Idem alibi: Seccuritam, alii seccuram, alii
 dolabram anciam, alii culicellum putant.
SECCURUM, i. s. *Seccur*, interprete Festo, Culter est ferreus, oblongus,
 manubrio eburneo, rotundo, solido, juncto ad capulum argen-
 teo, auroque fixo clavys æneis, are Cypri: quo Hammo, Ja-
 minis virgines, Pontificesq; ad Sacra etiam utebantur: à seccu-
 do dicta. [*seiv*. Ger. *Ein* *ganang* *is* *seccur*, *seccur* *seccur* *seccur*
offener *brauchten*. Pol. *Seiv*. Vng. *Seiv*.] Suet. in Tib. Nam & inter
 Pontifices sacrificanti simul pro secessita plumbum cula
 subiciendum curavit. Idem alibi: Seccuritam, alii seccuram, alii
 dolabram anciam, alii culicellum putant.

1378 SEB SEC

Virg. 1. Aem. Para in frustra secant, vembusq; tementia figunt.
 & deare viam, est celeriter proficisci, translatione sumpta ab
 andur, que perem inter volans dicitur dividunt. Virg. lib. 6. illic via
 secant ad naves. Servius exponit id est, tenet. & Accipitur item
 deare pro sequi. Virg. lib. 10. Quis cuiq; est fortuna hodie,
 quam quisque secant. Iamque est, sequitur, tenet, habet.
 Secant, a, um, participium. [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*,
 Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.
 Secamentum, n. l. Ligum secabile, aut quippiam ex ligno se-
 cili confectum. [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*,
 Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.
 Secamentum, n. l. Ligum secabile, aut quippiam ex ligno se-
 cili confectum. [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*,
 Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.

vineasq; adis, cojus rei sunt longè permississimi Aquitani, pro-
 pterea quòd multis aratæ sectura sunt.
 Sectile, pen. con. Quod sectum est, live secari solet, aut sectu fa-
 ctum est. [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.
 Sectus, a, um, pen. prod. Quod sectum est, aut secari solet.
 [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.
 Sectus, a, um, pen. prod. Quod sectum est, aut secari solet.
 [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.
 Sectus, a, um, pen. prod. Quod sectum est, aut secari solet.
 [רע] חתוך חתוכים. Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*, Gall. *tailleur*. Ital. *tagliare*. Germ.
schneiden. Hispan. *cortar*. Polon. *kroć*. Vngar. *székel*.
 Ang. *cut*. Cicero 2. Tusc. At vero C. Ma-
 rius rusticus vixit, sed plane vixit, quam fecerat, principio ve-
 nit se allegare, quoniam ante Marium, solutus dicitur se-
 cutus. & Legitur tamē participium futuri temporis, secaturus,
 pro secutus apud Colum. lib. 3. cap. 9.

Mancamento di core, di giudizio. Ger. Irághit, hntestíghit, mangit an gutem verstand vad verthelt. Hisp. Defectu de juicio. Pol. Gans me, stem 2. splivo. Vng. Hicidit, vntígh, tannia, z. An. Sicuti fuisse, flogulmiffi.] Secordiam, inquit Festus, quidam pro ignavia posuerunt. Cato pro stultitia. Plaut. in Pcen. Nimia nos socordia hodie tenuit. Terent. in Andr. Enimvero Dave nihil loci est segnitiei, neq; socordia. Liv. 2. Bel. Pua. Sed Pcnus advena ab extremis orbis terrarum terminis nostra cunctandit & socordia jam huc progressus.

Secorditer, live Socorditer, Ignaviter, negligenter. [Injunct. Gall. Lourdement, & negligemment Ital. Con dispoceggine. Germ. Nichtsichtig, sanitot. Hisp. Desfura, gadamente. Polon. Gansie, demia. Vngar. Ácsimel, sumant. Ang. Slothfullie, flagghulie.] Inde Socordius, comparativum, Liv. 1. ab Vrbe: Ad Albanis socordius res acta.

Secreto, Secretus. Vide SECERNO.
 Secti Sectarius, Sectarior, Vide SECVOR.
 Seculo, as, pen. cor. Seculum, live solus cubo. [dímpru. Gall. Couches à part. Ital. sedesio dormire da un canto solo. Ger. Besonder tigen Hisp. Afintarse á dormir á parte. Pol. Osób noleje. Vngar. Kécsel halok. Ang. To lye a part.] Liv. 4. Decad. lib. 9. Per jocu adolefcens vetat eam mirari, si per aliquot noctes secubisset religionis causa, ut voto pro valetudine sua facto liberaret.

Secubitus, us, m. q. ipse secubandi actus. [dímpru. Gall. Couchement á part. Ital. letto dormire separatamente. Ger. Das besondertigm Hisp. A qual apartamiento de cama. Pol. Osóbne leznie. Vn. Kécsel ála. Ang. A lye a part.] Ovid. 3. Amor. Eleg. 9. Qui tibi secubitus miles dea flava fuisset, Has cogor facis auoc ego ferre tuis. Catullus Argonaut. Anxia nec mater discordia moesta puella Secubita, varos mures sperate nepotes.

Seculi, pen. cor. sp. Falx á secundo dicta, ut ait Varro lib. de Ling. Lat. 3. [In maghthal dímpru. Gall. Fauxille. Ital. Falce. Ger. Ein Sichel Hisp. Hacer para segar. Pol. Kosza. Vng. Kész. Ang. sickle or hook.] Hac utuntur qui in pratis herbas secant.

Seculum, seculi, n. l. live á secando, ut quibusdam placet: live, ut alii malunt, á sequendo deducatur, absq; diphthongo melius scribitur, producitq; antepenultimam contra primitivi rationem. [In hólám. nír, fók. Gall. Siecle, l' espace de cent ans. Ital. Secolo, etc. Ger. Ein jert von hundert jahren alter. Hisp. Siglo, etc. Pol. Wieki, to wiek 100 latetis. Vngar. Hozzo idb, jert exjend. Ang. An age, the space of an hundred years.] Est autem seculum idem fere quod hominis unius ætas. Festus interpretatur spatium centum annorum. Vnde carmen Horatii seculare dicitur, quo describuntur sacrificia quæ centesimo quoque anno fiebant. Id enim colligi potest ex lib. 2. Ciceronis de Oratore, quum ait Numam Pompiliam duobus seculis Pythagoram præcessisset: quem ex Livii autoritate constat ducentis annis huiffe ante Pythagoram. Sunt qui spatium triplum annorum, seculum putent; alii verò mille annos seculum habere existimant. Cicero Bruto, lib. 11. In multa secula videbamus Rempublicam liberatam: hoc est, in multum tempus, live in multas ætates. Idem 2. de Orat. Seculis multis ante gymnasia inventa sunt, quam in his philosophi garrire ceperunt: Id est, multis reno ætatibus. Idem 6. Verr. Patentes quorum ornatus tot secula manserant. Idem 4. Acad. Nihilac tot seculis summis ingeniis, maximis studiis explicatum putamus: Seculum, live seculum, per synepem, Lucretius pro genere usurpat: ut Serpentina secla, lib. 6. Naribus alpedes at cervi lapè putantur. Ducere de lateribus serpentina secla ferarum. Idem libro 3. Desperet homines, saperent fera secla ferarum. Et libro 11. Efficit ut cupidè generatim secla propagent. & Sarpè etiam seculum accipitur pro tempore. Cicero in Parad. Etiam ipse fortassis in hujus seculi errore versor. Id est, in errore nostris reponis vel nostræ ætatis. Aurea secula, Virg. 6. Aeneid. Augustus Cæsar divum genus aurea cõdit secula. Aspera secula, Ovid. 1. Metam. Aspera tum positus mitefcant secula pellis. Impia secula, Virg. 1. Georg. Impiaque æternam timentur secula noctem.

Secularis, seculare, om. i. Quod centesimo quoq; anno instauratur. [In qm. nítia zeyo idb. Gall. Qui se fait de cent en cent ans, de siecle. Ital. Di cent' anni di seculo. Ger. Das vber die hundert jar wider gebatten wird. Hisp. De ciento años, de siglo. Pol. Azyk wozna odnowyzyca 100 latami. Vng. Zoz egy száz évkor való. Ang. That is done every hundred years.] Ve ludi seculares, qui ita instituti erant, ut non nisi centesimo quoq; anno fierent: quanquam postea Principum ambitione, minore spatio interfecto, sepius fuerint instaurati. In his ludis præ eo pronantare solebat, Populum Romanum eos visurum esse ludos, quos nemo ejus ætatis unquam vidisset, aut visurus esset posthac. Plin. lib. 7. cap. 48. Minus minor Stephanonem, qui primus togatus saltare instituit, utriusq; seculantibus ludis saltasse.

Secum, Dicitur composita ex ablativo se, & præpositione cū: nam est ligificatio. [In hómni. etc. Gall. Avec soy. Ital. Con meo. Ger. Mit sich. Hisp. Conigo. Pol. sam

solus. Vng. Velle. Ang. With him self.] Cic. Ant. lib. 1. Quis autem est, tanta quidem de re, quin varie secum ipse disputet. Virg. 4. Aen. Ille meos, primus qui me sibi junxit, amoris Abulicille habeat secum, servetque sepulcro.

Secundo, secundas, Vide SECUNDVS.
 Secundus, a, um, Qui immediatè sequitur primus: & tamen nomen, quam dignitatis ordinem denotat. [In hómni. etc. Gall. Secund. deuxieme. Ital. Secondo. Ger. Das andre. Belg. Die tweede. Hisp. Segundo en orden. Pol. Dwoci, drugi. Vng. Második. Ang. The seconde.] Cic. in Orat. Quoniam id secundum erat de tribus. Virg. 11. Aen. Turnus ego, haud ulli veteris utate secundus. Hælius 4. belli Alex. Bellorum templum, quod tanta religione colitur, ut sacerdos ejus deus moxistat, impatio, & potentia secundus à rege consensu gentis illa habetur. Per translationem ponit pro prospero: [In hómni. etc. Gall. Heureux, favorable, qui vient à yr. Ital. Buona fortune. Ger. Glücklich. Hisp. Casa prospera, favorable. Polon. Szczęśliwy, Vn. Zornisto, bogdy. Ang. Prosperous, lucky.] ut secundam fortuna id est, prospera, quod vel conatus nostris sequatur, vel quod nobis obsequatur. [In hómni. etc. Virg. 9. Aeneid. tantum fortuna secunda Aut diversa cadat. Sic res secundæ, quæ pro nostro desiderio sequuntur. Virg. 10. Aen. Noxia mens hominū fati, sortisq; futura, Et servare modum rebus sublata secundis. Ventus secundus, qui à puppe sequitur. Virg. 4. Aen. nec Zephyros audis spirare secundis. Secundo flumine nare, live navigare: hoc est, in eam partem quam flumen decurrit. Ovid. 4. de Pontor. sed flumen egra secundo Augetur remis curfus cunctis aque. Virg. 3. Georg. missusq; secundo defluit amni. Secundus auribus aliquid accipere est, benevolis, clementibus. Liv. Omniaque semper quæ magistratus ille dicit, secundis auribus: quæ ad solum aliquo dicuntur, adversis accipiendis. Secundo populo philosophiam vituperare, dixit Cicero. 2. Tusc. id est, favente, & ad repugnante. Secundo lumine, pro secundo die, postea Cæsar ad Ant. lib. 7. Epist. 144. Secunda classis, in censo Servii Tullii Romanorum regis, dicebatur ea pars populi, quæ æro LXXV. M. aut eo amplius, intra tamen centum millia, in censum deliberebat: idem quoque armis utebatur, quibus prima classis poterat: et clypeum, cuius loco scuto utebatur. [In hómni. etc. Vide Livium lib. 1. ab Vrbe condita. Secundo mense dicuntur fructus, cætera quoque belaria, quæ sublatis cambis in secundo loco apponuntur. [In hómni. etc. Quæ nominis ratio inducitur est, quod antiqui mentas appellabant ipsos discotere quadras, quibus epulæ in convivium inferebantur. Virg. 1. Georg. Non ego te diis & mensis accepta secundis Trinlithim Rhodia Horat. 2. Scim. Satyr. 2. cum pensilis ara secundas Et nux ornabat mensas cum duplici fida.] Equæ secundas mensa, in singulari numero. Cic. Ant. lib. 14. Hac adde lapsi apposita secunda mensa. Plin. lib. 9. cap. 33. Inveni mensas secundam iustis.

Secundum, Præpositio accusat, casus serviens, & ponitur præ ex. [In hómni. etc. Gall. Pre, apres, après. Ital. Secondo, appresso. Ger. Nach. Belg. Na. Hisp. Después. Pol. Po. Vng. Zoz. Ang. According.] Cic. 6. Ver. In arbitrium tuū testes dabo: id est, ex tuo arbitrio. Idem de Sene. Quid autem tam secundum naturam est, quam sensus emoritur: Interdum idem vel quod possit. [In hómni. etc. Servus dispositus ad Cic. lib. 4. Duo vulnere accepisse, uno in stomacho, alterum in capite secundum aurem. Quintil. Nam quod non mihi secundum patrem; fortuna videbatur paratè perhibenda, id ego sperare in alia sorte non poteram. Cic. 1. Offic. Præme autè de secundis deos, homines hominibus maxime atiles esse possunt; & lateridum idem valet quod pro ut dicitur secundum nos judicari volumus. Idem Antico: Quisq; eandem causam nostram judicavit. Aliquando inot secundum quietem: id est, in quiete. Suetonius in Augusto: Affirmabat ipsum esse, cujus imago secundum quædam libi obversata sit. Aliquando super, live de. [In hómni. etc. Salust. in Jugurth. Secundum ea ut deliberetis, etc.

Secundo, adverbium, Secundo loco, secunda vice, iterum, rursus. [In hómni. etc. Gall. Deuxieme. Ital. Secondo. Ger. Zum andern mal. Belg. Ten tweeden maal. Hisp. Segundamente, segunda vez. Pol. Dworem razem. Vng. Másodszor. Ang. Secondly.] Cicero Antico: Semel hominem allocutus fueram: an secundo michi tedeundum esset, ignorabam.

Secundæ, arum, f. p. Membra illa qua partes obvolvunt et utero prodit: id est, quod nascuntur in utero se quatuor. [In hómni. etc. Gall. La part de devant est moulée, c'est à dire, ventre de sa mere, l'arrière fait. Ital. Secondo, la parte della matre immolta si fanculle nel ventre materno. Ger. Das hestunderte ist nachgebart: ist das selbe in welchem das Kind in Mutter ist. Hisp. Los partes de la mujer de donde del parte. Pol. Dł. etc. etc.

Secundæ, arum, f. p. Membra illa qua partes obvolvunt et utero prodit: id est, quod nascuntur in utero se quatuor. [In hómni. etc. Gall. La part de devant est moulée, c'est à dire, ventre de sa mere, l'arrière fait. Ital. Secondo, la parte della matre immolta si fanculle nel ventre materno. Ger. Das hestunderte ist nachgebart: ist das selbe in welchem das Kind in Mutter ist. Hisp. Los partes de la mujer de donde del parte. Pol. Dł. etc. etc.

Secundæ, arum, f. p. Membra illa qua partes obvolvunt et utero prodit: id est, quod nascuntur in utero se quatuor. [In hómni. etc. Gall. La part de devant est moulée, c'est à dire, ventre de sa mere, l'arrière fait. Ital. Secondo, la parte della matre immolta si fanculle nel ventre materno. Ger. Das hestunderte ist nachgebart: ist das selbe in welchem das Kind in Mutter ist. Hisp. Los partes de la mujer de donde del parte. Pol. Dł. etc. etc.

Secundæ, arum, f. p. Membra illa qua partes obvolvunt et utero prodit: id est, quod nascuntur in utero se quatuor. [In hómni. etc. Gall. La part de devant est moulée, c'est à dire, ventre de sa mere, l'arrière fait. Ital. Secondo, la parte della matre immolta si fanculle nel ventre materno. Ger. Das hestunderte ist nachgebart: ist das selbe in welchem das Kind in Mutter ist. Hisp. Los partes de la mujer de donde del parte. Pol. Dł. etc. etc.

Secundæ, arum, f. p. Membra illa qua partes obvolvunt et utero prodit: id est, quod nascuntur in utero se quatuor. [In hómni. etc. Gall. La part de devant est moulée, c'est à dire, ventre de sa mere, l'arrière fait. Ital. Secondo, la parte della matre immolta si fanculle nel ventre materno. Ger. Das hestunderte ist nachgebart: ist das selbe in welchem das Kind in Mutter ist. Hisp. Los partes de la mujer de donde del parte. Pol. Dł. etc. etc.

Sed *sedere, fontare, stare à sedere, stare assentato.* German. *Sitzen.* Belg. *Sines.* Hisp. *Assentarse.* Ital. *assentato.* Pol. *Siedze.* Vng. *Veleg waly.* Ang. *To sit.* Cic. 2. de Divin. Quum virgo staret, & Caelia in sella sederet. Plaut. Stich. Si nō ubi sedeat locus est: at est ubi ambules. Dicimus autē, Sedeo super equū, Sedeo equo, & Sedeo in equo. Quintil. An sit credibile, super caput Valerij pugnantis sedisse corvum. Cic. de Orat. In folio sedens domi. Idem 2. de Finib. Sedere in folio ornato regali. Idem Att. lib. 2. Maloq; in illa tua sedecula sedere, quam in istorum sella curuli. Martial. lib. 3. Epigr. Vno credis equo posse sedere duos? & Sedere in ovis, pro incubare. Plin. lib. 9. cap. 51. Polyppus femina modō in ovis sedet: modō cavernā cancellato brachiorū implexu claudit. & Aves quoq; sedere dicuntur, quū arbori, tecto, alive rei insidentes, nō moventur. Virgil. 12. Aen. Altis in parva subito collecta figuram, Quæ quondam in bustis, aut calaminibus desertis Noctē sedens, serum canit importuna per umbras. & Aliquādo ponitur pro otiosi, & ignavum esse. Cic. Att. Quid enim sedere totos dies in villa ista? Virg. 11. Aen. sedcant spectentq; Latini. Terent. in Adelph. An sedere oportuit domi virginem tam grandem? & Aliquādo Sedere ponitur pro placere, & tunc cum dativo constructur. Virg. 5. Aen. Idq; pio ledet Aeneæ, probat autor Aeschylus. Hieron. in Deuter. Si autē postea nō sedet animo tuo, dimittes eam liberam. & Aliquādo pro manere, immorari. Cic. lib. 9. Epistol. Si veni essent, nos hic Corcyra non sederemus. Liv. lib. 2. bell. Pun. Id horreum fuit praesidium Porci sedibus ad Trebiam. & Item secundū Augures, Sedere, est augurium capere. Nam post designatas caeli partes, si sedebus caperantur auguria, & Velis nō sedere dicitur, quæ apta est. Quint. Nam & ita fedet: melius toga, & continetur. A qua loquendi consuetudine sumpta translatione, Imperiū humeris alijcuius bene sedere dicimus, quod illi probē convenit, & ab illo pro dignitate rectē sustinetur. Plin. in Paneg. Quū abundē expertus esset, quā bene humeris tuis sederet imperium. **Sedens**, participium, apud Martial. lib. 10. Sedens lactuca, pro sessilis. [*שבו*] *sedens*, *שבו* Gall. *seant*, qui est *assu* Ital. *Ch. senta* assentato. Ger. *Enim*. Hisp. *Assentada*. Pol. *Siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *sitting*.] Martial. lib. 10. Epigr. Quia quibus est lactuca sedens, & sessile porrum. **Sedes**, huius sedis. f. t. Sella in qua sedemus. [*שבו*] *sedes*, *שבו* Gall. *Siede*, *שבו* Ital. *Sede*, *שבו* Belg. *Tom* *Enim* Hisp. *Assento*, *שבו* Polon. *Siedzi*, *שבו* Vng. *Veleg waly*. Ang. *sitting*.] Plin. in Paneg. Iam dudum illi radiatum caput, & media inter deos sedes auto staret, aut eboite. & Inter sum ponitur pro habitatione, vel domicilio, idq; tam singulari, quā plurali numero. [*שבו*] *sedes*, *שבו* Cic. de Provinc. Consulat. Nam si ille aditus Gallis patuisset, nunquā hec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset. Idem pro Cluent. Sacerdotiū sedes atq; regio. Virg. 1. Aen. Hic tamen ille urbem Patavi, sedesq; locavit Teucutorum. & Interdum ponitur pro sepulcro. Virg. 6. Aen. Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam. & Interdum pro podice, & ani circulo. Plin. lib. 23. Cini samentorum, vivumque, & vinaccorum condylomatia, & sedis vitis medetur. & Sedes luxuria, per translationem, pro loco in quo maxime viget luxuria. Cic. contra Rullum: Coloni Capux in domicilio superbix, atque in sedibus luxuria collocati. **Sedecula** Ep. Parva sedes: [*שבו*] *sedecula*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Sedecula*, *שבו* Ger. *Enim* *sedecula*, *שבו* Pol. *Siedzi*, *שבו* Vng. *Veleg waly*. Ang. *sitting*.] Hinc edicula, parva sedes: quāquā non desunt, qui Sedecula scribendū contendunt: quo pacto etiam legitur apud Cic. in Epist. ad Att. lib. 4. Malo quā illa tua sedecula quā habes sub imagine Aristotelis, sedere, &c. Valla tamē putat omnino sedecula esse scribendū per tertiam vocalem. **Sedilis**, pen. prod. n. t. Sedes, subsellium, scamnum ad sedendum apertū. [*שבו*] *sedilis*, *שבו* Gall. *Siede*, *שבו* Ital. *Sedilis*, *שבו* Germ. *Enim* *sedilis*, *שבו* Belg. *Tom* *Enim* Hisp. *Assento*, *שבו* Polon. *Siedzi*, *שבו* Vng. *Veleg waly*. Ang. *sitting*.] Plin. Epist. 101: Sunt locus plumbus disposita sedilia ē marmore. Virg. 1. Aeneid. Intus aquæ dulces, vivoque sedilia saxo. **Seditio**, f. m. n. Quod sedendo fit: [*שבו*] *seditio*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Seditio*, *שבו* Ger. *Das* *man* *sedet* *thut*. Hisp. *Cosa* *que* *se* *haxet* *à* *assentado*. Pol. *Pracyz* *ktora* *bywa* *siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *To sit*.] ut ars sedentaria, quæ sedendo exercetur: quā & scullaniam vocant. Opera sedentaria, quæ fit à sedentibus. Col. lib. 12. cap. 1: Neq; enim sedentaria ejus opera, sed modō ad telam debet accedere: modō eorū qui cibum familiarē conficiunt invisere. **Seditio**, f. m. n. t. Qui sedendo opus facit: sicut factor, fattor, & id genus alii. [*שבו*] *seditio*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Seditio*, *שבו* Ger. *Das* *man* *sedet* *thut*. Hisp. *Cosa* *que* *se* *haxet* *à* *assentado*. Pol. *Pracyz* *ktora* *bywa* *siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *To sit*.] ut ars sedentaria, quæ sedendo exercetur: quā & scullaniam vocant. Opera sedentaria, quæ fit à sedentibus. Col. lib. 12. cap. 1: Neq; enim sedentaria ejus opera, sed modō ad telam debet accedere: modō eorū qui cibum familiarē conficiunt invisere.

Seditio, f. m. n. t. Qui sedendo opus facit: sicut factor, fattor, & id genus alii. [*שבו*] *seditio*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Seditio*, *שבו* Ger. *Das* *man* *sedet* *thut*. Hisp. *Cosa* *que* *se* *haxet* *à* *assentado*. Pol. *Pracyz* *ktora* *bywa* *siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *To sit*.] ut ars sedentaria, quæ sedendo exercetur: quā & scullaniam vocant. Opera sedentaria, quæ fit à sedentibus. Col. lib. 12. cap. 1: Neq; enim sedentaria ejus opera, sed modō ad telam debet accedere: modō eorū qui cibum familiarē conficiunt invisere. **Seditio**, f. m. n. t. Qui sedendo opus facit: sicut factor, fattor, & id genus alii. [*שבו*] *seditio*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Seditio*, *שבו* Ger. *Das* *man* *sedet* *thut*. Hisp. *Cosa* *que* *se* *haxet* *à* *assentado*. Pol. *Pracyz* *ktora* *bywa* *siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *To sit*.] ut ars sedentaria, quæ sedendo exercetur: quā & scullaniam vocant. Opera sedentaria, quæ fit à sedentibus. Col. lib. 12. cap. 1: Neq; enim sedentaria ejus opera, sed modō ad telam debet accedere: modō eorū qui cibum familiarē conficiunt invisere. **Seditio**, f. m. n. t. Qui sedendo opus facit: sicut factor, fattor, & id genus alii. [*שבו*] *seditio*, *שבו* Gall. *seant* Ital. *Seditio*, *שבו* Ger. *Das* *man* *sedet* *thut*. Hisp. *Cosa* *que* *se* *haxet* *à* *assentado*. Pol. *Pracyz* *ktora* *bywa* *siedzi*. Vng. *Veleg waly*. Ang. *To sit*.] ut ars sedentaria, quæ sedendo exercetur: quā & scullaniam vocant. Opera sedentaria, quæ fit à sedentibus. Col. lib. 12. cap. 1: Neq; enim sedentaria ejus opera, sed modō ad telam debet accedere: modō eorū qui cibum familiarē conficiunt invisere.

Belg. Sides Hisp. Adalar lo tuelio d' affigzer. Pol. Vspokaiam, ubi agrom. Vngar. Le caliam, sfenderstem. Ang. To apprase or miter. J. Salust. in Caui. Nonque animus impurus, diis, hominibus que infestus, neque vigiliis, neque quibus sedari possit, ita conscientia mentem excitatam vexabat. Lib. 4. ad Helena. Et hic sitiens quam maxime loquatur, neque habeat qui sitim suam fedatid est, extinguat. ¶ Dicimus praeterea, Sedare arrogantiā, bellum, controversiam, discordias, infamiam, iram, lites, mentes commotas, motus animi, pavorem, impellatē, tumultum: quorum omnium exempla in probatissimis quibusque auctoribus nusquam non sunt obvia. Cic. 2. in Catil. Atque haec omnia sic agentur, Quiritēs, ut res maxima minimo motu, pericula summa nullo tumultu, bellum iustum ac domesticum, post hominum memoriā crudelitissimum & maximum, me uno togato duce & imperatore sicerent. ¶ Sedare & incendere contraria. [פדוהוהב.] Cic. 1. de Leg. At aliquando incenditur, & quidem sepe fedatur. Fedatō, a, um, nomen ex participio, Tranquillus, quietus, mixtū p̄cept. [פדוהוהב.] Gall. Cōmment. sans trouble. Ital. Placida mente, quietamente. Ger. Ruhezustand. Hisp. Soffogadamente. Pol. Spokojnie. Vng. Tisztelem. Ang. Quietly, without trouble. J. Cic. in Orat. Cuius oratio, quum fedatē placidēque loquitur, & placidē, & fedatē ferre dolorem, Idem 4. Tusc. Fedatio, onis, f. Moderatio, placatio. [פדוהוהב.] Gall. Tranquillité, apaisement. Ital. Moderazione, pacificazione. Germ. Ruhe, Hispan. Sofo, a quilla aclaracion. Pol. spokojnie. Vng. Tisztelem. Ang. An approaching. J. Cic. 1. Offic. Temperantia & modestia, omniaque fedatio perturbationum animi.

Seducio, pen. prod. act. p. Seorsum duco, ab alio duco & sepingo. [פדוהוהב.] Gall. Tirer et amener. Ital. Traigo de la via. Ger. Abziehen sed sedum Belg. Zefitien teftes. Hisp. Apartar. Pol. Odwozy. Vng. Fel fite vites. Ang. To lead or bring a part. Terent. in Hecyr. Pōū Pampulū me solum feduxit foras. Cic. ad Att. lib. 2: Quum haec d'struissem, feducit me Scaptius, ait se nihil contradicere. Nam in Aulul. Eō nunc secedō te huc foras feduxi. Cic. lib. 1. Tūc Quirit, ad animum transfuit, inquit: Quum a negotio omni se vocamus animū, quid, inquit, tum agimus, nisi animum ad seipsum advocamus, secum esse cogimus, maximeque a corpore seduximus? ¶ Accipitur & in malam partē pro decipio, & in fraudē induco. [פדוהוהב.] Gall. Seduire, tromper, decouvrir. Ital. Ingannare. Germ. Betruben i verführen hēndet das tēcht fāhen. Hisp. Engañar. Pol. Przekłamać. Vngar. Megszólom, elatáro. Ang. To beguile or deceive. J. Terent. in And. Etiam nunc me seducere istis d'ctis postulas?

Seduciō, penult. corr. Qui facile seducitū est, decipi potest. [פדוהוהב.] Gall. D'fleurnerment à part. Ital. Essi tirare alcuno à parte per parte. Germ. Abziehen sed sedum. Hisp. Apartamiento. Polon. Odwozywanie. Vn. Fel fite vites. Ang. A leading or conveying a part. J. Cic. pro Marzā: Mestros amicos, observationes, teftificationes, seduciones testium, secessionem subscriptorum animadvertēbant.

Seduciō, us, idem. Senec. de Tranquil. vitæ: Sic hominā, quoniam maxime in seductu actiones sunt, &c. Seductum, n. f. Quasi sudacolum dictum, genus est flagitii, quod vapalantes iudare faciat. Festus. Sedulo, a, um, pen. cor. Diligens, officiosus, intentus. [פדוהוהב.] Gall. Diligent, soigneux. Ital. Diligente, officioso. Ger. Dilligēt, maffigigend. Belg. Dorstich, ernstich. Hisp. Cuidadoso i diligēte. Pol. Pylno, dbal's. Vngar. Zorgalmatus, tizibē el iaro. Ang. Diligent, quom to work, careful. J. Cicero de Clar. Orat. Eloquēti videbare, non sedulos velle conquirere. Tib. 1. Eleg. 3: At te casta precor maneat, sanctique pudoris. Alfidēat cultos sedula semper anus. Ovid. 1. de Remed. amoris: Nec desunt amores sedula turba canes.

Sedulitas, f. Pro instanti & fideli officio, ac diligentia. [פדוהוהב.] Gall. Dilligēt, maffigigend. Ital. Diligente, officioso. Ger. Dilligēt, maffigigend. Belg. Dorstich, ernstich. Hisp. Cuidadoso, diligēte. Polon. Pylno, dbal' est. Vngar. Zorgalmatus, tizibē el iaro. Ang. Diligence, or carefulness in duty. J. Cicero Attico lib. 11: Quæ si non essent

sedulitate effecta, & benevolentia tua, liceret mihi abire in solitudines aliquas. Ovid. 10. Metamorph. Scelusimus (inquit) amas: & in hoc mea (pone timorem) Sedulitas erit apra tibi. Horat. 1. Epistol. 7: Officiosaque sedulitas, & opella forensis adducit febres.

Sedulū, adverbium, Instanter, diligenter, & simpliciter, quasi sine dolo, ut inquit Nonius. [פדוהוהב.] Gall. Soigneusement, diligemment. Ital. Sollicitamente, diligentemente. Ger. Dilligēt, ernstich, embfichtig. Belg. Dorstich. Hisp. Cuidadoso i diligentemente. Pol. Pylno, dbal's. Vng. Zorgalmatus. Ang. Diligently. J. Plaut. in Aulular. Nam nunc quum celo sedulo, ut omnes nesciant, Omnes videntur scire. Terent. in Phorm. Ego sedulo hunc dixisse credo. Id est, simpliciter inquit Donatus. Idem in Hecyr. Non clam me est, mi gnate, tibi me esse suspēctam, uxorem tuam Propter meos mores hinc abisse, est ea diffimianis sedulo.

Sedulū, adverbium Sedulo, implet. Colum. lib. 9. cap. 9: Semper quidem custos sedulē circumire debet alycaria. Sedum, n. f. Herba perpetuū virens: unde etiam sempervivum appellatur. [פדוהוהב.] Gall. De la toubarbe. Ital. Sempervivum. Ger. Hauswurz, mannyseffer. Hisp. Yerna puntera. Ang. Houseleek, sempervivum or alycaria. J. Plin. lib. 18. cap. 17: Democritus succo herbe, quæ appellatur aizoon, in tegulis nascēs, tabulisve, Latine verō sedum, aut digitellum, medicata scri jubet omnia femina. Col. lib. 2. cap. 9: Id ne fiat, remedio est missus succus herbe, quam rustici sedum appellant. Duo autem sedi sunt genera, quorum alterū in tectis ferē & suggrundis nascens, quod folia habeat latiora sedum majus appellat. [Pol. Koisnik.] Alterum in petris & parietinis provent, à Latinis sedum, siue sempervivum minus dictum. [Polon. Koisnik.] Greci, quia quocannis ter floreat, τριμυλιν cognominant. Vulgus à foliis vermiculorum similitudinem referentibus Vermicularum nominat.

Seges, hujus segetis, f. Proprie fruges eorum seminū ex quibus conficitur panis, non dum demella, ut ait Valla lib. 4. cap. 24. [פדוהוהב.] Gall. Grain, en blé en terre. Ital. Fruta biada in herba, segete. Ger. Die saat des getreibts; Kornsamen. Belg. Wassede toren. Hisp. La miffa. Pol. Nafion, xtyo. Vng. Gabona, vetemoy. Ang. Corne growing or standing. J. Plin. lib. 18. cap. 17: Si in articulum seges ite coeperit, runcate remedium est, ne herbe vincant. Et paulo post: Luxuria segetū castigatur dente pecoris, in herba duntaxat. Virgil. 1. Georgic. Quid qui, ne gravidia pro cumbt, i culmus anstis, Luxuriam segetum tenera depascit in herba. Ovid. 1. de Arte: Fertilior seges est alienis semper in agris. Horat. 2. Epist. 2: & villicus Orbi Quum segetes occat, tibi mox frumenta daturus, Te dominum sentit. ¶ Seges per translationem: ut Seges stimulorum, apud Plautum in Aulul. Tibi ego rationem reddam, stimulorum seges? ¶ Ferrea seges telorum. Virg. 3. Aeneid. Nam Polydorus ego: hic corfixum ferrea texit Telorum seges, & jaculis increvit acutus. Clypeata seges virorem, Ovid. 2. Metam. Seges ac materia glorie. Cicero pro Milone: Quid enim odisset Clodium Milo segetem, atq; materiam suæ glorie? ¶ Quandoq; accipitur pro ipsa humo jam subacta, & sata, ἐξαρτηθην 30. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 29: Seges dicitur, quod aratum & satum est arvum, quod aratum, nec satum est novalis, ubi satum fuit antē, quam secunda aratione renovetur. Virgil. 2. Georg. Illa seges, demū votis respondet avari Agricola, bis quæ Solē, bis frigora sentit. Plin. lib. 18: Segetes quæ interquievēre, fundūt rosam odoratorē, sativa adē terra non cessat parere. ¶ Seges quoq; aliquando de leguminibus dicitur. Col. lib. 2. cap. 14: Quod prædictorum leguminum segetibus fatiscit.

Segmentum, Segmentarius, Segmentum, Vide SECO. Segnis, & hoc segne, hujus segnis, om. t. Tardus, ignavus, quasi sine igne, sicut contra. Ardens pro solerti, diligenti, & moræ omnis impatienti. [פדוהוהב.] Gall. L'ache, paresseux, nonchalant, tardif. Ital. Pazzo, tardo, poltrone. Germ. Träg, faul, langsam. Belg. Traacht. Hisp. Perezoso, floxo, negligente. Pol. Gusi, lenini. Vng. Keszemia. Ang. Slouthfull, slack, sluggish. J. Virg. lib. 3. Aen. Haud segnis strato surgit Palinurus, & omaes Explocat ventos. Cic. ad Att. lib. 8: Ego sicut adhuc videor segnior fuisse, dum ne tibi videar, non laboto. Cic. pro Fontio: Segniores ad imperandum posthac ceteri sint, quum videant eos oppugnati, quibus oppressis populi Romani imperium incolumē esse non possit. ¶ Interdum ponitur pro insécundo & inutili, lib. 1. Georg. -sanisq; horret in arvis Caduus.

Segnipēs, dii, pen. corr. Qui tardē incedit. [פדוהוהב.] Gall. Qui va lentement, & pesant. Ital. Chi va lentamente, pesatamente. Ger. Der träg oder gemad in fuf. Hisp. El que camina floxamente. Pol. Leniwoz, gnujnik. Vng. Lasso. Ang. That goes sluggish or slow. J. Juvenal. Satyr. 2: tritoque trahunt epurhedica collo Segnopedes. Segnitēs, tci, f. q. siue Segnitia, tix, f. p. Tarditas, negligentia. SS + [פדוהוהב.]

[הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Gall. Nombalamer, neilly, once, tarduetti, paroffi. Ital. Negligentia, tardetza, da poccazzia. Ger. Langsam, trahet, faulheit. Hisp. Poca, floccid, negligencia. Pol. Lento. Vng. Lassig, langsam. Ang. Sluggish, or slow, negligent. Socordia autem est negligentia in obediendo, meditatio, prospiciendo quid opus sit factu. Terentian. Andri. Enimvero Dava nihil loci est segnitia, neq; socordia. Quae quoque segnitia dicitur infirmitas. ad. 2. Plin. Hinc negligentia cultora, hinc agrorum segnitia. Legitur & segnitia: quod Nonius annotavit. Cicero de Orat. Et quando de prudentia diximus, calligemus etiam segnitatem.

Segnitia, adverbium. Negligenter, ignave, tarde. [הבש] *basilab*. Gall. Nombalamer, paroffi, neilly, once, tarduetti, paroffi. Ital. Negligentia, da poccazzia. Ger. Langsam, trahet, faulheit. Hisp. Poca, floccid, negligencia. Pol. Lento. Vng. Lassig, langsam. Ang. Sluggish, or slow, negligent. Liv. 2. ab Vib. Segnitia, otiose, negligentem, cotinaciter omnia agere: nec pudor, nec metus coerebat. Ovid. 10. Metam. Quae quanquam Scythica non segnitia ite sagina Aonio visa est, inveni tam en, etc.

Segregatio, pars. pen. cor. act. p. Ab aliorum numero, vel societate, vel grege seipso. [הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Gall. Mettre hors du troupeau, mettre à part, separer. Ital. Separare, sparare. Ger. Dem taussen absondren, abshenden. Belg. Afsonden. Hisp. Apartar como de la manada. Pol. Oddziac. Vng. Kiválasztani. Ang. To separate or take from the flock. Terent. in Heey. Nam si ita est ut haec nunc Pamphilum verè se segregavit. Plaut. in Mil. Me illas spernit: Segregat ab se omnes extra te unam. Cic. pro Arch. Quod si mihi à vobis tribus, concedi sentiam: perficiam profecto ut hunc A. Licinium non modo non segregandum, quò sit civis, à numero civium, veumetiam, si non esset, putatus adsciscendum fuisse.

Segregatio, pars. cor. omnis gen. [הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Gall. Separer du troupeau. Ital. Segregare di tal grege. Ger. Absondren. Hisp. Apartado de la manada. Pol. Oddziac. Vng. Kiválasztani. Ang. That is separated and taken from the flock. ut Segregata vita: id est, solitaria, Seneca de benefici. lib. 4. Quosiam ceteris animalibus in tutelam sui facti vitium est. quaequeque vaga nascuntur, & aeterna vitia segregem armata sunt.

Segullum, n. f. Ger. Ein wincung oder tieff oder andere anzeigung, doch man erkennt das Gold in einer Ergrub zu finden ist. Est terra genus in summo solo, ex quo metallum cognoscitur subesse venam auti. Plin. lib. 33. cap. 4. Aurum qui quærunt, ante omnia segullum tollunt: ita vocatur indicium, etc.

Sejuga, & Sejuges, pen. cor. [הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Ger. Sehe, gähre, niden inander zu sichem zusammen. Pol. Poffyso kowie. Dicuntur equi semi ad unum cursum adhibiti. Apuleius in Flor. Vni cui omnes provinciae quadrijuges & sejuges cursum ubique gentium ponere gratulantur.

Sejugo, as, Sejugo. [הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Gall. Separer du troupeau, desoindre. Ital. Disjungere. Ger. Absonden, absondren. Hisp. Desunir. Pol. Oddziac. Vng. Kiválasztani. Ang. To separate or put a funder. Cic. 1. de Divinat. Humani aut animi eam parte que sensum, que motu, que appetitum habeat, non esse ab actione corporis sejugatam.

Sejugo, vis, act. i. lunctos seipso, disjugo. [הבש] *basilab* [הבש] *basilab*. Gall. Disjuncter, separer. Ital. Disincedere, lontanare. Ger. Den cinander fügen, absonden, absondren. Belg. Afsonden. Hisp. Apartar, desunir. Pol. Oddziac. Vng. Kiválasztani. Ang. To put a funder, to separate, to disjoin. Cic. Leatulo: Tibi autè multo notior, atq; illustrius meus in te animus esset, si hoc tempore omni quo sejuncti fuimus, & usq; & Romæ fuisset. Cic. 3. de Nat. deor. Fortunam nemo ab inconstantia & temeritate sejungit. Idem in Catil. Dummodo tua calamitas à Reip. periculo sejungatur.

Sejanus equus, Dicitur est à Cn. quodam Sejo, qui equum habuit insularis magnitudine, omnibusq; aliis equorum laudibus praestantissimum, aded ut ex eorū genere equorū crederetur quos Hercules occiso Diomede Argos perduxit. Sed eo facto is equus fuit. ut quisquis possideret eum, is eū omni familia interiret. Primus enim hujus equi dominus à M. Antonio, qui postea Triumvir constitutus Reipub. fuit damnatus, miserando affectus est supplicio. Hunc deinde emit Cornelius Dolabella 15. centū millibus, qui & ipse à Cassio victus, in praelio occubuit. Ab hoc ad Cassium victorē equus pervenit, qui ab Antonio victus, sibi manus intulit. Nec multo post Antonius victor, qui equum hunc abstulerat, ab Augusto victus simili mortis genere perit. Hinc ortum est proverbium, ut homines calamitosi Equum Sejanum habere dicerentur. Vide Gell. lib. 3. cap. 9.

Selago, gini. Herba est fabinae similis, quam Druidae certa superstitione lectam, solo fumo omnibus oculorum vitis mederi tradiderunt. Vide Plin. lib. 34. cap. 11.

Selinites, *selinites*, Gemma in Arabia nascens, ex candido

translucent melleo fulgore, imaginem Lunae continent, sed. densq; tam in dies singulos crescentis, minuentisq; numero. Auror. Plin. lib. 37. cap. 10.

Selibra, Dimidia libra. [הבש] *basilab*. Gall. Demie livre. Ital. Mezza libra. Ger. Ein halb pfund. Hisp. Media libra. Pol. Polowa. Vng. Felinta. Ang. An half pound weight. Liv. 5. ab Vibe: Selibra lauris. Gell. lib. 7. cap. 18. Darent argenti pondo libram selibrae & selibrum.

Seligo, vis, pen. cor. act. r. Seorsum colligo, secerno. [הבש] *basilab*. Gall. Choisir, choisir. Ital. Scegliere, scegliere. Ger. Wählen, wählen. Hisp. Apartar, apartar. Pol. Wybrać, wybrać. Vng. Kiválasztani. Ang. To pick, to choose or pick out. Cic. de optimo gen. Quae exempla selegissem, nisi vel nota esse arbitrarer, vel posse eligere qui sequerentur. Ovid. 3. Amor. Eleg. 10. Quaequid eris, mea si niper eris, tu selige tantum, Me quoq; vellet eris, anq; coactas amem. Cic. in Orat. Nec vero uterur impudenter hac copia, sed omnia expendet, ac seliget.

Selictio, omnis, verbale. Et Adus seligendi. [הבש] *basilab*. Gall. Choisir, choisir. Ital. Scegliere, scegliere. Ger. Wählen, wählen. Hisp. Apartar, apartar. Pol. Wybrać, wybrać. Vng. Kiválasztani. Ang. To pick, to choose or pick out. Cic. 2. de Finib. Dum etiam in una virtute sic esse optima voluerunt, ut eam rerum selectione expolierent: nec tunc quicquam aut unde oriretur darent, aut ubi innoterent. Cic. 3. de Legib. Selectio vitiorum.

Selictus, a, um, particip. Secretus, sejunctus. [הבש] *basilab*. Gall. Choisir, choisir. Ital. Scegliere, scegliere. Ger. Wählen, wählen. Hisp. Apartar, apartar. Pol. Wybrać, wybrać. Vng. Kiválasztani. Ang. To pick, to choose or pick out. Cic. 1. de Nat. deor. Inque in illis selectis eius de rebusq; sententia, quas appellatis *selictis* dicitur, haec, ut opinor, prior sententia est. Quod deum & immortale est, nec habet, nec exhibet cuique a negotiorum. Ovid. 3. Fast. Romulus hoc vidit, selictaq; corpora parat. Dixit ad hoc ut bis summa telara noyē est & Selicti iudices. Cic. pro Cluent. Deinde Praetores tantum urbani, qui jurat, sedent optimam quaeque in selictos iudices sedere, nunquam sibi ad eam rem Caesariam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt. Horat. 1. Scrm. Satyr. 4. & sine rebella. Ut facerem quid: habes autorem quo facias hoc, Vnam te iudicibus selictis objicerebatū est, ex Equellii ordine.

Sellium, *sellium*, à Graecis appellatur, herba notissima, quam Latini aptum nominant. [Polon. Pioszka.] & hodie haec composita petroselinum, hipposelinum, & cleofelinum: de quibus egimus suis locis.

Selliquadrata (inquit Festus) sedilia appellantur antiqui generis, à licra in l, conyerta, sicut & in selo, & selo factam est, quae omnia à sedendo dicta sunt.

Sella, x, f. p. Sedes. [הבש] *basilab*. Gall. Vne selle, un banc. Ital. Sedile. German. Ein hölzerner. Belg. Een houten zadel. Hispan. Asiento, silla. Polon. stół, krzesło. Vngar. Székely. Ang. A stool, chair or seat. 1. Actando dicta, quasi sedda. 2. *Sellium*. Plinius de Va. lib. 7. Decium Praetorem transiente ipso sedentem iussit alligare, eique vestem scidit, sellam concedit: ne quis ad eum in ius iret, edixit.

Sellula, diminutivum à sella. [הבש] *basilab*. Pol. stół. Vng. Székely. Ger. Kiste. Cornei. Tacitus lib. 20. In domum uxoris sellula deferretur.

Sellula, x, f. p. Dicta sunt loca, in quibus sedes disponi solent. [הבש] *basilab*. Gall. Va lieu en la maison où sont sises amoyes la comestice. Ital. Luogo dove si pongono più sedile. German. Ein ort dabin man die sesser oder stül setz. Hispan. Lugar donde están las sillas. Polon. Miejsce gdzie lami rozstawiają. Vngar. Pol. stół. Ang. Places where in seats or sets in all parties. Plin. lib. 34. cap. 2. Atque ex omnibus quae retuli, clarissima quaeque in urbem sunt dicata à Vespasiano principe in templo Pacis, ubique ejus operibus, violentia Neronis in urbem concessa. & in sellularis domus aureae disposita. Suetonius in Tiberio. Secessu vero Capreensis, etiam sellatiam excogitavit, sedem cananum libidinum.

Sellularia, diminutivum. Marcialis libro 3. In sellularia vegeti popini.

Sellularia, m. f. Opifices, qui sedendo opus faciunt quos Liv. lib. 8. scribit militum minimè aptos. [הבש] *basilab*. Gall. Qui se assisent leant vis factans leant besonnans assis. Ital. Chi sedendo, facendo l'arte sua sedendo. Ger. Der aus dem stül. Das ist, sitzen im stül, woubung. Hisp. Los que se assentan trabajando assentados. Polon. Opificiści robiający przy dyku. Vng. Vezegy melk miazog. Ang. Those that worketh sitting. Quia (inquit) opificum quoque vestig, & sellularia, minimè militum idoneum genus excipi dicitur. Idem & Sedentarii à quibusdam appellatur, ut supra dicitur in suo loco.

Sembell.

Sembell. Libris dimidium, quasi semilibella, &c. Vatro

lib. 1. de lingua Latina. Semel, adverbium, Vnica vice. [ΓΑΝΩΝΟΝ παλιν ἀπαθ.

Semen, n. 1. quasi fermea, a sero, nis. [Σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

semel, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Seminatio, n. 1. Quod ad seminandum pertinet. [σπέρμα, ἀρσεν.

Semigro, as, ad seorsum habitandum me confero. [Dante. Gall. Se retirer en partie & aller demeurer en autre lieu. Ital. Partirsi. Ger. Abben sich an ein fondet ort ziehen. Hisp. Partirse o mudar casa de un otro. Pol. Na inje misisze p rwa d p se. Vng. Kwo d k k l i b e d m. Ang. To go dwell a part.] Cicero pro Celio: Reprehendisti, a parte quod semigravit: quod quidem in hac etate minime reprehendendum est.

Semianimis, & cetera a semis composita. Vide SEMIS.

Semis. Cuiuscumque rei dimidium. [Saxo. D. apierma. Gall. Demi. Ital. Meta, mezo. Ger. Das halb eines jeden dings. Bel. Dalf. Hisp. La metad de qualquier cosa. Pol. Polowicz o kaptol rzezi. Vng. Valamink az sote. Ang. The half or moitie.] Dicitur quali semis as, itaq; pro dimidio alle hoc est, sex uncias, & dimidia libra ponitur. [quidam. Gall. La moitie d'une livre, demie livre. Ital. La meta de la libra, mezza libra. Ger. Ein halb pfund. Hisp. La metad de la libra o se u uncia.] Quandoq; etiam significat dimidium, & indeclinabile est: ut, duos & tenis cubitos habet. Quandoq; semillis genitivum facit.

Semisillus, a, um, pen. prod. Semicomestum. [Saxo. Gall. A demi mangé. Ital. Mezo mangiato. Germ. Halb geessen/gegessen. Hisp. Cosa medio comida. Pol. Wpol i yedziem. Vng. Feleg mez bi. Ang. Half eaten.] Eadem enim forma dicitur qua amblicum, & comestum. Suetonius in Tiberio: Solennibus ipse coenis pridiana sepe, ac semesa opsonia apposuit. Virgil. 8. Aeneid. Ossa super recubans antro semesa creuento. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. Semesaq; lardi Frustra dedit. Silius lib. 6: nunc fractis ossibus atram Absorbet sanicem, & rabo manante per ora. Mutat hians hostem, semesaq; membra relinquit.

Semianimus, me, om. t. vel Semianimus, a, um, Semivivus, sive semimortuus. [Saxo. Gall. A demi mort. Ital. Mezo morto, tramortito. Ger. Halb todt. Hisp. Medio muerto. Pol. Wpol i ymarci. Vng. Holt elven, feleg mez halt. Ang. Half quick or half dead.] Pinitius de Vitis illustribus: Ipse cum trecentis pugnans cecidit, & postea ab Artilio semianimis inventus, & sanatus, magno postea terrori hostibus fuit. Ovid. 1. Tristium, Eleg. 1: Illa dolore amens tendebis narratur obortis Semianimis media procubuisse domo. Virg. 11. Aeneid. Semianimes volvuntur equi, pugna aspera surgit. Lucret. lib. 6: Languida semianimo cum corpore membra, videres Horrida pudore, & pannis cooperata perire Corponi illuvie.

Semiapertus, a, um, Dimidiata sui parte apertum. [Saxo. Gall. A demi ouvert. Ital. Mezo aperto. Ger. Halb offen. Hisp. Medio abierto o entrecubierto. Pol. Wpol i otwarto. Vng. Feleg nyrtva. Ang. Half open.] Liv. 6. bell. Punic. Paucos ex multis trepida fuga incedentes, semiapertis portarum foribus in urbem compulsi.

Semiassus, a, um, [Saxo. Gall. A demi assis. Ital. Mezo arrotato. Ger. Halb abgeraten. Hisp. Medio asado. Pol. Wpol i wpietym. Vng. Feleg mez jvelt. Ang. Half roasted.] Cic. 1. Tusculan. Heu reliquias semiassii Regis denudatis ossibus, Per terram sanie delibutas foede diu vexarier. Ex poeta quopiam vetusto.

Semibarbatus, [Pol. Wpol i grabi. Vng. Fel parax.] Julius Capitolinus in Maximino: Hic adolecens & semibarbarus.

Semibovus, pen. corr. huius semibovis, m. t. Epithetum est Minotauri, quem Poeta fingunt, dimidia sui parte bovem fuisse. [Saxo. Gall. A demi bouf. Ital. Mezo bove. Ger. Halb ein roed oder ohs. Hisp. Medio bovy. Pol. Pol wsl u. Vng. Feleg kbo. An. Half an ox or cow.] Ovid. 4. Trist. Eleg. 6: Centimanumq; Gygen, semibovemq; virum.

Semicapri, pen. corr. huius semicapri, Fannorum & Satyrorum epitheton est, qui inferiore sui parte capris similes pinguntur. [Saxo. Gall. A demi bene. Ital. Mezo capra. Ger. Halb ein boe. Hisp. Medio cabran. Pol. Pol koya. Vng. Feleg katicke. Ang. Half a goat.] Ovid. 5. Fast. Semicaper coicetis succincta Faune Luperca: Deus semicaper, Ovid. 4. Fast. Pan semicaper, Ovid. 14. Metamorph.

Semicirculus, m. f. Medius circulus. [Saxo. Gall. Demi cercle. Ital. Mezo circolo. Ger. Ein halber ring oder cirdel. Hisp. Medio cirulo. Pol. Pol cirkla. Vng. Feleg kercz. Ang. An half circle.] Colum. lib. 5. cap. 2: Omnis ager aut quadratus, aut longus, aut cuneatus, aut triquetrus, aut rotundus: aut etiam semicirculi, vel acus, nonnunquam etiam plurium angulorum formam exhibet. Cic. 5. de Finib. Quumq; non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes, circulos aliquos & semicirculos confecturi.

Semicircularis, re, om. t. Mediam circuli formam habens. [Saxo. Gall. Demi rond. Ital. Mezo rotundo. Ger. Das ein gehalt hat wie ein halber cirdel. Hisp. Medio rodondo. Pol. Pol cirkularni. Vng. Fel kercz. Ang. Half round.] Colum. lib. 1. cap. 2: Semicircularis agri forma.

Semicirculium, diti. n. f. Succinctorium, quod medium homine cingat & vellet. [Saxo. Gall. Demi ceint. Ital. Cintura. Ger. Ein schurz so nur

den hatben Reuschem nit d h bed eit. Hisp. La cinta para ceñir. Pol. Spory, inderek: item, Czynoetka. Vng. Feleg bi sold. Ang. an apron or any such thing.] Est enim genus velis brevissima, quo venter, & velanda teguntur. Apud Martial. libro 14. de semicirculo tale est epigramma: Det tunicam dives, ego te praeingere possim: Esem si locuples, manus utraque darem.

Semicrudus, ita, etum, Semicrudus, dimidia ex parte coctus. [Saxo. Gall. A demi cuit. Ital. Mezo cotto. Ger. Halb gekocht. Hisp. Medio cozido. Pol. Wpol i ywarzoni. Vng. Feleg mez fto. Ang. Half sodden.] Columell. libro 1. capite 5: Semicrudum horticum. Et apud Plinium libro 22. capite 25: Semicrudis aqua.

Semicrudus, a, um, [Saxo. Gall. A demi crud. Ital. Mezo crudo. Germ. Halb rauw. Hisp. Medio crudo. Pol. Wpol i yrawo. Vng. Feleg mez ego. Ang. Half burnt.] Ovidius in Ibin: Membra feras Stygiae semicrudata neci. Martial. libro 11: Thuraque de medio semicrudata rogo.

Semicrudus, a, um, penult. prod. [Saxo. Gall. A demi crud. Ital. Mezo crudo. Germ. Halb rauw. Hisp. Medio crudo. Pol. Wpol i yrawo. Vng. Feleg mez ego. Ang. Half burnt.] Ovidius in Ibin: Membra feras Stygiae semicrudata neci. Martial. libro 11: Thuraque de medio semicrudata rogo.

Semideus, adjectivum. [Saxo. Gall. Demi Dieu. Ital. Mezo Dio. Ger. Halb ein Got. Hisp. Medio Dios y medio hombre. Pol. Pol boga. Vng. Fel isten. Ang. Half a god.] Lucan. lib. 1. Non in templam tuam Romana accepimus Ibin, Semideosq; canes. Ovid. in Ibin: vos quoq; plebs superum Fauni, Satyraq; Fuminaq; & Nymphae, semideumq; genus. Reges semidei. Statius 2. Achill.

Semideus, Mediocris eruditionis. [Saxo. Gall. A demi savant. Ital. Mezo dotto, cio e non molto. Ger. Halb gelehr. Hisp. Medio erudido. Pol. Wpol i wczony. Vng. Valamertu tud. Ang. Of half learning.] Cicero 2. de Orat. Haec ut & propter & quod doctus, & semideus ipse percurro, ut aliquando ad illa majora veniamus.

Semiferus, me. [Saxo. Gall. A demi armé. Ital. Mezo armato, difarmato. Ger. Halb bewaffnet oder gerüst. Hisp. Cosa medio armada. Pol. Wpol i ybroni. Vng. Feleg fel fegyverkez. Ang. Half armed or weaponed.] Livius 2. bell. Punic. Ibin in castris quae multitudine semiferis, sine ducibus esset, quantum quoniam maioribus erant, mittunt.

Semifidus, a, um, [Saxo. Gall. A demi fait. Ital. Mezo fatto. Ger. Halb gemacht. Hisp. Cosa medio hecha. Pol. Na pol o ygnosi. Vng. Feleg mez fcsinat. Ang. Half made.] Tacit. lib. 13: Semifida opera fuga perripit.

Semiferus, a, um, vel semiferus, Ex dimidia parte ferus. [Saxo. Gall. A demi sauvage. Ital. Mezo salvatico. Germ. Halb grum oder wild. Hisp. Cosa medio fera mto mto. Pol. Wpol i dyki. Vng. Feleg vad. Ang. Half wild.] Ovid. 1. Metam. de Chirone Centauro: Semifer interea divitum Ibis alumno, Latus erat. Plin. lib. 8. cap. 57: Semiferi & ipsam animal, cui vivaria in dolis idem qui apris insituit.

Semiferus, pen. corr. idem. [Saxo. Ger. Halb ein Centauro, quasi medius equus, ut inquit Scripius in secundum Aeneidos: Nam Centaurus anteriore parte homo est, posteriore equus.

Semiformis, me, om. t. Mediam habens formam, media ex parte formatus. [Saxo. Gall. A demi forme. Ital. Mezo formato. Ger. Halb geformt. Hisp. Medio formado. Pol. Do pol wicze kststal tomus. Vng. Feleg formaltati. Ang. Half formed or shaped.] Columell. libro 8. capite 5: Pulchri, & in formis incrementum, antequam totis partibus suis coalescerent.

Semifidus, a, um, [Saxo. Gall. A demi appoyé. Ital. Mezo sostenuto. Germ. Halb unterstuet. Hisp. Medio sostenido. Pol. Do pol wicze podparto. Vng. Feleg mez tamazstas. Ang. Half propped.] Martial. libro 5: Subiciit quoque semifidus exomae. Et male receptus altero genu, iactat Equiui fodere, Lethoq; se stare.

Semigræcus, pen. prod. m. f. [Saxo. Gall. A demi Grec. Ital. Mezo Greco. Ger. Halb Griechisch. Hisp. Medio Greco. Pol. Pol greko. Vng. Feleg grek. Ang. Half a Greek.] Var. 2. de Re rust. cap. 1: Vt semigræcis palloribus dicam Græcæ.

Semigrævus, ve, pen. corr. [Saxo. Gall. A demi grec y cargado. Ital. Mezo grave o caricato. Ger. Halb schwerfellig. Hisp. Medio grave y cargado. Pol. Wpol i wciężki. Vng. Feleg nehez. Ang. Half

Semihominis, pen. corr. [Semi-hominis] Gall. A demi homme. Ital. Mezza huomo. Ger. Ein halber Mensch. Hisp. Media homine. Pol. Pol. pół człowiek. Vng. Fél ember. Ang. Half a man. Colum. lib. 10. Quavis semihominis vel ino examine terra Mandra gora: parat flores, mactamq; cicaram. Virg. 8. Aeneid. Hic spelunca fuit vasto submonte recessu Semihominis Caci.

Semihominis, a. pen. prod. f. p. Hora unius spatii dimidiū. [Semi-hominis] Gall. Demi heure. Ital. Mezza hora. Ger. Ein halbe stund. Hisp. La mitad de una hora, a media hora. Pol. Pol. godzina. Vng. Fél óra. Ang. A half hour. Cicero pro Rabir. per. 1. 30. Nunc quoniam Tit. Labiene diligētix in ex temporis angustiis obstruisti, meq; ex comparato & constituto spatio defensionis in semihora circuli coēgisti, parebitur, & quod iniquissimū est, accusatoris conditioni: & quod miseritimum, inimici potestate. Plinius libro 22. capite 9. Omne autem curatur recens praefiguro ore, hanc crasso, demissum in ferventem aquam semihora.

Semijugum, gen. pen. cor. n. f. [Semi-jugum] Gall. Arpent de terre. Ital. Mezza arpa. Ger. Ein halbe Judat. Hisp. La mitad de una labor de tierra. Pol. Pol. łanok. Vng. Fél hold. Ang. Half se mch land at two oxen yoked can plough in a day. Colum. lib. 5. cap. 1. At Galli candentem appellant in arcis urbanis spatium centum pedum: in agris pedum autem pedum C. L. quod aratores iudicium nominant: semijugum quoque arationem vocant. Plinius lib. 4. capite 18. Vel in semijugera omnibus modis dirimatur.

Semiliter, pen. corr. m. f. [Semi-liter] Gall. A demi de litere. Ital. Mezza lettera. Ger. Halb schrift. Hisp. Cosa media de spaldada. Pol. Pol. pół litera. Vng. Fél írtés. Ang. Half rent or tere. Ovid. 7. Metam. Ille cruore flacor, subitio tamen allevat amas. Semiliter toto tenet consurgere.

Semiliber, pen. prod. m. f. [Semi-liber] Gall. A demi libre ou en libre. Ital. Mezza libbra. Ger. Halb frey. Hisp. Cosa media libre. Pol. Pol. pół waga. Vng. Fél szabads. Ang. Half free. Cic. Attic. lib. 17. Obsecro abjiciamus ista, & semiliben saltem simus: quod assequemur & tacendo & latendo.

Semilibra, m. p. [Semi-libra] Pol. Pol. pół funt. Livius 8. belli Pun. Sed illi primū non Ananiam Umbrium semilibrum, nominis nam abominandi ducem, sed Decium Iubellium Tribunum militum sequuti sunt. Vide LIXA.

Semilibra, pen. corr. ad. f. [Semi-libra] Gall. A demi libere ou en libre. Ital. Mezza libbra. Ger. Halb frey. Hisp. Cosa media libre. Pol. Pol. pół waga. Vng. Fél szabads. Ang. Half free. Cic. Attic. lib. 17. Obsecro abjiciamus ista, & semiliben saltem simus: quod assequemur & tacendo & latendo.

Semilibra, m. p. [Semi-libra] Pol. Pol. pół funt. Livius 8. belli Pun. Sed illi primū non Ananiam Umbrium semilibrum, nominis nam abominandi ducem, sed Decium Iubellium Tribunum militum sequuti sunt. Vide LIXA.

Semilibra, pen. corr. ad. f. [Semi-libra] Gall. A demi libere ou en libre. Ital. Mezza libbra. Ger. Halb frey. Hisp. Cosa media libre. Pol. Pol. pół waga. Vng. Fél szabads. Ang. Half free. Cic. Attic. lib. 17. Obsecro abjiciamus ista, & semiliben saltem simus: quod assequemur & tacendo & latendo.

ad Cannas in acervo caesorum corporum inventum, curataq; benigne etiam cum donis Annibal domum remisit. Ovid. 1. Metam. Atq; ita semineces partim ferventibus artus Mollit aquis partim subiecta torruit igni.

Seminaudus, pen. prod. ad. f. [Semi-naudus] Gall. A demi nau. Ital. Mezza naua. Ger. Halb hies ober nachen. Hisp. Cosa medio defuado. Pol. Pol. pół nazy. Vng. Fél hajó meztlen. Ang. Half nauked. Livius 9. ab Vrbe: primi consulcs propē seminaudi sub jugum missum ut quisq; gradu proximus erat, ita ignominia obiectus.

Semioleus, m. f. Oboli dimidium: & per translationē quavis res vilissima. [Semi-oleus] Gall. Demi denier, vne maille. Ital. Mezza dinare. Ger. Ein halber Heller. Hisp. Media dinero. Pol. Pol. pół piennazka. Vng. Fél félér. Ang. Half a farthing.

Semipaganus, ni. pen. prod. ad. f. [Semi-paganus] Gall. A demi pañque. Ital. Mezza panche. Ger. Ein halber Dant oder Dorfmañ. Hisp. Media aldeada. Pol. Pol. fiódłaka kmięcia. Vng. Fél pagán. Ang. Half an uplandish man. Persius prologo: ipse semipaganus. Ad sacra vatium carmen affero nostrum.

Semipædæ, (quod hic corruptē legebatur) vide Semicaper.

Semipes, pen. cor. semipedis, pen. cor. & m. f. Mētura dimidiati pedis: hoc est, digitorum octo. [Semi-pes] Gall. Demi pie. Ital. Mezza piede de misura. Ger. Ein halber schuh. Hisp. Cosa de quantidad de medio pie. Pol. Na pół stopy. Vng. Fél lap. Ang. The measure of an half foot. Plin. lib. 1. cap. 18. Calfæ color triplex. Quum primū emicat, candidus, pedali mensura: deinde rubescit addito semipede: ultra nigricans.

Semipedalis, le. penult. prod. om. t. Quod dimidii pedis longitudinem habet. [Semi-pedalis] Gall. De demi pie. Ital. Di mezza piede. Ger. Halb schuh. Hisp. De media pie. Pol. Długość na pół stopy. Vng. Fél lábás. Ang. Of the measure of half a foot. Plin. lib. 14. cap. 4. Semipedales ramorum relinquentes truncos. Idem lib. 36. cap. 25. Materia crassitudine semipedali ad regulam & libellam exigitur.

Semiperfectus, [Pol. Pol. pół doskonały. Vng. Fél fél, fél ép, fél épér.] Suetonius in Caligula: Opera sub Tiberto semiperfecta absoluit.

Semiplacentinus, Cic. in Pisonem: Quum esses interrogatus, quid sentire de Consulatu meo, gravis auctor, Calpurnius credo aliquis, aut Africanus, aut Maximus, & non Cæsonius semiplacentinus Calventius, respondes, altero ad frontem, & ubi Pisonem Cicero vocat Semiplacentinum, quod matrem ex Placentino municipio habuerit.

Semiplegum, m. p. f. Parvum ræ. [Semi-plegum] Pol. Statka.]

Semipleus, a. um, [Semi-pleus] Gall. A demi plein. Ital. Mezza pieno. Ger. Halb voll. Hisp. Cosa media llena, medio vaxa. Pol. Pół pełny. Vng. Fél való. Ang. Half full. Liv. lib. 5. belli Pun. Qui improvido adorti semiplenas stanones, & adaperas fortes portæ, qua paulò antè excutierant armati, haud magno certamine Nallum cepere. Semiplena nates, Cicero. 7. Veni. Semiplena scrobes, Col. lib. 5. cap. 3.

Semiplosus, a. um, [Semi-plosus] Gall. Demi pleus. Ital. Mezza pleus. Ger. Halb geschwitten. Hisp. Cosa media podada. Pol. Pół obcięziony. Vng. Fél meztlen. Ang. Half cut or cleaved of the branches. Virg. 2. Aeglog. Semipurata tibi frondosa vitis in ulmo est.

Semiplosus, a. um, Soleq; quibus utebatur in venando, quo planius pedem ponerat.

Semiquinarius, a. um, [Semi-quinarius] Cæsuræ genus, quum post duos pedes relinquatur syllaba, partem orationis terminans. wachstum. ger. ut arma vi-vumq; ea-voo-. Dicit Semiquinaria, quod constat ex duobus pedibus & semisse: quod est dimidium quinq; pedum. & Semiseptenaria autem divisio, dicitur quū post tres pedes similiter relinquatur syllaba, partem orationis terminans. wachstum. ger. ut arma vi-vumq; ea-voo-Tro-ix.

Semiraus, a. um, [Semi-raus] Gall. A demi rau & tonda, a demi ra. Ital. Mezza rau. Ger. Halb rauch. Hisp. Cosa medio raída. Pol. Pół rany. Vng. Fél meztlen. Ang. Half shaven or shorn. Catullus epig. 55. Quam devolutum ex igne profecto panem. A semirato ronderetur ulfore.

Semiratus, ad. f. [Semi-ratus] Gall. A demi raté. Ital. Mezza ratato. Germ. Halb wider hmund geschert. Hisp. Medio rraído. Pol. Pół rany. Vng. Fél harrá vonasit. Ang. Half brought again. Ovidius 2. de Arte: Ipsa Venus pudem, quoties velamina ponit, Protegitur læva semirata manus.

Semiratus, ad. f. [Semi-ratus] Gall. A demi raté. Ital. Mezza ratato. Germ. Halb wider hmund geschert. Hisp. Medio rraído. Pol. Pół rany. Vng. Fél harrá vonasit. Ang. Half brought again. Ovidius 2. de Arte: Ipsa Venus pudem, quoties velamina ponit, Protegitur læva semirata manus.

Semiratus, ad. f. [Semi-ratus] Gall. A demi raté. Ital. Mezza ratato. Germ. Halb wider hmund geschert. Hisp. Medio rraído. Pol. Pół rany. Vng. Fél harrá vonasit. Ang. Half brought again. Ovidius 2. de Arte: Ipsa Venus pudem, quoties velamina ponit, Protegitur læva semirata manus.

Semiratus

Semivivus, a, um, pen. corr. Quali semivivus. [Semi-vivus Gal. A dems abatu et vivis. Ital. Mezzovivo. Ger. Halb lebend geistlich. His. Cosa medio devocada. Pol. Wpol i wzywani. Vng. Felig d'vntator. Ang. Half alive demer and delivred.] Liv. lib. 2. bell. Macedon. Purgato loco qui strage semivivi muri cumulatatus erat, tutrim ingentis altitudinis, magnam vim armatorum multiplici tabulato postantem, promovit. Idem 6. bell. Punici: Quin ubi semivivam, ac spoliatam partem respexit, ingredias Romam, etc. Lucetius lib. 1. At nunc semivivus pendet quod nocentia tectis.

Semivivus, penultima correpta, vel Semivivus antiqué. [Semi-vivus. Gall. A dems vivis. Ital. Mezzo vivo. Ger. Halb lebend. Hisp. Medio vivo y medio vivo. Pol. Na pol i starzali. Vng. Felig d'vntator. Ang. Half old.] Plautus in Milite: O Lepidum semivivum, na si quas memorat virtutes habet, atque equidem plant eductam in nutricatu Venereo. Alii legunt semivivum.

Semivivus, a, um, divisio, vide supra SEMI VINARIA.

Semivivus, a, um, adjectivum. [Semi-vivus. Gall. A dems vivis, ou a dems vivis. Ital. Mezzo vivo. Germ. Halb lebend. Hisp. Medio vivente. Pol. Wpol i wzywani. Vng. Felig d'vntator. Ang. Half vivid.] Ovid. Epistol. 1. Semivivula virum curvis semivivus aratus Olla: riuosas occulit herba domos.

Semivivus, a, um, Vix dū expectatus, somno plenus. [Semi-vivus. Gall. A dems endormo. Ital. Che si risvegna con il sonno a gli occhi. Ger. Halb schlafend. Hisp. Cosa medio adormida. Pol. Na pol i spacy. Vng. Felig alvno. Ang. Half sleeping half waking in a slumber.] Cicero ad Matium, lib. 7: Quum illi interea, qui te illic reliquerunt, spectarent communes mimos semivivum. Livius 9. ab Vrbe: Fuga cuncta complentur, posteaq; a semivivum, ac maxima parte inermibus resinguntur. Tacitus libro 1. Sine vulere milites, qui semivivum, incimes, aut palantes ceciderant.

Semivivus, a, um, idem. Cic. 7. Verr. Confirmant ipsi se, quum is etiam tum semivivum stuperet: arma capiunt totam forū, atq; insulam, quæ est urbis magna pars, complent. Liv. 7. bell. Maced. Pedites verò ordinati, & preparati, sparsos per negligentiam, & semivivum propè adorti sunt: cades passim, fugaq; per campos facta est.

Semivivus, a, um, pen. pro d. Semivivum: [Semi-vivus. Ger. Entweder halb schlafend. Pol. Na pol i spacy.] Liv. 5. bell. Pun. Pars semivivum hostes cadunt, pars ignis cecis stramento arido tectis injiciunt. Ovid. 1. Amor. Eleg. 14: Purpureo jacui semivivum toro.

Semivivus, a, um, n. f. [Semi-vivus. Gall. Demi espes, ou verdus. Ital. Mezzo spada, verdugo. Ger. Ein dussel, turger sibt. Hisp. Medea spada, verdugo. Pol. Kard thestek. Vng. Acsid kard. Ang. Au half sword.] Brevior ensis, quasi dimidiata spatha.

Semivivus, a, um, [Semi-vivus. Gall. A dems vivis le visage en haut. Ital. Mezzo viso col vnto in su. Ger. Halb rittung. Hisp. Medea papa arriba. Pol. Wpol i narzjak biezacy. Vng. Felig banista. Ang. Lyon with half the face up and half down.] Martialis lib. 6: At tu multa diu dicis, vitreusq; tepeatem Ampullis portas semivivum aqua. Ovid. 3. de Arte: Quum jacet in dextera semivivum latus.

Semivivum, gii, n. f. Brevis, & quasi dimidiata toga: à quo Semivivum quomodo.

Semivivus, a, um, pen. prod. [Semi-vivus. Gall. A dems havi & brevis. Ital. Mezzo batuto & tridato. Ger. Halb jonten oder jormalen. Hisp. Medio tridado. Pol. Wpol i ceptari. Vng. Felig mee sber. Ang. Half worn or brayed.] Colum. lib. 1. cap. 6: Hinc autem nubularium applicari debet, maximeq; in Italia propter inconstantiam cæli, quo collocata semivivum frugenta protegantur, si subitaneus imber inciderit.

Semivivus, a, um, pen. prod. Mollis, flaccidus. [Semi-vivus. Gall. A dems molle & fani. Ital. Molle, pappa. Ger. Halb tut: tabentet. Hisp. Cosa medio murchosa y muella. Pol. Wpol i miucha. Vng. Felig mag lunkett. Ang. Half soft and flaccid.] Colum. lib. 12. cap. 16: Alii folis virgineis, nonnulli plantationi semivivum uvæ contegunt, & ita in amphoras recondunt.

Semivivus, n. m. f. Mollis, effœminatus, spado, cunnichus. [Semi-vivus. Gall. Dems homini, thalre. Ital. Mezzo uomo. Ger. Ein halber Mann, vntunnet: der thalre. Hisp. Medio varan. Pol. Pol i w mucha, amnizny. Vng. Felig fush, barde. Ang. Half a man or a geldol man.] Livius 3. bell. Maced. Errare ait homines, qui tam amicum eandem pertinere ad illos semivivum crederet. Plinius lib. 11. cap. 49: Testes homini tantum injuria, aut sponte variæ franguntur: idq; tertium ab hermaphroditis, & spadonibus semivivum genus habent. Virgilius 4. Aeneid. Et nunc ille Paris cum semivivum comitatus. Ovid. 4. Metamorph. Quisquis in hoc fonte vir venerit, exeat inde Semivivus, & tactis subidò mollescat in undis. & Est etiam hoc Centaurorum epi-

theton, quos Poëta fabulantur intencore sui parte homines, cætera equos fuisse Idem de Centauro Nello, Epist. 9. Semivivum occubuit vi, Lorniferoq; veneno Nello, & infectis sanguis equinus aquas.

Semivivus, a, um, penult. prod. Semivivus. [Semi-vivus. Gall. A dems vivis a dems mort. Ital. Mezzo vivo. Ger. Halb lebend. Hisp. Cosa medio viva. Pol. Na pol i vivo. Vng. Felig d'vntator. Ang. Half quike.] Cicero 3. Verr. Ibi hominem in exortu, domi nobilem, populi Romani socium atque amicum, semivivum exercitum, semivivum reliquit. Idem pro Sextio: Et qui semivivum semivivum mercenatorum vocibus. Pop. Romanum negare dicebat.

Semivivus, a, um, aut potius Semivivus, f. p. Dimidia unctia. [Semi-vivus. Gall. Demi once. Ital. Mezzo oncia. Ger. Ein loth. Hisp. Medio oncia. Pol. Pol i wmy. Vng. Felig oncia. Ang. Au half ounce.] Partium sed nullo chure litabis, Hereat in stuitis brevis in semivivum recti. Liv. 4. bell. Maced. Nequa mulier plus semivivum habere: nea vestimento veruicolori uteretur. Cic. pro Cæcina. Facit heredem ex deuce & semivivum Cæcinnam.

Semivivus, a, um, i. Quod meofutū, pōdus, vel valorē semivivum exequat. [Semi-vivus. Gall. De demi once. Ital. De mezzo oncia. Ger. Diegines tods schär. Hisp. Cosa da media oncia. Pol. Pol i wmy. Vng. Felig oncia. Ang. Of an half ounce.] Plin. lib. 13. cap. 3: Mox lege Papyriana semivivales affixi facti.

Semivivus, a, um, Semivivus. Livius 7. ab Vrbe: Idem otium domi, forisq; mansit, T. Manlio Torquato, C. Plinio secundum Consulibus: semivivum tantum ex otioso locum factum.

Semivivus, a, um, Dicitur sunt sex numero consonantium, quasi dimidium vocalium sonum habentes. [Semi-vivus. Gall. A dems rullis & bruffe. Ital. Mezzo rullo. Ger. Halb rull. Hisp. Cosa medio quemada. Pol. Na pol i rullis. Vng. Felig mag eger. Ang. Half rullid.] Et Semivivus, pro Semivivum. Ovidius 4. Fast. Semivivumq; facem vigilata nocte vultu Fone, & ad solitum rusticus ibit opus. Virgilius 3. Aeneid. Fama est Encladi semivivum fulmine corpus Vgri molebat. Robora semivivum. Lucan. libro 8. Membra semivivum, idem libro 9.

Semivivus, a, um, Semivivus. Cic. pro Milone. Tu P. Clodii cruentum cadaver eiecisti domo, tu in publicum eiecisti, tu spoliatum imaginibus, exequis, pompa, ludæione infœlicissimis lignis semivivum nocturnis candis dilaniandum reliquisti.

Semivivus, a, um, [Semi-vivus. Sueton. in Tiberio cap. 70. Corpus ut moveri à Miseno cepit, conclamantibus pironibus, acellam potius deserendum, & in amphitheatro semivivum adum, Romam per milites deportatum est, ceterarumq; publico funere.

Semivivus, m. f. Qui semivivum, sive semivivum conuoc. Plaut. Aulul. Strophiarum astant, semivivum onari.

Semivivus, m. f. Est dimidia pars affixi: hoc est, unctia sex. [Semi-vivus. Gall. La moitié de quelque chose. Ital. Mezzo libra. Ger. Das halb theil eines Dings das in zwölf theil mag abgetheilt werlt. Hisp. La mitad de la libra a sei oncas. Pol. Pol i carum, vny wlysi spm maiaz. Vng. Felig penz. An. The half of any thing.] Cic. ad Attic. lib. 15: Sed sicubi incident de Tulliano semivivum, Maxiam adhibebis, ut scribis. Ad monetam quoq; referetur, ut an Suetonius, quemadmodum tunc, & quadrans. Cic. pro P. Sexto: Sed ab uno gladiatore innumerabilis alia nova confererentur: ut remissis semivivum & tricibus, quinta prope pars vedipulum tolleretur. & Semivivum hominid est, nullius pretii, & ut semivivum astimandus. [Semi-vivus. Pol. Niky pumk.] Varro Cic. lib. 3: Simul verò semivivum homo contra me anima tui. Semivivum usura, dicitur quoties de centum numis tenus cum os usura nomine quotannis percipimus. Capitol. in Alex. Transtorum senus ait cum, & quinquim, & levissimum eximium, ad usum Reipub. Plin. lib. 14. cap. 4: Ex his tamen usura multiplicata semivivum.

Semivivus, le. Quod est unius semivivum, ut Semivivus elio, cum seni aurei quotannis in centenos penduntur. L. 10. D. de pollicitat.

Semivivus, a, um, idem, ut Hares semivivum, qui est hares ex semivivum L. 116. D. de leg. & fideicom. Ex Horomano.

Semivivus, x. penult. corr. f. p. Via arcta, & angustior, dicitur quasi semi iter, ut auctor est Varro, lib. 4. de ling. Lat. [Semi-vivus. Gall. La moitié de la voie. Ital. Mezzo via. Ger. Die halbe weg. Hisp. Medio camino. Pol. Pol i wmy. Vng. Felig weg. Ang. A path or footway.] Cat. 7. bell. Gall. Acne singulari quidē homini unquā eo tempore antequam paterentur. Virgil. 9. Aeneid. Rara per occultos ductus semivivum calles. Semivivum pro via dicitur Cic. 4. Verr. Attendite, cum intelligetis, hanc pecuniam qua via modo visa est exire ab illo, cadunt

Bo, eadem semita revertisse. Horat. i. Epistol. & fallentis semita vitæ.

Semita, s. m. Cui semitas percutit. [Idem] Gall. Qui est juvenis par le chemin, ou qui guide les chemins. Ital. Chi è sempre per i sentieri. Ger. Ein gassföhrender / gassföhrender. Hisp. Aquello que anda por la senda. Pol. Wiodobol / wiodobol. Vng. Honyos. An. Thos / thos. Thos / thos. Carullus ad contubernales: Omnes iustitias, & semitarii mœchi.

Semito, as, arc. s. p. Et modo dictum, quo Limito, as, [Idem] Gall. Faire va sentier. Ital. Fare, va sentiero. Ger. Ein Fußweg machen / yfaden. Hisp. Hacer senda. Pol. Czyni / czyni. Vng. Utat / utat. Ang. To mak a path or footway. Plinius lib. 17. cap. 22. Vincas limitari decumano XVII t. pedum latitudinis ad contrarios vehiculorum transitus, aliisq; transversis limitibus eorundem pedum distingui per media jugera. Aut si majores sit modus, totidem pedum cardine, quot decumano semitarii. Semper verò quintanis semitarii hoc est, ut quinto quoque pedum singulae jugo paginæ includantur.

Semivivus, Semivivus, & cætera à semis composita, Vide in SEMIS.

Semodius, di, m. Cui semis modus. [Idem] Gall. In dem / dem. Ital. Mezzo / mezzo. Ger. Ein halber / halber. Hisp. Medio / medio. Pol. Pol / pol. Vng. Fel / fel. Ang. Half / half. Juvén. Satyr. 14. & tamen uno Semodio scobis hæc emulsa sit servulus unus. Martial. lib. 7. Semodiusq; sabæ cum vinctis Picuaru. Colum. lib. 2. cap. 11. Quod eadem quatuor modis obduquom & tribus, interdum etiam duobus ac semodio in gerum occupat.

Semovio, ves. pen. cor. act. f. Scorum moveo, sejuigo, disjungo. [Idem] Gall. Séparer / séparer. Ital. Separare / separare. Ger. Abtrennen / abtrennen. Bel. Xerph / xerph. Hisp. Mover a parte. Pol. Odmyka / odmyka. Vng. Kivido / kivido. Ang. To tak away and put a part. Plaut. in Alinar. Culpatia dicit, quæ discipulum semidoctum ab se semoves. Cic. de Atusp. resp. itaq; qui antea voce præconis à liberis semovebatur, tuis ludis, non voce, sed manu liberos à se segregabat. Terent. in Andr. jam semid motiens me vocat: Accelera, vos senotæ, nos soli.

Semotus, adverb. [Idem] Pol. Nal / nal. Vn. Tis / tis. Dictiones Grammat. 1. Separatio, ut scorum, separatum, semove, segregatum.

Semper, adverbium temporis. [Idem] Gall. Jam / jam. Ital. Sempre / sempre. Ger. Immer / immer. Bel. Xerph / xerph. Hisp. Siempre / siempre. Pol. Zawsdy / zawsdy. Vng. Mind / mind. Ang. Ever. Terent. in Andr. Rectè ego semper fugi has nuptias.

Sempiternitas, atis, f. unica dictio est apud Terent. in Andr. aut certe dux per suburnum nec conjuncta. Verba Terentii sunt hæc: Et heri sempiternitas verberat quorsum evaderet.

Sempiternus, a, um. Quasi semper æternum, perpetuum, & semper durans. [Idem] Gall. Sempiternel / sempiternel. Ital. Sempiterna / sempiterna. Ger. Ewig / ewig. Bel. Eterna / eterna. Hisp. Casa que siempre dura. Pol. Wic / wic. Vng. Dobbke / dobbke. Ang. Perpetual / eternal. Plaut. in Merc. Homo me miserum nullus est æquè, opinor, neq; adversa cui plura sint sempiterna. Terent. in Andr. Ego vitam deorum propterea sempiternam esse arbitror. Quod voluptates eorum propterea sunt. Cic. Lucio lib. 5. Neq; autem ego sum ita demens, ut me sempiternæ gloriæ per eum commendari velim.

Sempiternus, adverbium, idem est, quod in sempiternum. Cato de consulari suo: Ego mihi monumenta sempiternò posui, quæ cepi. Solipater lib. 11. Infit. Grammat. Et item sempiternè idem quod semper. Pacuvius in Medo: Populoq; ut faustū sempiternò suspitent. Ex Nonio.

Sempervivum, vi. Herba quæ Græcè αἰών dicitur, utroq; dominat à perpetua vindictate deducto. [Idem] Gall. Loubarbe / loubarbe. Ital. Semperviva / semperviva. Ger. Haudwurz / haudwurz. Hisp. Yerba puertera / yerba puertera. Ang. Ayegrene / ayegrene. Pol. Wiodobol / wiodobol. Vng. Honyos / honyos. Herba hæc folio est carnoso, leni, atque oblongo. Duo ejus genera sunt: majus in fistilibus vasculis sentit, quod aliqui Bupthalmion, à similitudine: hoc est, bonis oculis vocant. At enim hoc, ἀφθαλμιοσ οculus. Alii Zepheru / zepheru. hoc est, animalis oculum. Alii Hypogefon, quoniam ferè in fuggeridiis nascitur. [Pol. Panny / panny. Vng. Honyos / honyos.] Alterum genus est minusculum, quod Erihales vocatur, quia amor florefcens, sicut enim floresco significat. Item Trihales, quod dicitur floreat. Item Chrysohales, quod aureum florem producat. Nascitur in parietinis & petris. Latini utrunque genus Sedum appellant. [Pol. Wiodobol / wiodobol.] Vide Plin. lib. 35. cap. 15.

Senaculum, li, a. f. Vbi Senatores consultandi gratia convocant. [Idem] Gall. Le parleur / le parleur. Ital. Sala / sala. Vng. Honyos / honyos. Ger. Ein Rathhaus / oder Rathstube. Hisp. Lugar de se ayuntarian / lugar de se ayuntarian. Pol. Senator / senator. Vng. Honyos / honyos.

Ang. A consule / boise. Valerius Maximus scribit, Senatu apud senaculum habitare consuevisse, ut quum ad Curiam vocaretur, præter ad efferet fuerunt autem tria præcipua senacula Romæ. Vnum ubi nunc est ædes Concordiæ, inter Capitolium & forum, in quo sedebant magistratus, de Republica cum senioribus deliberantes: alteram ad portam Capenam: tertium intra eadem Bellonæ. Autor Nicostratus libro de Senatu habendo. Festus: Senaculum, locus Senatorum. Senaculum item de senatu mulierum. Lampridius in Heliogabalo: Fecit & in colle quinali senaculum: id est, mulierum senatum, in quo antè fuerat conventus matronalis solennibus saltem diebus.

Senarius, adjectivum, Vide SEX.

Senatores, m. t. inquit Plutarchus in Problematis, Alios Patres vocat, alios Patres conscriptos, quia primis à Romulo lectis alii additi, & conscripti quia qui sententiâ dicunt, conscripti sunt: qui non solum patres vocati sunt, sed cum additione Patres conscripti. [Idem] Gall. Senatores / senatores. Ital. Senatori / senatori. Ger. Rathsberer / rathsberer. Hisp. Los senadores / los senadores. Pol. Radni panstwie / radni panstwie. Vng. Tanacsberer / tanacsberer. Ang. Senators / senators. Vng. Tanacsberer / tanacsberer. Viciarij de Senat. i. Nuptæ dicit Senatores esse, qui à Patribus & Consulibus usque ad omnes illustres viros descendunt, quia hi soli in Senatu dicere sententiam possunt: appellatiq; sunt ab ætate provecsa, quod tales in principio in Senatum electi fuerit. Sed & à linendo dici possunt Senatores quoniam ipsi agendi facultatem dabant.

Senatoriis, a, um. Quod est Senatoris. [Idem] Gall. De senatori / de senatori. Ital. Casa de senatori / casa de senatori. Ger. Rathsberer / rathsberer. Hisp. Casa de senador / casa de senador. Pol. Radni / radni. Vng. Tanacsberer / tanacsberer. Ang. Nuptæ de a senatori / nuptæ de a senatori. ut Senatoria dignitas, Senatorium consilium. Cic. 3. Ver. Respub. Senatorio consilio maxime posse defendi. Tacit. lib. 13: Et Vivianus Annius gæcæ Corbulonis nondum Senatoria ætate, sed pro legato quinque legionis impolitus. Cic. pro Flacco: Lisiñias adeptus est ordinem Senatorium.

Senatus, tus, & ti. A senectute, vel à senedo, quia magistratibus non plus licebat quàm Senatus permitteret. [Idem] Gall. Senat / Senat. Ital. Senato / Senato. Ger. Senat / Senat. Hisp. Senado / Senado. Pol. Senat / Senat. Vng. Tanacsberer / tanacsberer. Ang. The company or assemble of the consailors / the company or assemble of the consailors. Et significat tam locum in què Senatores cõvenit, quàm ipsos Senatores. Cic. pro Sexuo: Senatus princeps salutis, mentisq; publicæ. Idem alibi: Nec antè in Senatum accederem, quàm rem consecissem. Cogere Senatu, Convocare, vel vocare Senatum. Efficere frequentem Senatu, est ferè omnes Senatores cogere. Senatum haberi, est cogi. Senatus eritid est, convocabitur, cogetur. Senatus mitti, aut dimitti dicitur, quum datur facultas Senatoribus abeundi domum. Senatus discedit, quum Senatores à Consule missi facti, domum abeunt. Senatum convocare, est Senatum constituere. In senatum legere, est Senatorem facere. In Senatum venire, aliquando est Senatorem fieri. Movere Senatu, & ex Senatu rejicere, idem. Senatum extinguere, est Senatus auctoritatem & dignitatem deprimere, vel tollere. Senatu consilium in cor convocare, dicit Plautus in Amph. quod est consulere apud se quid agendum sit. Hue (inquit) concessero, dum mihi Senatum consilium in cor convocarem. Idem in Epid. Iam Senatum convocabo in corde consilium.

Senatus, Primi sententia in senatu à consule rogabantur consules designati, si modò post consularia comitia senatus haberetur: si autè, rogabat consul arbitratu suo, non quem vellet ex omni senatorum frequentia, sed quem vellet e numero consularium: & antiquæ consuetudini dabatur, ut, quem ordinem interrogandi sententias consul calendis Ianuariis instituisset, eum toto anno conservaret: quo ordine, Cæsar, neglecto, primùm Pompeli post officinatem consul rogare sententiam cepit, cum antea Crassum solitus esset. Quoniam autem eum designati consules fuissent, si sententiam primi rogabantur, venit in mentem, quæ uter posse, ex ipsis designatis prior rogaretur, nec difficile est querenti respondere: nam in quoq; olim ex ipsa re in eandem dubitationem adductum, & aliquandiu hærentem, obicervatio vetusti motis expedivit. Sciendū igitur, si patritius, & plebeius, si duo plebei designati consules essent, qui prior loco declaratus esset consul, eum in magistratu priorem quoq; sententiam rogasset: de quo rogavit in se Catiiliana non C. Antonius, sed M. Cicerò, quia consul prior loco declaratus: nam genere pares erant, uterque plebeius. & lib. 1. epistol. ad Attic. Rogat sententiam M. Pappius Pifo consul, ex familia plebeia: M. Valerius Messala, est patritius, tamen non rogat: plebeius igitur antepositur patritio: cur? quia prior loco declaratus consul. Vter in magistratu prior rogaret, ostendi, quo conjicitur, & uter rogaretur, cum designati essent: sicut nostro commentario in epistol. ad Atticum.

Atticum: Legitimi habendo senatus dies erant, calendæ, nonæ, idus, reliquis diebus, modo comitiales non essent, haberi quidem senatus poterat, sed certus neq; lege, neq; more statutus erat dies, positum id erat in voluntate magistratum. Ex nostro commentario ad Q. Fraterem: Animadversione dignum est, quod legendo observavimus: qui ex equestri ordine senatorii dignitatis ad gradum ascendissent, eos inter senatores quidem esse censos, ut, si quid ordine senatorio minus dignum admiserent, senatu moverentur, verum eisdem, cum deinde equitum centuriæ recognoscissent, inter equites, quandoquidem ipsi quoque equum publicum haberent, citatos esse, ut, si flagitium ullum, quod in equite Romano dedecet, fecissent, equum publicum amitterent: patet hoc apud Livium duorum censorum exemplo, Neronis, & Salinatoris: quorum alter alteri, cum census equum ageretur, equum ademit: quos tamen ante, cum senatorum cenius ageretur, in recitandis senatorum nominibus esse lectos, dubitari non potest. Atque ego, huius generis civis, minime crediderim, sua inanu, ut ceteros equestrii ordinis, equum per se si traduxisse: proprius enim eorum census non in equestri, sed in senatorio erat ordinem equestrii ordinis, sed senatorii dicebantur, nec ideo, quod equestrii essent ordinis, quia, adepti senatorium, amiserant, sed quia equum publicum haberent, inter equites citabantur: qui vero in senatum, etiam nondum à censoribus lecti iure tamen magistratus, quem aut gererent, aut gessissent, aditum haberent, eos video, si equites essent, equum publicum inter ceteros equestrii ordinis civis ante censores per forum traduxisse, nec inter senatores, cum tamen irent in senatum, esse lectos, quod de Pompeio, qui postea cognomento Magno est adeptus, à Plutaccho traditum observavimus: is enim equus adhuc, nondum in senatum lectus, consul ob virtutem singulari in republicam merita ante legitimam ætatem creatus, (sollebatur enim legibus boni viri) equum publicum ipse ad censores adduxit: præclarumq; fuit populo Romano spectaculum. consulem sua manu equum publicum ducentem intuenti. Atque hæc quæ diximus de civibus Romanis, & ex equestri ordine, & ex plebe in senatum lectis, ita tradimus, ut ad respubl. tempora spectemus: nam regum ætate sola patritius curia patrum, cum tamen quod Dionysius Halicarnassensis docet, non omnes patrum senatores essent, sed alii senatores, alii equites, alii de plebe, ut vetè diceret: senator est, ergo patritius: non contra, patritius est, ergo senator: & quamquam ex familiaribus patrum, tum plebeis senatus constaret, veteres tamen ita loquutos animadverti, ut de universo plant senatus nobilitatis nomen usurparent: quia scilicet summus ordo senatoris esset, eumq; adepti præter ceteros nobiles esse viderentur: quando quidem ob virtutem, quæ non sola nobilitas, sola patritios, sola reges verò facit, dignitas illa mandaretur. Ex P. Manutii observacionibus.

Sēnā iusconsultum, n. l. Senatus sententia, senatus autoritas iam perscripta. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. La deliberation ou le conseil des sénateurs ou sénateurs. Ital. Senato, consiglio, deliberatione del senato. Ger. Ein Rath ertastet. Hisp. Establecimiento o decreto de senado. Pol. Wykazanie w polski radcy. Vng. Tanacs veges. Ang. A dretes of the senate or consail. Quod si dicitur aut per rogationem, quum rogabatur unusquisq; sententiam, aut per discessionem, quado pleriq; idem sentientes, in unam partem pedibus ibant, sicut testatur Gell. lib. 1. cap. 12. Flavius Vopiscus de Aureliano: Deinde alius manum porrigentibus, alius pedibus in sententiam euntibus, pleriq; verbo consensientibus conditum est Senatusconsultum.

Sēnēō, omis, Herba est cauliculis cubitali, subrubro, foliis continuis, divisa eruca, sed multo minoribus, floribus luteis, qui esenter in pappos vaneunt capillorum modo canescentes, idq; ponsilium vere unde & eruca à Grecis appellatur. [Seneo. Gall. Senon. Ital. Cardonella. Ger. Etenq. werg edet grandraut. Hisp. Los berros o berros varos. Pol. Przymiot. w pole. Ang. Ground ill.] & Fuit item hoc Oratoris cuiusdam cognomen Neronis tempore, qui quod omnia grandia affectaret, per jocum pro Senecione Gradio dicebatur. Vnde Senecam in senatorum lib. 1.

Sēnēō Senecio, Senefeo, Vide SENEX.

Sēnēx, huius senis, Dicitur videtur quasi femineus, quod acta majori sex. matris parte, iam motu propinquior sit. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Vieil, vieillard, ancien. Ital. Vecchio. Ger. Alt, altes, alt. Hisp. Viejo. Pol. Starzy. Vng. Voszog. Ang. An old man or woman.] Et est generis communis secundum Priscianum. Tibull. lib. Eleg. 6. Cdm orat memò tot mala fere senē loquens de meretrice vetula. Apertè aut Pompeianus apud Varronē lib. 6. de ling. Lat. in feminino posuit. Dicitur putam illa, sic fiet matuo muli, Nam verè putat in, tua amica senex. & Huius generis est senis, oim etiā femine, secundum analogiam. Plaut. in Cistell. Vos negotiosi

femine soletis esse. Comparativum est senior, quod valde senem significat Ovid. li. 12. Met. Tum senior quavis obdormit, hinc longæ vetustas. Quint. de Modestate: Eo namq; seniore (natum enim & nona gelimū complevit annū) præcipere Aristoteles pomeridiani scholia cepit. & Capitur quidam, etiam senior pro magis senē. Senec. Epist. 75. Quædammodū ex duobus sapientibus, qui senior discessit, nō cū beatior eo, cujus inter pauciores annos terminata est vitæ. & Est & senior, generis communis: in obligis verò commune trinum generis. & Senes vocantur quantum ad privatam ipsorum vitam, quod aliq; ad senilem ætatem vixerunt. Veteres, quantum ad publicum tempus, quod alia ætate vixerunt, etiā ad senilem non perveniunt, utque Antiqui dicitur, sed magis veteres, quam senes. & Senes pro Senatu aliquando dicuntur, quoniam ex procedenti ætatis hominibus legi solet Senatus. Liv. 4. bell. Maced. Senatum erat Aristonem privati ad necinem, publice ad senatores (ita Senatum vocabant) mandata habuisse.

Sēnētūs, senectutis, l. r. de Senectute, s. p. Actus senilis. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Vieillesse, sénilité. Ger. Das alter. Bel. Den verouden. Hisp. La vejez. Pol. Starość. Vng. Voszog. Ang. Old age.] Tenet, in Phot. Senectus ipsa est morbus. Est autē senectus, sexta hominum ætas: unde & senes à senario numero quidā dicitur. Senectus enim prima incipit ab infantia, nomen à nō sando accipiens. In ea enim ætate nō sator homō aut si senescit, imperfectus est eius sermo. Secūda, pueritia: cuius pars est puertatis, usq; ad XIII. annum. Tertia, adolecentia. Quarta, iuventa. Quinta, virilis ætas. Sexta, senectus, cuius pars est ætas decrepita. Alii tamen senes à sequente dicitur maluit, quod rursū sint, & ad res gerendas inutiles. Alii rursū à morte vicinate appellatos dicitur, quasi senesceat. Cicin Topicis Senectus est occasus vitæ. Idē de Senectute: Hoc enim onere (quod mihi tecū commune est) aut jam urgentis, aut certe adveniens senectutis, & te, & me ipsum levare volo. Juven. Sat. 9. obitū nō intellecta senectus. Cic. de Senect. At de pol. senectus huius quicquid aliud vitæ apporet secum, quum advenit, vult id factū est, quod diu vivendo, multa quæ nō vult, videt. & Senectus præterea dicitur pellis quam verno tempore serpentes exuunt, quæ & à Grecis γήνη, à nobis etiam vitæ dicitur: unde & senectutem exure dicitur. Plin. libro 8. Epist. 30. Angues modo eodem & belliones senectutem exuret, tamque prostratus devorare, præcipientes comitales morbo remedia.

Sēnētūs, a. um, Senilis: ut, Membra senecta. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Senilité, choise de vieil. Ital. Cosa de vecchio. Ger. Alt, alt. Hisp. Envejecido, cosa de viejo. Pol. Starość. Vng. Meg vesules, meg agyas. Ang. Old age.] Luc. lib. 3. Quæcunq; sibi vult membris exire senectis. Actus senectus. Plaut. Anul. Video hercle ego te me arbitra Eucio hominem idonem, quem senecta ætate ludos facies haud merito meo, senecta corpus. Salustius lib. 4. Hist. Omne, quibus senectus corpore animus miraris erat. Seneca idē veteribus suis quod senex. Pompon. Pitonibus: Pappus hic medio habitat seneca lib. procone postestate: Sed me exercet Seneca nequā, neq; illū quā faciam scio. Ex Nonio.

Sēnētū, fem. n. l. Senectus: [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Vieillesse, sénilité. Ger. Das alter. Hisp. Vejez. Pol. Starość. Vng. Voszog. Ang. Old age.] ut Consuetudo senio, apud Plin. lib. 7. cap. 55. Mens senio nata. Tacit. lib. 5. Tercet. Evanch. pro improbo & moroso senio posuit, quod est Vitium dicitur, senium perdat, qui me hodie remota est. & Senilū luxa, pro decuria. Plin. lib. 7. cap. 48. Quædam in senio annum terminabant, ut Aegyptii. & Quandoq; etiā dicitur tædium, tristitia, & molestia: quod senes omnibus odio sint. Cic. pro Milone: Tota civitas confecta senio est, sequant municipia. Turpilus: Quia odio, ac ferio mihi nuptus sum. Nævius senium fanaticum appellat, quasi nocet, quia senectus naturalis morbus est, ut inquit Aristoteles.

Sēnēs, senes senum, l. r. de Senefeo, eis, n. r. Senex fio. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Vieillesse, sénilité. Ger. Das alter. Hisp. Vejez. Pol. Starość. Vng. Meg vesules, meg agyas. Ang. Old age.] Casul. Nonne placidi senes quæret. Plin. lib. 8. cap. 4. Feminas gigni celerius quam matres, sicut celerius senescunt. Vnde & Consensio, de quo supra loco loca. Senefeo enim otio: id est, otio corpore. Senescunt consilia, quia nimis disturnitate & mora vana sunt. Senefecere fama dicitur, quia tempore minuitur. Senescit hylas: id est, declinat. Senefior hylas id est, desolatur. Senefior morbus: id est, remittit, remittit. Seneficent vitæ, abolerat.

Sēnīla, le, om. r. Quod ad senem pertinet. [Hæc dicitur in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat. et in libro 1. tituli 1. de senat.] Gall. Vieillesse, sénilité. Ger. Das alter. Bel. Den verouden. Hisp. La vejez. Pol. Starość. Vng. Voszog. Ang. Old age.]

Ang. Solvinge te an old man or woman. Cic. 1. de Divin. In autem Tager, ut est in libro Hierofcorum, puerili specie dicitur...

Seni, senex, sena. Vide SENEX. Senio, senectus, m. Latus tali sex punda continens, & a sena...

Seni, senectus, m. Latus tali sex punda continens, & a sena numero dici videtur: ejusq; jactus perutilis erat. Senectus, Gall. Sen pueri en di, en va de qui sentiens sic pater. Ital. Sen pueri...

Senium, Vide SENEX. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA. Sententia, Senfium, Senfius, Vide SENTENTIA.

Ang. Vng. Kopsa. zema. hely. Ang. A sepulchre. grans or burying place. Sicut Simulacrum a simulando, & Lavacium a Lavando. Vnde etiam ars exigit ut sine aspiratione scribatur: cōsuetudo tamen (ut inquit Gellius) obtinuit ut vegetioris soni causa aspiratio recipiat. Virg. 1. Georg. Grandiaq; effossis mimbibus ossa sepulchra. Idem tertio Georg. animamq; sepulchro condimus. Cicer. pro Archia: Ennius in sepulchro Scipionum paratur esse cōditurus. Idem pro Sext. Rosc. Cui de tanto patrimonio, ne iter quidem ad sepulchrum patrum relictum est. Idem de Senectute: Nec sepulchra legens veteris, quod ajunt ut pendam memoriam. Sepulchri autem appellatione omnis sepulchra locus continetur, ut ait Vlp. de Sepul. violat. l. Praetorian.

Sepulchrum, Sacra fuisse Romanis jura sepulchrorum, antiquae legis illa verba declarant: ubi corpus demortui hominis conditur, sacer esto. & illa: Ne quis vestibulum aditumve ad sepulchrum usque capito, nec ullum violato. & illa: Deorum manium jura sancta iuncto: quod & antea servatum esse, irrogata violentibus poena, postea iurisconsulti Vlpianus, Paulus, Caeus tradiderunt. Quod autem Cicero scripsit lib. 2. de legibus: Credo fuisse aut eos, quibus hoc ante hanc legē virtutis causa tributum est, ut Poplicolae, ut Tuberto: quod eorum posteritas remouerunt: aut eos, si qui hoc ut C. Fabricius, virtutis causa soluti legibus, consecuti sunt: id plane significat, etiam ante XII. tabulas intra urbē sepulchri non licuisse: quod eum Poplicolae & Tuberto virtutis causa tributū est, quod ipsum & Dionysius confirmat. & Plutarchus. Servius quidem ubi exponit ad Virg. lib. 1. i. finitimos tollunt in agris, ubiq; remittunt, Dullio consule primum a senatu decretū esse ait, ne quis in urbe sepeliret, quod imperatores quoq; Adrianus & Antoninus Pius renouarūt: & fuisse hanc veterem consuetudinē patet in lege mortuorum. c. de religiosis, & sumptibus fune- riam. legis quidem XII. tab. illa nota sunt: In urbe ne sepelito, arventio: quae scripta sunt ob eam causam, tum ut ab oculis vitiatum cadavera, quae moestitiam animis inferunt, quam primum amoverentur: tum ne caelum illud urbanum, unde primum spiritus duceretur, terra putrescentis corporū nidore corruptam, pestem aliquam importaret. Datum autē decreto senatus ut, qui triumphassent, ut eum eorum corpora extra urbem cremata essent, in urbem ossa & cineres referretur, huiusmodi mandarentur. hoc Pythionem Lypaei eum scripsisse tradit Plutarchus in libro Romanarum rerum. Illa verō non in- uenit et cognoscere, in agris sepulchra fuisse, in agri veditio- ne, iura tamen sepulchrorum penes eum, qui vendideret, remansisse: eumq; sibi tantum agri in venditione excepisse, quantum ad- dendo sepulchro satis esset: quod qui non faceret, ei summo poenae ac turpitudinis fuisse: unde illud in oratione Ciceronis pro Roscio Amerino: Cui de tanto patrimonio ne iter quidem ad sepulchrum patrum relictum est: haec autem ipsa de re Pom- ponius Iurisconsultus ita scripsit: Dominis fundorum, in quibus sepulchra fecerint, etiam post vendito: fundos ad eundem sepulchrorū jus est, tum iugiter in agris, tum iuxta milita- rias, vel publicas vias cadavera, aut si cremata essent, cineres eandē anturā & sepelendi cadaveris, & cremandi consue- tudine fuisse, indicat illud in XII. tab. in urbe ne sepelito, neve iuris: & illud, quod in II. de legibus scripsit Cicero: P. Corneli- am Africanū sepulchri esse, L. Corneliū Syllam primum de Cor- nelis cremari voluisse. Sepeliri autem antiquius fuisse, quam cremari, Plinius lib. V. II. cap. LIII. declarat his verbis: Ipsam cremari apud Romanos nō fuit veteris institutio: terra conde- bantur: at, postquam longinquis bellis obrutos erui cognove- rit, institutum: & tamē multae familiae priuscos servaverit ritus: licet in Cornelia nemo ante Syllam dicitur tradidit cremari: sed, voluisse veritū talionem, eruto C. Marci cadavere. hęc Verius cui, quod ante XII. tab. in more fuerit, id vetus non vi- detur, mirum est. Cremandi consuetudo usq; ad Antoninorum imperatorum aetatem perduravit, rursus terra condi certum est. Legimus & illud: Majores natu ad tubas, minores ad tibi- nas ad sepulchrum esse delatos: qui verō claris majoribus orti essent, his eorum imagines in funere praefatas. addit Servius Rhetoratus, ante sepulchrum aram fieri solitam, quod & Cicero in epistolis ad Atticum significat: tamē si non aram modo, sed etiam quosq; filiae mortuē cogitabat. Illud ex Festo sic ru- ditur, ante quam cadaver ad pyram deferretur, digitū ab- scidit esse, ut quo corpore perusto, ad eum iusta herent. Cadavere pyrā imposito, qui propinquitate mortuo devia- bus arctissimē fuerat, is avertisso rogo faceret acellam inferebat, hanc hominis sepulchri non unum: fuit enim & lapsa & tegu- lae cretae, & tumulus, & cippus sepulchrae locū indicabant et libro P. Manuū de legibus Romanis.

Sepulchra, s. s. om. t. Quod ad sepulchrum pertinet: s. om. d. v. s. Gall. s. sepulchre. Ital. Sepulchro. Ger. Das in dem grā gēbt. Hisp. Sepulchro. Pol. Pogrzeb. Vng. S. szepes. Ang. S. sepulchre. ut Cere-

monie sepulchrales, quae pertinent ad funerationē, impensam, structuramq; sepulchrorum. Ovid. 2. Metam. Ante sepulchrales infelix affluere aras. Idem Epist. 12: Fax sepulchralis.

Sepulchretum, si. pen. prod. n. f. Locus ubi sepulchrorum est fre- quentia. [שפ] Gall. Un lieu plein de sepulchres, un cimetiere. Ital. luogo pieno di sepulchri, un cimiterio. Ger. Ein Foud- adter Kirchhof. Græc. Hic. Hisp. Lugar de muchas sepulchras. Pol. Cmentarz, kirkow. Vng. Temető hely. Ang. A churchyard. Catal. Epigr. 35: Vxor Meentii, sapē quam in sepulchretis Vidistis ipso carere ē rogo cœnam.

Sepulchra, s. e. Quod sepeliri debet, aut potest. [שפ] Gall. Qui peut être enseveli. Ital. Che può essere sepolto. Ger. Das man begraben soll oder mag. Hisp. Que puede ser enterrado. Pol. Lurmidopogrzebienia. Vng. El temető. Ang. That may or ought to be buried. Plaut. Cistell. facito, ut facias stultitiā sepelibilem. s. Quid faciam? G. in latebras abscondas pectore penitissimo Tuam stultitiā.

Sepes, pis. s. t. Quae objecta introitum prohibet in agrum aut hortum. [שפ] Gall. Une haye. Ital. Siepo, cosa spinata. Ger. Ein Zaun, bog. Bel. Ein tuyn. Hisp. Seta o seto. Pol. s. t. Vng. szepes. Ang. A hedge, a mound. Colum. lib. 10: Tali humus, vel parietibus, vel sepius hinc claudantur, ne sit pecori, ne pervia fuit. Virg. 4. Eclog. Sepibus in nostris parvam te roscida mala (Dux ego vellei eram) vidi cum matre legentem. Idem 1. Georg. Quippe etiam sepius quodā exercere diebus Fas & jura sinunt:ivos deducere nulla Religio venit. segeti praetendere sepe, Insidias avibus molis, incendere vepres.

Sepso, pis. pivi. pitum, vel sepsi, septum, a. s. q. Circumvallo, cir- cundo. [שפ] Gall. Entourer, clore de haye. Ital. Circundare, internare. Ger. Beraynen, verhayen/mit einem Zaun umgeben. Bel. Zaynen. Hisp. Cercar de seto o seto. Pol. Ogradzam. Vng. be kertelen, be fonyom. Ang. To hedge or inclose. Dicitur a sepius, quae objecta intercludit iter. Cic. 2. de Nat. deor. Latent praeterea utiliter, & excellis undiq; partibus sepiuntur. Idē Epist. lib. 15: Vallo & fossa circumdedit, sex castris, castrisq; maxi- mis sepsi. Tacit. lib. 1: Aenbus nanq; custodia domum & vias sepeferat Livia. Virg. 1. Aeneid. At Venus obscuro gradiente aere sepsit. & Sepite veteres ambage quadam verborum ob- scurare, & sepe quadam obducta dixerunt: ut & circumvesti- te vetus poeta apud Cic. Quādoquidem iste circumvesti di- xit, sepsit sedulo. Vnde & sepiose pro obscure dixit Livius.

Sepulchrum, a. um, participium, Circumdatus, munitus. [שפ] Gall. Entourer. Ital. Circundare. Ger. Umgeben, umgeben. Hisp. Cercado. Pol. Ogradzony. Vng. be kertitetet, be fonyattat. Ang. Inclosed with a hedge. Liv. 1. ab Urbe: Ad hęc Albana pubes inermis ab arma- tis septa in variis voluntatibus, communi tamē metu cogente silentium tenuit. Virg. 1. Aeneid. Infer se, septus nebula, mirabile dictu. Per medios, miscetq; viros, neq; cernitur ulli.

Sepulchrum, n. f. Generali vocabulo dicuntur omnia loca mu- nita, & quodam sepimento vallata: [שפ] Gall. Entourer, clore de haye. Ital. Mandria, bronca. Ger. Umgeben, d. h. v. umgeben. Hisp. Cercado, vallado, circuito. Pol. Wysepulchre, og ogradzony. Vng. be kertitetet, be fonyattat. Ang. Places hedged or inclosed, a clost or enclosed. Jut Septa villę quibus villa circumsepitur. Var- ro lib. 1. de Re rust. cap. 14: Nunc de septis, quae tutandi fundi causa, aut partis sunt, videmus. Hinc etiam pecorum stabula: ut stabula ovilia, bubilia, capilia, & id genus reliqua, Septa nuncupantur. Vng. 1. Aeclog. Quavis multa meis exiret victima septis. E converso Lucanus, Ovilia pro septis po- suit: & miserę maculavit ovilia Romę. Septa etiam dicuntur loca in campo Martio circumdata & circumclusa, in quibus populus Romanus stans suffragia ferebat. Cic. pro Mil. Cū ille vi in septa irrisset. Hęc septa Ciceronis tempore ex ma- jore facta sunt, Cicero ad Atticū: In campo Martio septa ma- jore sumus factavi, eaq; cingemus excelsa porticu. Mar- tial. lib. 9: In sepiis Mamura die multūq; vagatus. Iuristi dicitur accipiunt Septa, pro oblectibus, & claustris quibus vitum ad impetus fluviorum coercendos. Vlp. de rivis l. 1. Septum transversum a Medicis, reiq; anatomicę peritis appellatur, quod Græci vocāt σπυγος, quo partes vitales: hoc est, cor & pulmo, a naturalibus discluduntur: de cujus substantia, si- gura & usu vide plura supra in dictione DIAPHRAGMA.

Sepulchra, a. d. v. s. e. Obscurus. Gall. Obscurus. Ital. Obscurato. Ger. Verborgent, d. h. d. ver- borgent. Hisp. Escurato. Pol. Ciemno. Vng. Remuliofny. Ang. Obscurus, darkly. Liv. Antiocha: Ita septuose dicitur abire datur quod consecra- tum agris sapiens agrē cohibuit.

Sepimentum, si. n. f. Id dicitur quo aliquid sepitur. [שפ] Gall. Entourer, clore de haye. Ital. Internare, c. c. Ger. Beraynen. Hisp. Seta o seto, s. t. Pol. s. t. app. anio- nie. Vng. T. T. T. T.

nie. Vng. Alcalexkerb, kdr. fal. anagy / teny. Ang. A hedge or eu-
 dofine with a hedge. Varr. 1. de Re rust. cap. 14. Primum natura-
 le sepiementu, quod obferi solet virgultis aut spinis, quod ha-
 bet radices vivae sepiis. Cic. 1. de Leg. Atq; hec omnia quasi se-
 pimento aliquo vallabit, differendi ratione, veri & falsi judi-
 candi scientia.

Sepio, vide SEPES.
 Sepia, x. sp. [Lynceus. Gall. Seiche. Ital. Sepia. Ger. Ein Meerfisch
 oder Blausch / der ein schwarzen schweif von ihm lest man an ihn sa-
 ben will und sich darcu verbrigt. Hisp. Laxina pescada. Ang. A fish
 he called a cuttle.] Genus piscis, atrum cruore dum se peti ani-
 madvertit, per aquam effundens, atq; ita piscatoribus nec ve-
 luti praesepias. Plin. lib. 9. cap. 29. Sepiarum generis mares
 vati & nigriores, constantiq; majoris. Percussa tridente for-
 minae auxilium? at femina isto mare fugit. Ambo autem,
 ubi seculere se apprehendi, effuso atramento, Perf. Satyr. 3. Sepiam
 pro atramento scriptorio posuit, respiciens nimirum ad piscem
 eius sanguinem, atramenti nigrorem referentem. Verba eius
 sunt haec: Tum querimus, crassus calamo, quod pendeat humo-
 r. Nigra quod infusa vanescat sepiis lymphis.

Septid, diminutivum. Plaut. in Cas. Emitto sepiolas lepi-
 das etc.

Seplastarius, pro unguentario, & effeminato. Lampridius
 in Helio gabalo. Pinxit se ut cup edinatum, ut seplastarium, ut
 popinarum.

Sepono, nis, pen. prod. 2t. t. Scorsum pono, separo, sejungo,
 disjungo. [ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ. Gall. Se-
 parer, mettre a part, separer. Ital. Mettere da banda, separare. Ger.
 Aben sich setzen oder legen. Bel. Zesfeden leggen. Hisp. Poner a par-
 te. Pol. Oddziadam. Vng. El tezem, fel fele tezem. Ang. To put a-
 part, to lay a part.] Cicero in Orat. Vt illi qui docebent, nul-
 lum sibi ad eam rem tempus ipsi seponerent. Idem 3. de Orat.
 Vt alius aliam sibi partem, in qua elaboret, seponeret. Horat.
 in Arte. Scimus inurbatum lepi do seponere dicto. Quint. lib.
 12. In consiliis vero, quae ratio suadendi est, ab honesti qua-
 estione seposita est illud est, divisa, separata. Livius libro 1. ab Ve-
 be: Captivam pecuniam in adificationem ejus templi se-
 posuit.

Sepono, nis, ft. [ΣΕΠΩΝΕΩ. Pol. Oddziadam. Vn. Feils, kwiln trost.]
 Vip. D. lib. ult. Tit. 2. l. 2. Si forte qui decimam vovit, decesserit
 ante sepositionem.

Sepono, nis, Remotus, disjunctus. [ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ, ΣΕΠΩΝΕΩ.
 Gall. Au arrive des autres, retire, recule. Ger. loinstain. Ital. Tirato a
 dietro, allontanato. Ger. Bei getren. Hisp. Apartado, puesto a par-
 te. Pol. Oddziadam. Vng. Taval valo. Ang. Put a part, reculed.]
 Mart. lib. 1. Quae tam seposita est, quae gens tam barbarata, Ca-
 sar, Ex qua spectator non sit in urbe tua?

Sepra, sepiis, m. t. m. l. Parvus serpens, ex cujus idu membra per-
 cutta putrefcunt: a sepiis, verbo Graeco, quod est putrefacio.
 Nam quicquid momordit, resolvitur in purredinem. [Ger.
 Ein sepiere heisse Schlang den Ratern ginh. Pol. Padalic.] Lu-
 can. lib. 9. Ossaq; dissolvens cum corpore tabificus sepra. Plin.
 libro 29. cap. 31. Laerta quam hi Sepra, sili Chalcidem vocant.
 Aufon. An Lybia ferale malum sit Romula vox, sepra?

Septa, septorum, vide Sepio in SEPES.

Septem, Numerale nomen notae significationis, a Græco ἐπτά
 deductu, spiritu aspirato in L mutato, & vocali ultima in em.
 [ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ. Gall. Sept. Ital. Sette. Ger. Sieben. Bel.
 Seven. Hisp. Siete en numero. Pol. Siedm. Vng. Het. Ang. seven.]
 Virg. 6. Aeneid. Necnon Threicius longa cum veste sacerdos
 Oblongitur numeris septem discrimina vocum.

Septangulus, Dicitur quod septem angulos habet. [ΣΕΠΤΑΓΩΝΟΣ.
 Septemb, m. t. Mensis septimus a Martio, a quo Romani olim
 annum suum auspiciabantur. [ΣΕΠΤΗΜΗΝΑΣ. Gall. Septembre. Ital. Settembre. Ger. Der herbstmonat.
 Hisp. El mes de setiembre. Pol. Wrzesien. Vng. Mihaly hana. Ang.
 The month of september.] Aliquando sumitur adjectivè. Horat.
 1. Epist. 16. Haec latebra dulces, etiam (si credis) amaran, inco-
 lumem tibi me praestant Septembribus horis.

Septemfluvius, a. um, Quod septem alveis rivis, aut fontibus fluit.
 [ΣΕΠΤΕΜΦΛΥΙΟΣ. Gall. Qui coale par sept rivis. Ital. Che cola per sete luvio-
 ni. Ger. Das siben flus oder furt hat. Hisp. Que corre por siete partes.
 Pol. Wiedmiera spikata. Vng. Het salama. Ang. That seven
 or runneth in seven places.] Ovid. 15. Metam. Perq; papyntes se-
 ptemfluvium flumina Nili Vistricis egisse rates.

Septemgenuosa, a. um, Quod septem habet partes, sive mem-
 bra. [ΣΕΠΤΕΜΓΕΝΟΥΣΑ. Gall. Qui double en sept. Ital. Che ha sette parti o
 membra. Ger. Das siben theit oder arm hat. Hisp. Cosa de siete dobla-
 ra. Pol. Siedm czepi miazio. Vngar. Het septe. Angl. Seven-
 fold.] Virgil. 6. Aeneid. Et septem gemini turbant trepida ossia
 Nili.

Septempedalis, le, om. t. Quod septem pedes est longum. [ΣΕΠΤΕ-
 ΠΕΔΑΛΟΣ. Gall. De sept pedes. Ital. Lungo de sette piedi. Ger. Siben-

schbig Hisp. Lengo de siete pies. Pol. Nafiedni stopachki. Vng.
 Het labos. Ang. seven foot long.] Plaut. Curcul. ibi mure flaua
 vult dare aurcam, Solidam faciendâ ex auro Philippo, qua
 fiet Septempedalis.

Septemplex, cis, om. t. Quod in septem partes divisum est. [ΣΕΠΤΕ-
 ΠΛΕΞΟΣ. Gall. De sept double, separe en sept parties. Ital. Sparto in sette
 parti. Ger. Sibenfach / oder das siben theit hat. Hisp. Cosa de siete
 dobles. Pol. Siedmiazaki. Vng. Het rene. Ang. Sevenfold.] Vir-
 gil. 12. Aen. & cypei extremos septemplex orbes Per me
 stridens transtremur. Ovid. 2. Trist. Solus ad ingressus mullus
 septemplex istri Parthalia gelido virginis axe premo.

Septemviri, si, sicut Triumvir, a numero virorum: qui eo Magi-
 stratu fungebantur, dictum. Cic. 5. Philipp. Judicandum, nul-
 los Septemviro fuisse, nihil placere ratum esse quod egisset,
 aut quod ab eis actum diceretur.

Septemviralis, septemvirale, Ad septemviro pertinet. Lin.
 4. belli Punici: Vt proditio pro Septemviri judicio esset, tem-
 perq; aliud sentiret, infidus socius, vanus hostis, etc.

Septemviralitas, us, pen. prod. Septemvirorum dignitas. Cic. 1.
 Philipp. Eundem in Septemviratu nonne delinuit? invenit
 enim.

Septenarius, a. um, ut Septenarius numerus, qui constat septem
 unitatibus. [ΣΕΠΤΕΝΑΡΙΟΣ. Gall. Contenant sept. Ital. Numero di sette. Ger. Die-
 zahl von siben. Hisp. Numero de siete. Pol. Liczba siedmi. Vng. Szeven-
 es. Vng. Het dolozel alle. Ang. That containeth seven.] Septena-
 rius veritus, in sapientia. Cic. 1. Tusc. Nô intelligo quid mentis,
 quum tam bonos septenarios fundat ad tibiam.

Septemdecim, pen. cor. Numeri nomen in declinabile note E
 gnificationis. [ΣΕΠΤΕΝΔΕΚΑ. Gall. Dixsept. Ital. Dieci-
 sette. Ger. Siben und siben. Hisp. Diecisiete. Pol. Siedmnaście. Vng.
 Tizenhet. An. Szevenes.] Cic. 7. Ver. En quod Tyndarus mibe-
 ter praediceat, nos in septemdecim populis sibi esse exanimis.

Septena, a. um, Septem. [ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ, ΣΕΠΤΑ. Gall. Sept.
 Ital. Sette. Ger. Siben und siben. Hisp. Siete. Pol. Siedm. Vng.
 Het. Ang. seven.] Cic. 4. Ver. Et pucri annorum septem
 numerus, deo um. Senatorum nomen mundanum sunt. Virgil.
 Aeneid. Dixerat hec, aditus quum lubricus anguis ab un-
 ptem ingens gyros, septena volumina traxit. Propert. lib. 2.
 Eleg. 17. Non quia septenas noctes sejunctas cubaris.

Septenarius, ne, Septem annorum: [ΣΕΠΤΕΝΑΡΙΟΣ. Gall. Qui a septem
 anni de sept anni. Ital. Di sette anni. Ger. Siben und siben. Bel.
 Seven. Hisp. Cosa de siete anni. Pol. Siedmnaście. Vng. Szeven-
 es. Ang. Off seven years.] pro quo legitur & septenarius, &
 hoc septuaginta. Plaut. in Mench. Postquam jam pueni septena-
 nes sunt.

Septentrionalis, m. t. Sunt septem stella, ex quibus quasi res-
 tidiones figurantur. [ΣΕΠΤΕΝΤΡΙΟΝΑΛΙΟΣ. Gall. Septentrionale
 partie septentrionale opposite au midi. Ital. La parte setentrionale oppo-
 sta a mezo di. Ger. Das Nitterndt ist die sibengetes da harnen
 oder die Hisp. El norte. Pol. Wschodni. Vng. Csodol
 Ang. The north, or seven stars in the north.] Scribit Varro
 no rusticorum vocabulo boves vocari, quali teriones: hoc est
 aranea terre, ac colendae idoneos. Alii teriones a fine sibi
 malunt, quoniam ita sicut sunt, ut terne quae stella praesent
 inter se trigonon: id est, triquetram figuram constituunt, quam
 recentiores vocant triangulum. Hoc sicut a figura, qua sicut
 plustris videtur, antiqui Graecorum a septem: id est, septem
 dixerunt: nostri a bobus junctis, septentrionem appellaverunt. A
 his etiam ventus spirat, qui Austro obiectus est: & Lano
 pterentis, & Septentrionalis ventus, & Septentrionalis: Quae
 vero, quod ab arcto fler, Aparcticus appellatur. Cic. ad Atti-
 9. Ex ea die fuerit Septentriones venti.

Septentrionalis, pen. prod. adject. [ΣΕΠΤΕΝΤΡΙΟΝΑΛΙΟΣ. Gall. Septentrionalis
 de septentrion. Ital. Setentrionale, di setentrione. Ger. Nitterndt.
 Hisp. Cosa de la parte del norte. Pol. Polnocny. Vng. Csodol.
 Ang. Of the north.] Vt Septentrionalis ventus, a Septentrione fluit.
 Plin. lib. 9. cap. 17.

Septies, adverbium, Septem vicibus. [ΣΕΠΤΕΣ. Gall. Sept fois. Ital.
 Sette volte. Ger. Siben mal. Hisp. Siete veces. Pol. Siedm razy.
 Vng. Hetet. Ang. Seven times.] Cic. 1. Philipp. Vbi est septies
 milites festivitium, quod in tabulis, quae sunt ad Opia, pishat.
 Plin. lib. 16. cap. 40. Septies restituro templo.

Septifariam, Septem modis, ea forma qua multifariam. [ΣΕΠΤΙ-
 ΦΑΡΙΑ. Gall. Dixit en sept. Ital. A sette modi. Ger. Sibenmal.
 En siete maneras. Pol. Siedmiazaki. Vng. Het kettzo. Ang. In
 diverse ways.] Satra de Verborum antiquitate: In quod res-
 timent unum eos sednavimus, & postea invenimus sepiulatum
 divisum. Nonius.

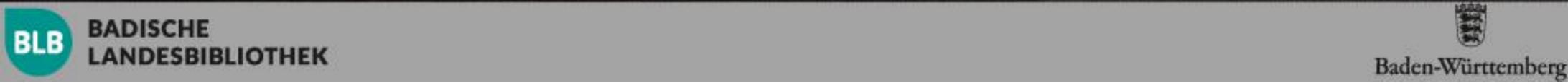
Septimus, a. um, Vltimus, sive unus ex septem. [ΣΕΠΤΙΜΟΣ.
 Gall. Dixit en sept. Ital. A sette modi. Ger. Sibenmal.
 Hisp. Cosa setima en orden. Pol. Siedm. Vng. Hetet. Ang.
 Seventh in order.] Plinius lib. 7. cap. 52. Vt tunc in septimo
 quinquagesimum, atq; centesimum vitæ autareti annum fuit.

Pleud. Acder esse septimus a porta.

Septimium

Septimū adverb. Septimū. [שִׁבְעִימָה] *schibimā*, vi vōd p̄p̄, in l. a. Gal. *Deo la septima seu septi seu*. Ital. *La settima volta*. Ger. *Der dritte mal*. Hil. *La setima vez*. Pol. *Siedm razę*. Vn. *Metodeer*. Ang. *Seventhly*.] ut Septimū Consul: sicut & Secundū Consul. Cic. 3. de Nat. deor. Cur enim Marius tam feliciter septimū Consul domi suę senex est mortuus? Septingentū, s, a, um. Quod septingentorum numerū complectitur. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *De sept centis*. Ital. *Di settecento*. Ger. *Septenhundert*. Pol. *Siedm set*. Vng. *Setecientos*. Ang. *Seven hundred*.] Plin. lib. 35. cap. 2. Et M. Varro benignissimo invento infertis voluminū suorum fecunditati nō nominibus tantum septingentorum illustrum. Livius 3. bell. Paa. Castilium oppidum redditum Campanis est, firmata septingentorum militum de exercitu Annibalis praedio. Septingentesimū, s, a, um, pen. cor. Vltimus, sive unus ex septingentis. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Sept centis*. Ital. *Settecento*. Ger. *Septenhundert*. Pol. *Siedm set*. Vng. *Setecientos*. Ang. *Seven hundred*.] Liv. 3. ab Vibe, in Procem. Res est praeterea & immensi operis, ut quae supra septingentulium annum repetatur. Septicollis, Verbis Romae epitheton, a septem collium numero impositum: [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *De sept collines*. Ital. *Di sette colle*. Ger. *Das sieben Hügel hat*. Hisp. *De siete colinas*. Pol. *Siedm górb*. Vng. *Setecientos gorab*. Ang. *Of seven hills*.] quantum nomina erant, Capitolinus, Palatinus, Quirinalis, Aventinus, Caelius, Viminalis, & Esquilinus. Septuaginta, Decies septem. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Septante*. Ital. *Settante*. Ger. *Septzig*. Hisp. *Setenta*. Pol. *Siedm dziesiąt*. Vng. *Setuaginta*. Ang. *Seventy*.] Cic. 5. Verr. Vnus aget Aegyptiacis centum septuaginta oratoribus inaniorem quam sit. Septuaginta, s, a, um. Quavis proprie ad distributivum numerum pertinet, saepe tamen idem ferē valet quod septuaginta. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Septante*. Ital. *Settante*. Ger. *Septzig*. Hisp. *Setenta*. Pol. *Siedm dziesiąt*. Vng. *Setuaginta*. Ang. *Seventy*.] Plin. lib. 26. cap. 10. Septuagesimo tempore durare libidinem contactu herbae cujusdam. Septiana mala, *עֲפִיבָה* *epiba*, Dicitur a Septio Libertino, cuius primo inlitore, insigni rotunditate praedita. Apud Columellam tam est lib. 5. cap. 10. Vnde Calepinus haec se sumpsisse proficitur. Sextiana poma legitur, non Septiana. Septicus, s, a, um. *עֲפִיבָה* *epiba*, Putrefactivus, sive *עֲפִיבָה* *epiba*, quod est putrefacere. Vnde & *עֲפִיבָה* *epiba* dicitur medicamentum quae putrefacendum habet. Plin. lib. 25. cap. 9. Quin & sanguis eorum septicum vim habet. Septunx, s, a, m. Mensura, vel pondus septem unciarum: hoc est, alius partes septem. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Sept once*. Ital. *Sette once*. Ger. *Seven theil dines dingo das in jndisse abgobit wirt*. Hisp. *Siete partes de dingo*. Pol. *Siedm uncę*. Vng. *Set once*. Ang. *Seven ounces*.] Vnde & in agri mensura septunx dicitur qui continet semijugerum, & iugeri partē duodecimam. Colum. lib. 5. cap. 1. Pars dimidia, & una duodecima, pedes sexdecim millia & octingenti: hoc est, septunx, in quo sunt scrupula CLXVIII. Accipitur etiam septunx pro septē cyathis vini. Solebant enim veteres, quando se paulo libentis invitabant, tot vini cyathos ebibere, quot erant litere in amatorio, amicitumve nominibus: singulosq; cyathos appellabant uncias. Mart. lib. 8. Si Teletula venit, promissa, quidiam portat, Servabor dominę Rufe triente tuo, Si cubia est, septunx trahant fallit amantem, Vt jugulem curas, nomen unumq; bibam. Tale est illud ejusdem poetę lib. 11. Quincunces, & sex cyathos, bessemq; bibamus, Cajus ut fiat lilius, & Proculus. Quincunces aut: id est, quinque cyathos: bessem id est, cyathos octo. In Cajus enim quinque sunt literę, in lilius sex, in Proculus octo. Idem lib. 1. Nævia sex cyathis septem liliina bibatur, Quinq; Lycas, Lyde quatuor, Ida tribus. Omnis ab insulo numeretur amica Falerno, Et quia nulla venit, tu mihi somne veni. Septunx, s, a, m. Quod est unciarum seu partium septem. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Sept once*. Ital. *Sette once*. Ger. *Das sieben theil dines jndisse abgobit*. Hisp. *De siete uncę*. Pol. *Siedm uncę*. Vng. *Set once*. Ang. *Seven ounces*.] Vnde & in agri mensura septunx dicitur qui continet semijugerum, & duodecima iugeri partē, Colum. lib. 5. cap. 10. Media semeni pars feri, & pars ultima debet, quae septuncialis satio dicitur. Septiosē, Vide SEPES. Sepulcrum, Sepultura, Vide SEPULIO.

Septimū. Vide SEVVM, & SEEVN, viāq. Sequax, Sequela, Vide SEQVOR. Sequester, sive, hic & hic Sequester, & hoc Sequestre, & Sequester, s, a, um. Apud quē plures rem aliquā, de qua controversia est, deposuerūt, ut inquit Modestinus de verb. sign. [שִׁבְעִימָה] *schibimā*, vi vōd p̄p̄, in l. a. Gall. *Cardien de biens en depositaire en justice, sequestre*. Ital. *Chi ha in deposito danari d' altri, intramisse*. Ger. *Ein Mannmann/hinder woch in jwo partheyen etwas gētegt haben darund ein span ist ein Sequester*. Vnde *Handier*. Hisp. *El tercer, aquel en qui en se repone los rebenes d' prendas en tercera*. Pol. *Kapimęa rycę sporne, na ktorego rezsakę obie stronie przylamcia, porownymacy*. Vng. *Közletre, az kirendud ket felhagyia magat*. An. *A solicitor or attorney in the law, an indifferēt man betwene two parties*.] Dicitur (ut docet Gell. lib. 20. cap. 10.) quod ejus qui cletus sit, utraq; parti fidē sequatur: est enim medius inter duos altercantes, apud quem aliquid seponitur. Quapropter Virg. lib. 11: Pacem sequestram, inducias appellavit. quod medix sint inter bellū praeteritum & futurum: Bis senos (inquit) perigere dies, & pace sequestra Per sylvas Teucris, mistiq; impundē Latini Eravere jugis. Sequester (inquit Alconius) apud quē pecunia deponitur. Tibuum quoq; corrupendarū conducto, Sequester dicebatur: quod etiam annotavit Budaeus: Sequester, inquit, verbo Oratores pro iis interpretibus utuntur, qui iudicis corrupendis, aut ejusmodi maleficiis suscipienda operam suam locant. Cic. 2. Verr. Moneo, praedico, ante denuntio, qui aut disponere, aut accipere, aut se accipere, aut polliceri, aut sequestres, aut interpretes corrupendi iudicij solent esse: quiq; ad hanc rē aut potentia, aut impudentia suam professi sunt, ablineat in hoc iudicio manus, animosq; ab hoc scelere nefario. Idem pro Cluent. Quo sequestre in illo iudice corrupendo dicebatur esse usus. Sequester apud Quintilianum est, qui a litigatore doctus, docet patronum: ut enim ait lib. 12. cap. 1. Quomodo autem sequester ille, & mediator manus, &c. Sequestro, adverbium, Apud sequestrem: imi *שִׁבְעִימָה* *schibimā*, ut Pecunia sequestro deponere: hoc est, in manibus sequestri, donec sententia decisa fuerit cujus esse debeat. Sequestro de se ponere, dixit Cato, pro eo quod est sese separare ab eo sū quo antea fueris conjunctus. Nolite (inquit) per Deum immortalē vos sequestro ponere. Hinc & sequestro positus, s, a, um, quicquid apud sequester positum est. Differt autem res sequestroposita a Deposito, quod res depositae proprietate apud deponentem manet unā cum possessione, ac sequestropositae possessio ad sequestrum transit. Id enim agitur ea dispositione, ut neutrius possessioni id tempus procedat. Horum. Sequestro, sequestris, apud sequestrem depono. Vnde sequestrata res dicitur. In eodem sequestrare est separare *שִׁבְעִימָה* *schibimā*, ut Actio sequestraria. Pompon. in l. item agro. Cum sequestro, id est deponi, vel contra. Sequor, sequens, sequutus, d. s. a. Seco deducendum est verbum commune, secundum Priscianū. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Sequitur*. Ital. *Seguire*. Ger. *Seigen*. Pol. *Nastolat*. Vn. *Klozetem, vianna weryck*. An. *To follow*.] Plaut. in Amph. Seque hanc igitur me. Teren. And. finis interim procedit sequimur, ad sepulcrū venimus. Cic. 1. Offic. Neq; enim attinet repugnare naturae, nec quicquam sequi quod adsequi nō queat. Virg. 1. Aeneid. hōs tota armenta sequuntur A tergo & longum per valles pascent agmē. Sequi amicū, est facere quod amico placet, & obtemperare illi. Cicero de Amicitia: Vt nequis concessum putet, amicū bellum patriae inferentem sequi. Sequi consuetudinem, est facere secundum consuetudinem. Plin. epist. 10. Tu ergo, inquit, quam consuetudinem sequeris? Sequi fidem alicujus. Cic. 2. de Divinat. Quod fidē securus amicitiamq; pop. Rom. sanctus sit officio. Sequi suam fortunam, est successe, & occasione fore uti. Sequi naturam ducem, facere quemadmodū natura nos inclinat. Sequi verbum aliquod, est summe dictionis cui insistere, omissa interim sententia. Hujus composita sunt, assequor, consequor, exequor, insequor, obsequor, persequor, subsequor, pedisequus, & pedisequus de quibus suis locis. Sequitor, oris, m. Qui praeteritū sequitur. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Qui suit*. Ital. *Sequitore*. Ger. *Ein nachfolger*. Hisp. *El que sigue a va tras otro*. Pol. *Troktori maie nastolat*. Vng. *Követő, vianna meőb*. Ang. *He that followeth*.] Sequitores item inter gladiatores dicuntur, qui adversus retianōr pugnant, alio nomine mirallones dicti. Vntur hac voce Suetonius in Caligula. Sedōr, oris, d. p. Multum & cōtinuē sequor. [שִׁבְעִימָה] *schibimā* mens. s. in l. a. Gall. *Sequitore*. Ital. *Seguitore*. Ger. *Etter edet emhig nachfolger*. Hisp. *Mucha seguir, andar tras otro*. Pol. *Pisac nastolat*. Vng. *Követő, vianna meőb*. Ang. *To follow often*.] Plaut. in Cistell. Anum seclatam sum clamore par vias. Cic. 4. Verr. Is cum Praetorem

circum omnia foras sectaretur. Idem pro Sext. Rosc. si servi ubi sunt Chryfogonū, iudices, sectantur. Proprie autem hoc verbum (quod & Donatus annotavit) ad Philosophorum discipulos pertinet, qui præceptorem assidue comitantur, ut colloquio ejus, & uti eruditores, eiq; per omnia similes evadāt. Hoc respexit Gnato ille Terentianus in Eysucho: Ibi homo cepit me obsecrare, ut sibi liceret discere id de me sectari iusti. Tanquam Philosophorū habent disciplinā ex ipsa vocabula patris, ita ut Gnatonici vocentur. & Sectari beluas, apros, cervos, & vno modo cōsectari, persequi, investigare, perquirere, s. qui dicitur. Virgilius in Bucolicis tertia Aegloga: Si dum tu sectaris apros, ego terna servo. Horat. 2. Sermonū Saryr. 2. leporem sectatus, equōve Lassus ab indomito.

Sectator, om. v. d. Qui assidue aliquem assecatur. [Sectator, om. v. d. Qui assidue aliquem assecatur.] Gall. Qui sicut se habent animum pour apprendre de luy sectateur. Ital. Chi segue alcuna per imparare da lui. Ger. Ein schüler oder schüler nach seiger. Pol. Pilsz nauczadom mę. Vng. Követ, valaki után járdegelo. Ang. He that followeth after or hanueth one.] Cicero pro Muræna: Quid opus est sectatoribus? Idem pro Rabirio Posthumo: Num Gabinius comes est, vel sectator? & Sectatores Philosophorum: id est discipuli, qui ut aliquid ab eis addiscant, ab eorum latere nunquam discedunt. Gell. li. 2. cap. 2: Taurus sectatoribus commodum dimissis, sedebat pro cubiculi sui foribus.

Sectā, x. f. p. [Sectā, x. f. p. Sectā, x. f. p.] Gall. Une secte, opinion suivie par quelques gens contre l'opinion des autres. Ital. Setta, lega, opinione. Ger. Ein sectem. Kott enet bejunderem Meinuna. Hisp. La secta que cada uno sigue. Pol. Secta, rozmaiości opinij. Vng. Tars, sel, refa. Ang. A sect, or opinion of some against the common opinion.] Proprie est ratio illa dogmaticum, quam quis sibi in philosophia imitandam proponit, & tunc dā suscipit: a sectando (ut volunt) dicta, quod plures primum opinionis cujuspiam autorem sequantur, vel a sectione (ut aliis placet) quod quum omnes philosophi dicantur, scitorū tamen diversitate a se invicem sint divisi. Aliud enim de summo bono sentiunt Stoici, aliud Academicī, aliud Peripateticī, aliud Epicurī. Cic. 1. de Orat. Est aut secta, disciplina, seu certa quedam disciplina formula, factio, studium, ratio vitæ. Col. lib. 6. Quare antiquissimum est formam huius operis conscribere, quæ velut sectam, legemq; in proficiscendis agris sequantur agricolæ. Cicero pro Cælio: Qui hanc sectam, rationemq; vitæ re magis quam verbis secuti sumus. Idem 2. de Nat. deor. Omnis natura artificiosa est, quod habet quasi viam quandam, & sectam quam sequatur. Idem ad Brut. Reliquias hostium Brutus persequitur. Et Cæsar. Hostes aut omnes judicari, qui M. Antonii sectam secuti sunt. & Hinc Cōsectaneus, qui ejusdem sectæ est, s. sectator. Augustinus lib. 10. de Civit. Quanto humanius, & tolerabilius cōsectaneus tuus Platonicus Apuleius erravit.

Sectā, s. f. p. [Sectā, s. f. p. Sectā, s. f. p.] Gall. Le montan qui va devant le troupeau, qui les autres suivent. Ital. Montano che precede il gregge. Ger. Ein hirt oder herman dem die Schaff her nachusset. Hisp. El cabestro de qualquiera ganada. Pol. Baran. Vng. El hirtó bak. An. Aramne thar gombi biferu and guideth the flock.] Plautus in Captivis: Qui Petroni nomen induit verveci sectario.

Sequax, cis, om. t. Facilis, sive aptus ad sequendum quocunq; trahatur. [Sequax, cis, om. t. Facilis, sive aptus ad sequendum quocunq; trahatur.] Gall. Qui suit facilement. Ital. Sequace. Ger. Jügel, das geln volget weith man es jüdet. Hisp. Cosa que mucho sigue e profigue. Pol. Kad miladziości. Vng. Követen vitanna menő. Ang. The follower, or the follower.] ut Lanæ sequaces, quæ nentis manum sequuntur Mart. lib. 13: Nil scum indebis olus, lanasq; sequaces. Improbæ quum morsu fila, manuq; trahet. Cornuum natura, sequax: id est, flexilis, & ductilis. Plin. lib. 11. cap. 37: Ad eod sequax natura est, ut in ipsa viventium corporibus ferventi cæra sectantur. & Aliquando significat id quod se spargendo dilatat Persius in Proemio: Quorum imagines lambunt Hederæ sequaces. & Sequacem verò materiam, dixit Plin. lib. 11. cap. 2. pro tractabili, & facili. Idem Bitumen sequax, dixit lib. 7. cap. 13: id est, lenis, & quod attritum digitos sequitur, picis vel visci more. & Sequaces caprea: hoc est, aliam aliam sequentes. Virg. 3. Georg. capreaq; sequaces illudunt, pascuntur oves, avidaq; juvene. & Aliquando sequax, id est quod sectator. Seneca: Carteriq; Aristippi sequaces.

Sequelā, x. pen. prod. Ipse sequendi actus. [Sequelā, x. pen. prod. Ipse sequendi actus.] Pol. Wydatok. Ang. The act of following.] & Aliquando ponitur pro accessione & appensione. Senecol. 1. D. de solut. Et quasi generale quid retinendum est, ut ubi ei obligationi, quæ sequetia locum obtinet, principalis accedit.

Serā, x. f. p. per simplex. Instrumentū est, quo clauduntur ostia. [Serā, x. f. p. per simplex. Instrumentū est, quo clauduntur ostia.] Gall. Une serrure ou un cadenas. Ital. Chiamatura, serratura, chiavera, toppa. Ger. Ein schloß. Bel. Ein slot. Hisp. Cerradura, instrumento para cerrar. Pol. Zamk, kluka. Vng. Lakat. Ang. A lock. Juvencal. Saryr. 6: Ad-

de seram, cohibe: sed quis custodiet ipsos Custodes? Ovid. 1. Amor. Eleg. 6: Quid facies huius, qui sic excludit amantē? Tepora noctis eunt, excute posse seram. Dicitur seræ, teste Echio, quod foribus ad mortem opponuntur, defixæ postibus, quemadmodum ea quæ terra inseruntur. Varro lib. 3. de Ling. Lat. a serare dicitur, quod est aperire.

Seraphim, שרפים. Vox est Hebraica, pluralis numeri, idem significat quod ignis, candentes: a verbo [שרף, seraph] faciendo, uro, exuro, cōduro. Num. 21: Misit Dominus in populum hannahim haferaphim, id est, ignitos serpentes. & significat & certū ordinem angelorū cœlestis hierarchie: estq; generis tam masculini, quam neutri. Isai. 6: Seraphim stabāt super illud. Ibidem: Et volavit ad me unus de seraphim. D. Hieronymus ad Furiam: Hæc sunt duo seraphim ter glorificanti Trinitatem.

Serapias, [Serapias, x. f. p. Serapias, x. f. p.] Ger. Ein geschlecht von der Kognung J Herba, quæ & orchis dicitur, eod quod habeat radicem gemini testiculari similem: de qua Plin. lib. 26. cap. 10.

Serenus, a, um, y en. prod. Tranquillus, sine nubibus, sine imbre: a serendo, ut quidā volunt, quod id maximè temporis rationi aptum sit. [Serenus, a, um, y en. prod. Tranquillus, sine nubibus, sine imbre: a serendo, ut quidā volunt, quod id maximè temporis rationi aptum sit.] Gall. Clair & serain, sans nuées & pluie. Ital. Sereno, tranquillo, senza nuvole. Ger. Schön, heiter, kühl. Hisp. Cielo sereno y claro. Pol. Jasny. Vng. Tiszta. Ang. Fair, clear, without clouds or rays.] Virg. 6. Aen. Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serena floribus insidunt variis. Idem 1. Georg. Humida sollicita, atq; hycem orat serenas Agricolæ. Ad Hieronnum lib. 4. Ista ut hirundines æliivo tempore præsto sunt, frigore pulsæ recedunt: ita filii æliivi sereno vitæ tempore præsto sunt, simulatq; hycem sonant videntor, devolat omnes. Mart. lib. 1: Cælo perfinitur serenore. & Serena fons per translationem ponitur pro laxa. Idem lib. 2: Sic me si forte legat dominus Faustine serena. & Serenus color, lucidus. Plin. lib. 9. cap. 35: Serenum colose margarite pro claritate matutina contrahunt. & Serenum, substantivè, idem quod serenitas, s. tranquillitas. Virg. 1. Georg. Nec minus ex imbrī soles, & aperta serena prospicere. & Sereno, calas ablativi, pro sereno tempore: cui opponitur nubilo. Plin. lib. 17. cap. 24: Arane sereno nō texunt: nubilo texunt. & Quamlibet ponitur serenus, pro sereno: quod & Nonius annotavit. Virg. 1. Georg. unde serenus Venus agit nubes. Id est, siccas nubes, quas alibi Arida nubila appellavit: atq; arida nubila dicitur. S. tranquillitas, tans, f. t. Puritas & tranquillitas ænis. [Serenitas, tans, f. t. Puritas & tranquillitas ænis.] Gall. Serenitas, tranquillitas. Ital. Serenità, serenità. Ger. Reinheit. Hisp. Agua serena y claridad. Pol. czystota. Vng. Tiszta. Ang. Purity, or clearness.] Plin. lib. 10. cap. 67: Salamandra animal lacertis quæ stellas, nunquam nisi magnis provenientibus imbribus, & serenitate sciens. Cic. 2. de Divinat. Hæc igitur quum sint, tum serentiam perturbatio comit: hinc sanorum hominū, hoc ad salutem otus pertinere non dicitur. Liv. lib. 6. belli Punici serentate onebatur.

Sereno, nas, ad p. Clarifico, tranquillo. [Sereno, nas, ad p. Clarifico, tranquillo.] Gall. Serenifier, clarifier, purifier. Ital. Serenare, far chiara chiarezza & sereno. Ger. Schön vnter hirt machen. Hisp. Hacer claro y sereno. Pol. Oczyszczać. Vn. Meg tisztán tisztáztat. An. Te mak faire netter, te purer.] Virg. 1. Aenid. Olli subridet hominū sator, atq; deorum, Vultu quo cœlum, temperatq; serenas. & Translatè dicitur & de alio, quum ætia constitutione, idem a. Aenid. Consilium vultu tregit, atq; sereno serenas. Plin. lib. 2. cap. 6: Atq; etiam nubila hanc mi serenas.

Serenus, Phœbus. [Serenus, Phœbus.] Gall. Serenus, Phœbus. Ital. Sereno, Phœbus. Ger. Serenus, Phœbus. Hisp. Sereno, Phœbus. Pol. Serenus, Phœbus. Vng. Serenus, Phœbus. Ang. Serenus, Phœbus.] Liv. lib. 4. bel. Pun. Et in vico libro fontem sub terra tanta vi aquarū fluxisse, ut ferias, doliaq; quæ in eo locerant pervolvata: velut impetus totiensis rulent. Terent. ut Heavt. fodes vide Relevi dolia omnia, omnes ferias Per Saryr. 4: & o si sub rastro crepet argenti mihi tena decem culc. Columel. lib. 12. cap. 13: Dolia quoq; & ferias, cæteraq; vasa ante quadragesimum vindemia dicitur picanda sunt.

Seris olearium. Varro tertio de Re rustica cap. 2: Nectamen ubi se vidit tabulam pictam, neq; signum aut marmoreum ullum: nihil magis torcular vasa vindemiatoria aut feris oleariis, aut trapetias.
Seris doliolum. Doliolum sibile, in quo vinum solet asservari. [M. Salus Gall. Petit basil. Ital. Piccola botte. Ger. Ein sangsicht] sed in seris in das non Wein that. Hisp. Inapetula vasija poqueuna. Pol. Dylom.] Perit Sat. 4. Seriolae veteri nectens de cradere limbo.
Sericum. pen. cor. n. 1. [Serigis Gall. Soye. Ital. seta. Ger. Ser. Ita. Bel. Ser. Hisp. Seta. Pol. lat. ab. Vng. setem. Ang. sd. ka. se. se. se. se.] Id dicitur quod a Seribus fiebat, & depercebat ex arboribus ad vestimentorum nobilitatem, ut refert Plin. lib. 6. cap. 17. Vide Virg. 2. Georg. Velleraq; ut tollis depercat tenuia Seres. Vulgus aut nostrum Sericu accipit pro eo textura opere, quod ex bombycum lanificio depercatiolet.
Serica, a, um. Quod ex serico confectum est. [Serigis Gall. De soye. Ital. Di seta. Ger. Seriden/ans fedon gemadit. Hisp. Casa de marna de algodon, o seda. Pol. lat. wabni. Vn. setembi vala. An. of silk.] Est autem sericum, lane pretiosissimum genus, quod apud Seras Scythiae Asiaticae, aut (ut alii malunt) Indiarum populorum, ex arborum frondibus dicitur deperci. Quamquam non desunt, qui vermiculatum lanificio esse putent, qui genus illius lingua tur. sig. appellatur. Quam sententiam ne Julius quidem Pollux dissimulavit, sic scribens Onomastice sui lib. 7: E-
Serica opinioem sequitur. Virgil. 2. Georg. Velleraq; ut tollis depercat tenuia Seres. Hinc serica vestimenta dicta sunt, quae ex serico conficiuntur. Vipsianus L. Vestis de auro & argenteo leg. Vestimentorum sunt omnia lanea, lineaq;, vel serica, vel bombycina, quae induendi, praeciugendi, inieciendi, incubandi causa parata sunt. Plin. lib. 21. cap. 1: Lanissima quippe habetor e nardi foliis eas dari, aut veste serica, verticillotes, anguensis madidas. Pulvilli serici, Horat. Epod. 8: Quid, quod libelli Stoici inter sericos facere pulvillos amat. Pallia serica, apud Stat. 3. Syl. 4. Legimus & serica absoluit pro vestibus sericis. Mart. lib. 6: Non alter dentes quam serica, non arte reponis. Serici olim tanta erat caritas, ut auro repen deceret: ut est videre apud Flavianum Vopiscum in Aureliano, ubi sic habet: Vestem sericam neque ipse in vestitio suo habuit, neque alii usdam dedit. Et quum ab eo uxoris sua peteret, ut unico pallio batrico serico uteretur, ille respondit: Abit ut auro fla pensetur. Libra enim auti tunc libra serici fuit. Haec ille.
Serici dicitur. Qui velles sericas texit. [Serigis Gall. Gal. balnear, fassim de soye, sissam de soye, marobaud de soye Ital. Tesser de lana de seta. Ger. Ein serikum dver. Hisp. Texedor de seda. Pol. Tkazja dzwabni. Vng. szelyem szob. Ang. That weaver silk. Julius Firmicus lib. 8. Matheos refert, sericarium textorem nasci, qui habuerit horoscopum in vigesima octava parte Arietis.
Serici dicitur. Qui est indutus serico. [Serigis Gall. Vesta de soye Ital. Vestido de seta. Ger. Wit sed im dicitur et Hisp. Vestido de marna de seda. Pol. Wiedmalne stani dzabnom. Vng. szelyem szob. Ang. Apparelled in silk.] Suet. in Caligula, cap. 52: Ammellatus in publicam processit, aliquando sericatus, & cycadatus.
Serietes, serici, f. g. Ordo & quasi quaedam rerum continuata progressio. [770. dicitur 770. Ger. Gall. Ordo hinc continui, saute, continuatione. Ital. Ordine. Ger. Ein ordnung die aneinander hangt ein jetten. Hisp. Orden continuada roiformensente. Pol. kuzl. Vng. rend. Ang. An order or proces in any matter hangung well together, a serie.] A serendo: id est, ordinando dicta: ut Seriet orationis: id est, contextus Quintil. Quod non nisi in contextu orationis, seriq;, contingit. Cic. 1. de Divin. Fatum autem id appello, quod Graeci *ηυασηπιω*: id est, ordinem; serienq; analogum. Idem 1. de Nat. deor. Est enim admirabilis quaedam continuatio, serietq; rerum, ut alia ex aliis annexa, & omnes tueri se apte colligatq; videantur. Virgil. 1. Aeneid. -calataq; in auro Fortia facta patrum, series longissima reru. Ovid. 13. Metamorph. -trepidatq; obitumq; timentes. Sic exhorta. Sericmq; evolere sati. Valerius Max. Quis compos mentis, comethice peregrinatq; histore sericem fedici superiorum stylo conditam, vel attentiore cura, vel praestantiore facundia maduram se speraverit?
Serica, a, um. Inquit Festus, Verius appellari putat Istica navigia Liburnica, quae lino ac sparto condensantur: a conferendoque est, contextendo dicta. Qua tamen in se a Verrio videtur differere Festus. Vide ipsam de vet. veter. signif. lib. 17.
Seriphium absinthium. Absinthii genus, quod alio nomine emarinum appellant. [Serigis Gall. Absinthie mero. Ital. Assinjo marino. Ger. Wurmtant: ist ein geshlucht des Wurmta Hisp. Assinjo, alifua marina. Pol. kuzl. szucha Vng. szuchon, baranyi maroim. Ang. A kind of wormwood growing by the sea.] A Seriphio insula nome habens, in qua copiosissime profertur. Vide Plin. lib. 27. cap. 7.

Seris, huius seris. [Serigis Gall. Escbarrette ou thibarie blanche. Ital. Scarsala. Ger. Wespert odet wogweis. Hisp. Eudonia o terraja yerena. Pol. Wodupik. Ang. Endyne and succorie.] Herba est, quam alio nomine *lacubum* vocamus. Varias sub se continet species, quas vide supra in dictione *INTVVS*. Varro 3. de Re rust. cap. 10: Seruntq; huius herbam quae vocatur seris, quod ea aqua tacta, etiam quum est arida, fit viridis.
Serius, a, um. Grave & minimè iocosum. [Seridus Gall. Fait a ben efiens, grave et de consequence. Ital. Da dovere, grave, importante. Ger. Ernsthaftig: da tein schimpff gitter. Hisp. Casa de veras y no de burlas. Pol. Zomazowim, niszczyciem. Vng. Valo, bixui aba valo doloz, uentrefa. Ang. Earnest, sfa mater of woght.] Terent. in Eyn. Att. rem divinam fecisse, & rem seriam velle agere mecum. Cic. 1. Offic. Ludo autè & joco uti illo quidem licet, sed sicut somno & quietibus ceteris, tum quum gravibus, serisq; rebus satisfecerimus. Quint. lib. 6. cap. 4: Dictorum urbanorum alia seris, alia iocosa, alia media. Senam (inquit Nonius) id est, tristic, & quasi sine risu, vel sine ridiculo.
Seris, orum, n. f. Res graves, severae, & minimè iocose. [Seridusa Gall. Chofes graves et l'importante. Ital. Casa de danera, grand, importante. Ger. Ernstliche ding. Hisp. Casa de veras y no de burlas. Pol. Rzeczy maza, slatocpa. Vng. Nem iatek, nev trifia dolozk. An. Mater of woght or earnest.] Mart. Parce precor focero, seris fortis amat. Ovidius 4. Falfor. Nulla coronata peraguntur seria fronte. Horat. 1. Ser. 1. Sat. Sed tamen amoro quarantur serialudo. Quoties omnia nostra cum aliquo communicamus, cum joca seriq; conferre dicimus. Cic. 1. de Fin. At quicum joca & seris, ut dicitur, qui cum arcana, quicum occulta omnia? Tecum optime, detuda etiam cum medio cr amico. Vide Adagia Etalimi.
Seris, adverbium. Sine joco: quod vulgus barbarorum dicit *Pro bano*. [Seridus Gall. A ben efiens, sans maquer. Ital. Da dovere. Ger. Ernstliche etn schimpff: in ernst. Hisp. De veras y no de burlando. Pol. Rzeczy slatocpa. Vng. Trifa kumel, valaba, bixui iaba. Ang. Earnestly.] Plaut. Amphit. An id joco dixisti requidem serio ac verò ratus. Idem Cistia. Ego eo quod me ipsa m. sit. 5. verone? A. serio. Terent. Misi pond orate ut ventrem serio. Cic. Attic lib. 5. inde ad Taurum eo gitabam, ut cum Mophragine signis collatis, si possem serio decernerem.
Sermo, onis, m. f. Locutio, verba, colloquium, mentio. [777. dabitur 777. dabitur 777. Gall. Parole, propos, deun, bruat. Ital. Sermon, parlamento, ragionamento, loquela. Ger. Red/sprach. Bel. Em reden/sprate. Hisp. Serman, raxou o palabra. Pol. Mowa. Vng. szecid. Ang. Awred, speech, a purpose or communication, a brate.] Cic. 1. Offic. Sermone uti debemus, qui notus est nobis, ne, ut quidam, Graeca verba inculcautes, iure optimo rideamus. Dicitur autem putant sermone, a verbis ferendis: hoc est, concinendis siue concinendis. Servius: Sermo est confectio orationis, & confabulatio duorum, vel plurium. Virg. 1. Aeneid. Amissor longo iocios sermone requirunt. Idè 6. Aeneid. Nec magis incepto vultu sermone movetur, quam si dura silex, aut flet Marpesia cautes. Tradere aliquid Graeco, vel Latino sermone. Cic. lib. 1. de Finib. Nò eram nefcius Brute, quum quae summis ingenis, exquisitaq; doctrina philosophi Graeco sermone tractavissent, ea Latinis literis mandarent, fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret, insisteret sermone cum aliquo, est cum illo verba facere, vel incipere colloqui. Cic. de Orat. Quum mihi sermo cum hoc ipso Crasso multis auditoribus esset de te institutus, & dissipate sermone, est vulgare, & dispergere. *Αθηνησιμα* 12. 28. Cic. pro Flacco: Sermo est tota Asia *επιπατος*. Ordine sermonem: id est, exco gitate, comminisci locum de Orat. Crassus princeps ejus sermonis ordinandi fuit. Habere sermonem, est verba facere. Cic. de Senect. Cyrus in eo sermone quem mortuus habuit. Tibuere alicui sermone, est inducere eum loquentem. Cic. de Senect. Omnem autè sermone tribuimus Catoni senci. Incidere in sermone alicujus. Idem de Amicitia: Conferre sermone cum aliquo: hoc est, colloqui. Cic. 2. de Invent. Sermo capite carens, & pede: hoc est, cujus neq; initium facile fuerit invenire, neq; exitum.
Sermone, ell. f. diminutivum. [777. Gall. Petite parole. petite brat de velle. Ital. Piccola fama, picciola ragionamento. Ger. Ein steme red. Hisp. Pequeno serman o razou y fama. Pol. Rzeczka. Vng. kegedisks. Ang. A little talk or brate.] Plin. epist. 103: Vt sermoneculis etiam & labellis ducantur. Cicero ad Atticum lib. 13: Sermonculum enim omnè aut resisterit, aut scdarit. Idem pro Dejotaro: Noane intelligis, Caelas, ex urbanis malevolentorum sermoneculis huc ad illas esse collectas?
Sermo, inor, ans, pen. cori d. p. Sermone facio, loquor. [777. dicitur 777. Gall. Sermonner, parler, drouser. Ital. Parlare, ragionare. Ger. Redouert oder sprach halten. Bel. Spraten. Hisp. Parlar, hablar, raxonar. Pol. Rozmawiam, ne admi ane mi wie. Vng. beszeggetek. Ang. To speak, to talk or commune.] Plin. lib. 10: Super omnia humanas voces reddunt puttaci, & quidem sermocinantes.

TT 3 Cic. 2.

Cic. 2. de Invent. Et quibus in rebus homines in consuetu dine scribendi, aut sermone dicendi eo verbo uti soleant, confide- rabitur Idem 3. Verr. Respondit illa, ut meretrix, non inhumane, libentes se air esse facturam, & se cum isto diligenter ser- mocinaturam.

Sermocinatio, f. [Sermocinatio colloquium. Pol. Sermocinatio.] Vng. Sermon, Sermones. Macrobius Saturn. lib. 1. cap. 6: Prae- conantes, quidam offendunt sermocinationis.

Sermocinatio, f. [Sermocinatio.] Quint. lib. 3. cap. 4: Quam sane permittimus dicere sermocinaticam.

Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Colum. lib. 6. de mulat. feminibus loquens: femina, [Sero, f. Claudio.] & interdum inari solent. Hujus composita sunt Obsero, prosero, [Sero, f. Claudio.] Ter. in Euv. Tu abi atque obsera ossium intus. Et sero, aperio, [Sero, f. Claudio.] Virg. 7. Aeneid. r. ferat frudentia limina Consul.

Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Semino. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vn. Vnk. Ang. To sow. [Sero, f. Claudio.] Cel. 5. bell. Gallic: Frumenta non serunt, sed lacte, & caribus vivunt. Idem lib. 8. Georg. Nudus ara, se- re nudus, hinc i. g. nava colono. Ibidem: Exercete viti tantos, ferite hordea campis. Aliquando significat Planto. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. To plant. [Sero, f. Claudio.] Cic. 1. Tuscul. Serit arbor, quae alteri seculo proficiat. Col. lib. 3. cap. 20: Si unum genus severimus, quum id acciderit quod ei noxium est, tota vindemia privabimur. Per translationem serere quandoque capitur pro generare. [Sero, f. Claudio.] Vnde status id est generatus. Virg. 7. Aeneid. status Hercule pulchro Pulcher Aventinus. Per translationem quoque dicimus Serere bella, & serere certamina: id est, move- re lites, & pugnas, sive bellis causam dare. Liv. 7. bell. Pun. Annibal turmatim per equites pedumque jaculatores levig. cer- tamina ferens, casum universae pugnae non necessarium duce- bat. Liv. 2. ab Urbe: Et in alia urbe cum patribus serere cer- tamina, priusquam pignora conjugum, ac liberorum, charitatisque ipsius soli, cui longo tempore assuescit, animos eorum conso- ciasset. Serere bella ex bellis, est bello usque extincto, alterum ag- gredi. Liv. 1. belli Macedoniae. Tum Quae Bebius Tribunus plebis via antiqua criminandi Patres aggressus, incusaverat bella ex bellis fieri, ne pace unquam plebs sui posset. Hujus composita sunt, assero, circumsero, cōsero, desero, dissero, exsero, incer- ro, insero, obsero, resero, & subsero, quae habent penultimam correptam de quibus suis locis. Fuit etiam antiquis in usu sero, servi, serium: de quo manserunt assero, m. asseru, Confo- ro, m. confertu, aliaque composita de quibus egimus suis locis.

Satus, s. tum, participium, seminat. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Satus, s. m. q. ipsum ferendi actum sive plantationem denotat. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Satus, s. m. q. ipsum ferendi actum sive plantationem denotat. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Satus, s. m. q. ipsum ferendi actum sive plantationem denotat. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Vng. Serpente, plantalabe, v. Ang. Serpente to a serpen. Colum. lib. 2. cap. 9: Nonnulli pelle hyanx fatoniam trimodiam vestiunt, etc.

Satio, onis, f. Satus, seminatio. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Cic. de Vniverf. Post eam autem fatonem dicitur a dicitur] junioribus permittit ut corpora mortalia effugere. Idem 5. Verr. Nec si tempus fatonem praeterisset, grati in provin- cia Sicilia nullum haberemus. Virg. 2. Georg. Optima re- netus fatio est, quam vere rubenti Candida venit a vit, longa in- visa colubris.

Sativus, a, um, Quod seminatur, vel quod idoneum est, ut semi- netur. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Cic. 1. Tuscul. Serit arbor, quae alteri seculo proficiat. Col. lib. 3. cap. 20: Si unum genus severimus, quum id acciderit quod ei noxium est, tota vindemia privabimur. Per translationem serere quandoque capitur pro generare. [Sero, f. Claudio.] Vnde status id est generatus. Virg. 7. Aeneid. status Hercule pulchro Pulcher Aventinus. Per translationem quoque dicimus Serere bella, & serere certamina: id est, move- re lites, & pugnas, sive bellis causam dare. Liv. 7. bell. Pun. Annibal turmatim per equites pedumque jaculatores levig. cer- tamina ferens, casum universae pugnae non necessarium duce- bat. Liv. 2. ab Urbe: Et in alia urbe cum patribus serere cer- tamina, priusquam pignora conjugum, ac liberorum, charitatisque ipsius soli, cui longo tempore assuescit, animos eorum conso- ciasset. Serere bella ex bellis, est bello usque extincto, alterum ag- gredi. Liv. 1. belli Macedoniae. Tum Quae Bebius Tribunus plebis via antiqua criminandi Patres aggressus, incusaverat bella ex bellis fieri, ne pace unquam plebs sui posset. Hujus composita sunt, assero, circumsero, cōsero, desero, dissero, exsero, incer- ro, insero, obsero, resero, & subsero, quae habent penultimam correptam de quibus suis locis. Fuit etiam antiquis in usu sero, servi, serium: de quo manserunt assero, m. asseru, Confo- ro, m. confertu, aliaque composita de quibus egimus suis locis.

Serpens, ntis, participium, Quod id glis, ac latius serpit, & dicitur- gatur. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Serpens, ntis, participium, Quod id glis, ac latius serpit, & dicitur- gatur. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Serpens, ntis, participium, Quod id glis, ac latius serpit, & dicitur- gatur. [Sero, f. Claudio.] Gall. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ital. Seminare. Ger. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Pol. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Vng. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Ang. Sero, f. [Sero, f. Claudio.] Sed frumenta manu carpa sata. Idem 8. Aegl. Atque sata alio vidui adducere mellis. Per translationem etiam accipitur pro participio natus, sive genitus. [Sero, f. Claudio.] Virg. lib. 2. Aen. At non ille, satus quo te mentis, Achilles Ta- lis in hoste fuit Priamo. Liv. 1. belli Macedoniae. Vt si dem fecerit, non sanguine humano, sed stirpe divina satum se esse.

Serpul

Pol. L'armé de schismatica. Vng. Meg tartato. Ang. That may be kept. Ovid. 4. Trist. Eleg. 3. Et tutare caput nulli servabile. Servaculum, li. n. f. Notomanus ab Ulpiano dictum putat pro anchora, quasi *servaculo*, in l. 29. § 1. D. ad leg. Aquilianam: Parvi refert navem immittendo, aut servaculo ad navem ducendo, aut tua manu damnum dederis. Nam anchora tollenda, scapha proxima noceri poterit. Videtur tamen servaculo potius dici *servaculo*, parvus portus asserendus in statione navibus. Ulpian. D. lib. 9. Tit. 2. 1. 29: Si navis tua impata in meam scapha damnum mihi dedit, qualis est, quae actio mihi competeat? Et ait Proculus: Si in portu nautarum facta ne id accideret, & culpa eorum facta sit, lege Aquilia cum nautis agendum. Quia parvi refert navem immittendo aut servaculum ad navem ducendo, legendum aut servaculum navem ducendo an tua manu damnum dederis.

Servus, servi, m. f. Proprie is dicitur, qui sui juris non est, sed alieni domino subicitur. [S]ervus, dicitur. Gal. Servus, servus. Ital. Servus, servus. Ger. Ein knecht, knecht. Hisp. Servus. Pol. Sluga, mensura. Vng. Zolga. Ang. A manservant. Cui opponitur Liber. Cicero pro Cornelio Balbo: Servi quorum jus & fortunae conditio infima est. Ibidem: Servos de Republica bene meritos persequere libertatem est, civitate publice donari vidimus. Idem 6. Verr. Neque tam servi illi dominorum, quam tu libidinis. Idem primo Officiorum: Vixisse contumelias servorum ancillarumque perit. Augusti lib. 19. Civit. Origo vocabuli servorum inde creditur ducta, quod illi, qui iure belli possent occidi, a victoribus conservabantur, & servi fiebant, a servando appellati: quam etymologiam confirmat l. 3. § 1. 4. D. de statu hominum.

Servulus, domus. [S]ervulus, dicitur. Gall. Petit servus, an servus. Ital. Picciol servo. Ger. Knechtin. Hisp. Pequeno servo. Pol. Sluzka. Vng. Zolga, mensura. Ang. A little servant. Terent. in And. observabam manum illorum servulos venientes, &c.

Servus, a. um, adjectivum, a servo deductum, servitute obnoxium, mancipatus, deditus. [S]ervus, dicitur. Gall. Servant, ou de condition servile. Ital. Servo, di conditione servile. Ger. Knecht. Hisp. Servo. Pol. Sluzka, mensura. Vng. Zolga, mensura. Ang. A little servant. Cic. Att. lib. 10. Eumque pes manum servulae servatum, atque, educatum.

Servilis, le, omne. Quod servorum est, vel quod ad servos pertinet, despectus, contemptus, abiectus. [S]ervilis, dicitur. Gall. Servile, appartenant à serviteur. Ital. Servile, da servo. Ger. Knechtisch, das zu den knechten gehört. Hisp. Cosa perteneciente a servos. Pol. Sluzki, mensura. Vng. Zolga, mensura. Ang. De serving to servitude, vile or abject. Iur. Servilis conditio, & servile officium. Iudoles servilis. Liv. 1. ab Urb. Comparando eorum aetatem, & ipsam minime servilem indolem, tetigerat animum memoria nepotum. Iugum servile. Cic. 1. Philip. Patriae liberatores urbe carebant ea cuius a civibus jugum servile deiecerant.

Servilitas, adverbium, Servorum more. [S]ervilitas, dicitur. Gall. Servilement, ou servilement. Ital. A servita di servo. Ger. Knechtisch, was ist. Hisp. A manera de servo. Pol. Sluzki, mensura. Vng. Zolga, mensura. Ang. Like a servant. Cic. 2. Tusc. Neque serviliter, muliebriterve faciamus.

Servitus, secunda syllaba cor tuis, f. Ipsa serviendi necessitas, aut servorum conditio: cui opponitur Libertas. [S]ervitus, dicitur. Gall. Servitude, servage. Ital. Servitù. Ger. Knechtshaft, knechtenschaft. Bel. Dienstbarkeit. Hisp. Servidumbre. Pol. Sluzka, mensura. Vng. Zolga, mensura. Ang. Servitude, bondage. Cic. Philip. Pax est illa quilla libertas: servitus postremum malorum omnium non modo bello, sed morte etiam repellenda. Tacit. lib. 17. Sed imperatoris es hominibus, qui nec tota servitute pati possint, nec tota libertatem. Terent. in And. Vi semper tibi apud me iusta & clementia fuerit servitus, Servitudo est, quam iusta & clementia dominatione in te fuerit usus. Servitus item de rebus dicitur, quae alteri servit: id est, in quibus alteri quoddam ius est ut servitus urbanorum & rusticorum praediorum, de qua apud Iuriconsultos magna disputatio.

Servitium, m. n. f. Servitus. [S]ervitium, dicitur. Gall. Servitude, servage. Ital. Servitù. Ger. Dienstbarkeit. Pol. Sluzka, mensura. Vng. Zolga, mensura.

Ang. Service. Terent. in And. Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo. Conari manibus, pedibusque, noctesque, & dies Capitis periculum adire, dum prosum tibi. Virg. 1. Aeglog. Quid facerem neque servitio me exire hebetat: Nec tam praesentes alibi cognoscere divos. Idem 1. Aen. Quis domus Astarte Phoeni, claraque Mycenae Servitio premeret, ac victis dominabitur Argis. In plurali verò Servitia, non raro pro ipsi servis accipiuntur. Salut. Catil. Interea servitia repudiabat, quorum in magna copia ad eum concurreret. Cic. 4. in Catil. Hic ad respondenda fundamenta republicae Gallos accesserunt, servitia contumax, Catilinam evocavit. In qua significatione aliquando etiam legitur Servitium singulari numero. Cic. de Arusp. resp. Omne servitium in alteram sententiam illum, atque, hoc cum Solip. antiqui Grammatici sententia congruit. Scribit enim lib. 1. in grammat. Servitium proprie multitudinem servorum significat: quaequam apud veteres pro servitute est, servitium conditione in usu fuerit.

Servitio, vis, viv, virum, n. q. In servitute som, in alienius manu & dominio sum, domus ministerium exhibeo. [S]ervitio, dicitur. Gall. Servitium. Ger. Dienst. Hisp. Servicio. Pol. Sluzka, mensura. Vng. Zolga, mensura. Ang. To serve to do service to any. Plaut. in Menach. Propterea huius imperium, ex quo bene, & sedulo servitio. Propertius lib. 3. Eleg. 24. Quinque tibi potui servitio delictis annos. Horat. 1. Epist. 10. Sic qui pauperem veniens, potiore metallis Libertate caret: dominus vobis improbus, atque Serviet aeternum: quia parvo nefas uti. Dicitur etiam de illi, qui alii alicui rei ita mancipati & dediti sunt, ut dominus servi. Ovid. 2. Amor. Eleg. 17. Siquis erit, qui turpe poterit servare puella, &c. Interdum idem quod obtemperare, seu morem gerere. Cic. in Catil. Qui aliorum omnium flagitiosissimi servitio, & Servire rei, est rei augenda incumbere. Terentius Heyst. Rur. habitatum abii, concedens vobis, & rei serviens. Cic. pro Sext. Roscio. Rei familiaris maxime servire, & in praedictis conditis operibus plurimum studium, consumere. Servire item praedictis dicuntur, quae servitute debent. Cicero de lege Agraria contra Rullum: Capite hoc praedia omnia, quae serviebant, ad servient. Idem de Orat. Quum Marcus ad eas Aurata vendidisset, neque servire quamdam partem diem in mancipio lege dixerit. Servire postulant, valetudini, honori, dignitati vel commodis, est eorum ratione habere. Cic. 3. Tullian. Optimum quisque postulat servitio. Idem Tironi lib. 16. Epistol. Sed indulge valetudini tuae, cui quidem tu, dum mihi deservis, servitium non facis. Idem Quir. Fratri: Consulere populi commodum, & utilitati eius saluti, servire. Servire reponi, est isdem potiori accommodare. Cicero pro Sext. Sed agam moderate, & huius temporis servitio potius, quam dolori meo. Servire seculo, idem quod servire temporis, & se praesentibus hominum moribus accommodare: quae metaphora tracta est ab illis, qui in orchestra cantu, vel relictu, histrionibus in scena fabulam agitibus subserviebant. Cicero Bruto: Ac mihi tum, Brute, officium solum erat, & naturae, ubi non populo, & ut dicitur, seculo servandum est. Servitium, imperiale. Cic. 1. Offic. Pomum. necui non estur: deinde quae eorum uti servitium. Mamilia lib. 2. Non bene crederem mihi servo servitium amico. Servitio, in futuro. Plautus Menach. Tanquam si emeris me arguente, liber servitio tibi. Huius composita sunt Asservio, Deservio, Inservio, Reservio, Subservio: quorum significatio explicatur suis locis.

Serum, n. pen. cor, n. f. Pars lactis aquae a caseosa parte separata. [S]erum, dicitur. Gall. Lait de lait, fromage. Ital. Scolo di latte. Ger. Rahm. Hisp. El suero, o suero de la leche. Pol. Serwa. Vng. Sero. Ang. Whey of milk. Virg. 3. Georg. -acrem, molissimum Falce sero pingui. Ovi. 4. Fastor. Deique, nam liquido vimum raris sero.

Seris, a. um, Tardus. [S]eris, dicitur. Gall. Tardus. Ital. Tardo. Ger. Spat, langsam. Bel. Spate. Hisp. Tardo. Pol. Spate, nieszczęśliwy. Vng. Készteleni, készt. An. Late, that is long a coming. Mart. lib. 1. Sera nimis vita est crassina, vive hodie. Hinc Col. lib. 1. comparativum formavit: Stationes (ingens) erat duas inviamus, alteram maturam per mediam senectutem, servitiam teram incole. Februario. Plin. lib. 13. cap. 13. Patrie cognominata habent serissima omnium Amerina. Aliquando perit pro gravi, tristi, & magno. Salut. Serum bellum in angustiis futurum. Virg. 3. Aeneid. Seraque terfici ceciderunt omnia castra. Serus conviva Tonantis, qui sero moritur. Mart. lib. 8. Effu velis oro, serus conviva Tonantis. Seruus lumen est, nodi vicinum. Virg. 1. Georg. Illic sera rubens accendit lumina Vesperae. Serus frondes, dicuntur sero caedentes. Idem 2. Georg. Et iam olim seras possit quum vinea fronderet.

Serō, adverbium, Tardē. [S]erō, dicitur. Gall. Au ser, tard, trop tard. Ital. Tardamente, tardi, da sera. Ger. Spat. Bel. Spate. Hisp. Tardo. Pol. Sero. Vng. Készt. Ang. Late, in the evening or coming. Cicero de Clar. Orat. Eloque quia sero prodit in lucem. Idem lib. 1. Epist. Longe absum, audio sero. Aliquando significat vesperum hoc est, post occasum, atque, huius est eius vera significatio, quae

Valla lib. 4. Cic. Amico: Eo die alter Consul venit sero. Aliquando post tempus quae significatio tracta est ex superiori. quod enim post solis lucem est, id verè post tempus dici potest. On. 1. de Remed. amor. Principis obita, sero medicina paratur. Quum mala per longas invaluerit moras. Autor ad Heien. lib. 1. Sero, atq; alio negotio venisti. Sic etiam Cicero: Quis acculator Miloni identidè interrogatus perstaret, quo tempore Clodius esset occisus, urbanè respondit: Sero respondit: indens nimis in vocis ambiguitate. Nam quò illud videtur dicitur, Vespem Clodium fuisse occisum illud potius voluit significare, sero quam quàm oportuerat, fuisse intercepit. Hinc sero comparativè: id est, tardius. Cic. in Catil. Hoc sero à me factum est. Et Serissimè, tardissimè. Plin. lib. 13. cap. 17: Tardissima serissimè legi.

Serolis, a. um. pen. cor. à sero, Vespertinus. [Sero. Gall. Du ser. Ital. Di sera. Ger. Das spat. Bel. Spatecht. Hisp. Cafa tarda à pertimescente à la tarde. Pol. Wier. Vng. Kés, illud. An. Of the evening or evening late.] Hora serena, tempus sereni. Aliquando ponitur pro Tardus: ut poma serena: que post legitimè tempus, vel tardius cetera maturefcunt. Colum. lib. 3: Locis frigidis & autumnal tempore aquosus poma cetera sero. Locis hybernis serotinas sonto. Idem lib. 3. cap. 3: Item serotini pulli, quia ab solstitio nati capere iustum incrementum non poterunt.

Serum, n. pen. prod. substantivum, n. f. significat extremam partem diei. [Serum. Gall. Le ser. Ital. Sera. Ger. Der Abend. Bel. Den avont. Hisp. La tarde. Pol. Czar wieczor. Vng. Estus. Ang. The sun or last part of the day.] Livius: Erat jam diei sero. Sicut et Suetonius in August. Nec multo post, navali praelio apud Adium vicit, in serum dimicavit: ut in navi victor permotaverit: id est, in horam vespertinam. Liv. li. 10. ab Vibe Extrabebaturq; in quam maris seram diei certamen.

Servus, Vide SERVUS.

Sesam, m. f. sive Sesamum, m. n. f. [Sesam. Ger. Ein samel und sesam in den Apoteken gemant.] Frugis genus, à Plinio Frumentum, à Columella leguminum generibus anoum erat. Cuiusmodi habet ferulacei, foliis sanguineis, semine candido, infra magnitudinem lini, quod vasculis, ut papaver, continetur, radice simpliciter & alba. Officinè sesamum, hals hodie jugalium appellant. Plin. lib. 18. cap. 10: Aethiava frumenta diximus sesamum, milium, panicum. Colum. lib. 2. cap. 10: Sesama, quae nigra maturius, &c.

Sesamoides, adjectivum Sesaminū oliv. de quo Plin. lib. 23. cap. 4.

Sesamis, sili, sili, Placetae genus, ex sesamo & crudo melicofitum, quod & pumicium Graeci appellant. Vide Galen. lib. 1. de aliment. facult.

Sesamoides, dia. pe. 140. [Sesamoides. Ger. Ein vebstant trant vopart meischung.] Herba est ex elledori generibus, similia fructu, aut pum. longo folio, flore candido, radice gracili, ignava, semine gustu amaro, caetera sesamo similis, unde & nomè accepit. Nascitur in Anticyra insula, purgationibus utilissimum. Vide Plin. lib. 22. cap. 25.

Sesquic, m. g. & Sesquicia, m. f. p. Vaciam significat, & unice dimidium, ut ait Bod. [Sesquic. Gall. Une once & demie. Ital. Una onza e mezza. Ger. Drey eß. Hisp. Una onza y media de pes. Pol. Poltora lota. Vng. Hat lot. Ang. An ounce and a half.] Colum. lib. 12. cap. 37: Lateris radice, quod est quatuor Graeci vocant, sesquiciam.

Sesquialtera, Quod pondus aut mensuram habet sesquialtera. [Sesquialtera. Gall. Contenant une once & demie. Ital. Di un' onza & mezza. Ger. Aenderthab vngon. Hisp. De una onza y media. Pol. Waga na pol' in. Vng. Hat lota. Ang. Of an ounce and a half.] Plin. lib. 13. cap. 14: Tota crassitudine sesquialtera.

Sesquiplum, sive Sesquiplum, Quod numerum, pondus, aut mensuram totam in se continet, & praeterea ejus dimidium, sicut Senarium dicimus esse sesquiplum quaternarium, & sexagesimum quadrantia.

Sesquif, sive Sen. sive Seseli, neutro. [Sesquif. Ger. Ein trant von wadem der samen in den Apoteken selermanianum gemant wad: mag. Estantum gebissen wad: in den stinchtigen haben Derg. Pol. Sol ad esony.] Herba est folio foeniculi, sed crassiore, semine quoque non ablimili, sed caliosiore & hebetiore, capite acutum quo granum habet oblongū & angulosum: & quò estur, acere radice autem longa, & odore non ingrato. Vulgus herbariorum Saustegam maiorem appellat. Cic. 2. de Nat. deor. Paulò ante partum ceryae se purgant quadam herbula, quae Seselis dicitur. Dioscorides quatuor facit seselis genera. Malissimum, Aethiopicum, Pelyponchicum, & Creticum.

Sesqui, Tantūdem, & ejus dimidium: qua voce non modò in compositione utimur, ut sesquialtera, sesquiodius: verum etiam extra compositione. [Sesqui. Gall. Autant & moitié d' autre. Ital. Altretanto à la metà. Ger. Aenderthab. Hisp. Otretan-

te y la meytad. Pol. Pol' droziaga, pol' tara. Vng. Masfel anny. Antig. Afunch and the half more.] Cicero de Pest. Orat. Pes enim qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, ut necesse sit partem pedis aut aequalem esse alteri parti, aut altero tanto, aut sesqui esse majorem, ita fit equalis dactylus, duplex jambus, sesquialter pæon.

Sesqui altera proportio, Quae quantitatem aliquam in se continet, & ejus dimidium. [Sesqui. Gall. Contenant une fois & demie autant. Ital. Una parte piu grande la metà che l'altra. Ger. Die vèrgethung da ein ding das ander aenderthab mal in sich haltet. Hisp. Una vez y media. Pol. Pol' troziaga. Vng. Mas fel anny. Ang. Conteyning ones and half as much.] Cicero de Univerf. Sesquialteris autem intervallis, & sesquitercia, & sesquiodava sumptis ex his, &c.

Sesquialtera dolium, Quod cuius mensuram continet, & dimidia amittit. [Sesquialtera. Colum. lib. 12. cap. 18: Sunt autem fani sesquialteribus dolis picis durae pondo vicenaquana. Sesquialtera f. p. Una hora cum dimidia. [Sesquialtera. Gall. Une heure & demie. Ital. Un' hora e mezza. Ger. Aenderthab stund. Hisp. Una hora y media. Pol. Pol' tora godyni. Vng. Masfel ora. Ang. An hour and a half.] Plin. Epist. 24: Egera hocius tribus & dimidia, supererat sesquihora.

Sesqui jugerum, pen. corr. n. f. [Sesqui jugerum. Gall. Un demi arpent. & la moitié d' un demi arpent. Ital. Un campo e mezza. Ger. Aenderthab juchart. Hisp. Una hebra de tierra y media. Pol. Pol' tora 1/2 agrom. Vng. Masfel halb. Ang. An acre and a half.] Plin. li. 28. cap. 19: Iterari sesquijugerum.

Sesquilibra, Una libra cum dimidia alterius. [Sesquilibra. Gall. Une livre & demie. Ital. Una libra e mezza. Ger. Aenderthab pfund. Hisp. Una libra y media. Pol. Pol' tora fuenta. Vng. Mas fel font. Ang. A pound weight and a half.] Columella libro 12. capite 36: Sat erit autem rommatini sesquibram in duas multi adhibere.

Sesquimensis, Vnus mensis cum dimidia parte alterius. [Sesquimensis. Gall. Un mois & demie. Ital. Un mese e mezza. Ger. Aenderthab Monat. Hisp. Un mes y medio. Pol. Pol' tora misiaza. Vng. Mas fel hoinap. Ang. A month and a half.] Varro li. 1. de Re rust. cap. 27: Annus est divisus in quatuor partes, & idem subulius sesquimensibus in octo.

Sesquimodius, m. f. Qui continet unum modium cum dimidia parte alterius. [Sesquimodius. Gall. Un moy & demie. Ital. Un mezzo e mezza. Ger. Aenderthab fester. Hisp. Un celemin y medio. Pol. Pol' tora korca. Vng. Mas fel veka, kódi. Ang. A bushell and a half.] Varro lib. 1. de Re rust. cap. 42: Ut naves integras, quas uno modo comprehendere possis, quòd puramina tuo quaeque habent loco natura composita, quum eisdem si siegeris, ut sesquimodio concipere possis.

Sesquiodobolus, Obolus cum dimidlo. [Sesquiodobolus. Gall. Une obole & demie. Ital. Obolo e mezza. Ger. Aenderthab beiter. Hisp. Un obolo y media. Pol. Pol' tora piemalya. Vng. Mas fel filler. Ang. A farthing and a half.] Plinius lib. 23. cap. 8: Delectoq; quod sapientat, reliquitur succus purgat, utraq; parte sesquiodoli in aqua multa.

Sesquiodivus, Octavam rei alicujus partem in se continens, & ejus dimidium. [Sesquiodivus. Cic. de Univerf. lo primis intervallis sesquiodivi intervallo sesquitercia omnia explebat.

Sesquidieria, s. p. Opera diei unius, & dimidiana. [Sesquidieria. Gall. Une journée & demie d'œuvre. Ital. Una giornata e mezza di opera. Ger. Aenderthab tagwerk. Hisp. Hoobra d' un dia y medio. Pol. Praca pol' droziaga godman. Vng. Mas fel napi munka. Ang. An hour and a half.] Col. lib. 2. cap. 13: Fabae occantur sesquidieria, iterum sarrantur una opera.

Sesquipedes, pen. cor. m. t. Mensura unius pedis & semisis. [Sesquipedes. Gall. Un pie & demie. Ital. Un piede e mezza. Ger. Aenderthab schuh. Hisp. Un pie y medio de medida. Pol. Pol' tora stopi. Vng. Mas fel labai. Ang. The measure of a foot and a half.] Colum. lib. 3. cap. 13: Nisi tamen si futurigo palustris obvia (sicut in agro Ravennate) plus quàm sesquipedem prohibeat infodere. Martialis lib. 8: Summa Palatini poterat aquare Colofsi. Si fieret brevior Claudia sesquipedem.

Sesquipedalis, le. om. t. [Sesquipedalis. Gall. D' un pie & demie. Ital. Di un piede e mezza. Ger. Aenderthab schuh. Hisp. De un pie y medio. Pol. Spoko napol' tora stopi. Vng. Mas fel labai. Ang. Of a foot and a half.] Catò cap. 10: Sesquipedalis partes. Plin. lib. 7. cap. 16: Sesquipedales quosdam pigni longiores, in trimatu implentes vixae cuiusdam, haud ignotum est. Sesquipedalia verband est, gravia & rurgida, qualia Tragicis poetis solent esse familiaria. Horat. de Arte: Projicit ampullas, & sesquipedalia verba.

Sesquiplum, sive Sesouplex, Sesquialterè, quiddam. Ut quum dicimus senarium esse sesquiplum quaternarium: continet enim cum totum, & insuper dimidia ejus partem. Bodicus. Cic. in Orat. Ita fit equalis dactylus, duplex jambus, sesquialter pæon. Et paulò post: Modus aut duplex aut sesquialter, aut par.

Sesquialterus, vide paulo ante in Sesquialterus.
 Seisilis, Seisio, Vide SEDEO.
 Seisimonium, n. f. Est templum & sedes: deduciturque à sessu vel sede, ut à merce mercimonium. Vitruv. Suspectus habent in deorum seimonio: id est, in deorum ædificandis templis & sedibus statuentis: ac seimonium dici videtur, ut id Græcè.
 Sestans, tis, sive Sextans, m. c. Sexta pars assis: hoc est, uncie duæ. [Σεξτάσιος. Gall. Deux onces. Ital. La sesta parte d'una libra, cioè due oncie. Ger. Der sechste theil eines dings / zwey theil eines ganges / das ist die sechste theil hat. Hisp. Dos uncias de peso. Pol. Dwie uncie, szósta część lotu. Vng. Egi peninek hatod rész. Ang. Two ounces.] Plin. lib. 26. cap. 11: Prodest & vino myrteo fovere: menthae sestans, vivi sulphuris uncia. & Est item sestans, numulus æreus, tertia parte minor quadrante. Liv. lib. 2. ab Urb. Extulit eum plebs, sextantibus collatis in capita. & Nonnunquam etiam mensura continens sextam partem jugeri. Varro 1. de Re rust. cap. 10: Ab hoc principio mensores nonnunquam dicunt in succisivum esse unciam agri, aut sextantem, aut quid aliud, quam ad jugerum pervenerunt, id habet scrupula duccata octoginta octo.
 Sestantia, tis, a, um, Quod habet pondus aut mensuram sestantis, ipse. Plinius lib. 33. cap. 3: Constitutumque, ut asses sestantario pondere sententur.
 Sestertius, sestertii, m. f. [Σεστέρτιος]. Apud Romanos moneta erat argentea, valens quartam partem denarii argenti: hoc est, (ut ad Gallicæ pecunie æmulationem referamus) decem denarios turonicos & semissem. Hic alio nomine numus dicebatur. Interdum utrumque conjungentes, numum sestertium vocabant. Dicitur est autem sestertius, quasi semis tertius, eo quod in se continebat asses duos, & tertium dimidiatum. Notabaturque apud veteres per geminum L L, quia nota duæ librae: sive dupondius: & per S, quia semis, sive dimidia libra significabatur. Hæ tres litteræ transverfae interveniente linea posita ad hunc modum sunt conjunctæ H. S. Veteris consuetudinis fuit, ut Semis in compositione ante poneretur Semis quartus, Semis quintus, Semis sextus: unde sublatis duabus litteris, dicitur est Sestertius: Est autem compositio Attico more facta. Illi enim τριημιον τάλαντον: hoc est, septem semitalenta dicebant. & Sestertium autem in neutro genere, & in plurali numero sestertia, singula valebãt mille numos sestertios. Habetque sestertium in neutro genere eandem proportionem ad libram Romanam, quæ & mina, & pondo dicitur, quam numus sestertius ad assis: hoc est, ad libram æris gravis. Continent enim singula sestertia in se duas libras Romanas & semissem. Singula autem librae drachmas, vel denarios centis: hoc est, sestertios quadringentos. Duæ itaque librae & dimidia, ut clarum est, valebãt sestertios numos mille: idque uno nomine sestertium dicebant in neutro genere. Decem ergo sestertia valebant decem millia numerum sestertiorum. Quod si hunc numerum per adverbium extuleris ad hunc modum, Decies sestertium, iam reddideris hanc summam centuplo majorem. Idem enim est dicere Decies sestertium, quod Decies centena millia numerum sestertiorum. Vide Budæum de Assè, diffusus hac de re tractantem. & Est etiam sestertium, genus veli triplici licio texti, ut tertium solum duobus impar sit. Suet. in Aug. Ita ut in extremis spatii subfultum discerneret, sestertio vel lodicula involutus.
 Sestertiolum, diminutivum, vel Sestertiolom, Cum accentu in ante penultima. Martialis li. 1: Sed sestertiolum donavit mentula Phædo Bis decies, &c.
 Seta, arum, f. p. Dicitur pili crassiores, rigidi que, atque erecti, quales fures habent. [Σητῶν. Gall. Seve ou poil comme de porc. Ital. Setole. Ger. Stachel / Stachel. Bel. Stachel. Hisp. Los setas, como de porco. Pol. Sztyki. Vng. Sete. Ang. Bristles as big as hairs.] Unde dicitur sunt setæ, quasi luere. A quo & suo, suis deducitur. & Dicitur tamen & de durioribus aliorum animalium pilis. Cic. 5. Tusc. In hoc medio apparatu fulgentem gladium è lacunari seta equina appesum demitti iussit, ut impenderet illius beati cervicibus. Ovid. 8. Metam. Protonis exuvias rigidis horrentia setis Terga dat. Setae Leonis. Cicero 3. de Orat. Oculos autem natura nobis, ut equo & leoni setas, caudam, aures ad motus animorum declarandos dedit.
 Seta, ger, setigera, setigerum. Quod setas gerit. [Σητῶν. Gall. Qui a de la sete sur le dos. Ital. Porta sete porta setole. Ger. Der Stachel hat. Hisp. Lo que traha à sieme setas. Pol. Sztyki. Vng. Sete hardos. Ang. That hath bristles.] Mart. lib. 13: Qui Diomedes metuendus setiger agnis, Actola cecidit cuspidè, talis erat. Ovid. lib. 1. Metam. Vulnera fecissent, nisi setiger inter opacas, Nec jaculis isset, nec equo loca pervia sylvas. Virg. 12. Aeneid. Scitigera facrum suis, intoniam que tridentem Attilit.
 Setosus, sa, sum, Quod est setis plenum. [Σητῶν. Gall. Qui a de la sete sur le dos. Ital. Porta sete porta setole. Ger. Der Stachel hat. Hisp. Lo que traha à sieme setas. Pol. Sztyki. Vng. Sete hardos. Ang. That hath bristles.] Mart. lib. 13: Qui Diomedes metuendus setiger agnis, Actola cecidit cuspidè, talis erat. Ovid. lib. 1. Metam. Vulnera fecissent, nisi setiger inter opacas, Nec jaculis isset, nec equo loca pervia sylvas. Virg. 12. Aeneid. Scitigera facrum suis, intoniam que tridentem Attilit.

Gall. Qui a force seve. Ital. Sedolo, pieno di setole, pieno di setole. Ger. Durschtig / voll durscht. Hisp. Llano de sedas. Pol. Pol. m. 1444. Vng. Seves. Ang. Full of bristles.] ut, Setosum animal. Plinius lib. 8. cap. 45: Torva fronte, auribus setosis. Virg. 7. Arglog. Setosi caput hoc apri tibi Delia parvus, Et ramosa Mycon vivacis cornua cervi. Propertius lib. 4. Eleg. 1: Verbera Pellius setosa movebat arator.
 Setanum, Setanium, Vide SIZANION.
 Sei, Disjunctiva particula, qua jungimus ea, quorum alteri, ad utrumque affirmamus. [Σει. Gall. Ou, ou bien, soit que. Ital. Overo. Ger. Oder. Hisp. O. Pol. Albo. Vng. Vagy. Ang. Or.] Plaut. in Trinum. Hæc sunt, seu rectè, seu perversè facta sunt, egomet fecisse Confitetur.
 Severiana pyra, à Seveo inflore dicta: quorum meminit Plin. lib. 15. cap. 15.
 Severus, ra, rum, pe. prod. Gravis, tetricus, tristis, asper. [Σεβηρος. Gall. Severe, rigoureux, rude. Ital. Severe, grave. Ger. Nauch und streng / ernsthaftig. Bel. Etrovanost / hure wret. Hisp. Grave y riguroso. Pol. Sztyki, sztyki, sztyki. Vng. Seve ny tekintetes, meliszagos / kemeltes. Ang. Severe, cruel, rigorous, rough.] ut, Severi agricolæ, apud Lucretium lib. 5. Severus autor. Plin. lib. 11. cap. 5. pro gravi, & cui maxime sit fidendum. Virg. 1. Aeneid. Romulidis, Tatioque, seni, Curbusque, severi. Terentius Heavi: Sed ipse egreditur, quam seveus, sem quam videas, castas. Cic. 2. Verr. L. Cassius ex familiarium ad Ciceronem res, vum ad iudicandum severissima. Cic. 3. Offic. Magnus vir in primis, & qui peius indulgens in patrem, idem acerbè severus in filium. & Aliquando adverbium accipitur pro eo quod hororem aspectui incutit. Virg. 2. Georg. Invidia infesta furias, amnemque severum Cocyni metuet.
 Severe, adverbium, Gravis, asperè. [Σεβηρος, adverbium, adverbium. Gall. Severe, rigoureux, rude. Ital. Rigoroso. Ger. Mit recht und streng. Hisp. Grave y riguroso. Pol. Sztyki, sztyki, sztyki. Vng. Seve ny tekintetes. Ang. Severe, cruel, rigorous, rough.] Cic. 2. de Finibus: Ita gravior & severè voluptatem fecerunt à bono. Item pro Rolè. Com. Nihil mihi detraham, quem illis exaltatus severissime fructum, quem meruerunt, remissam.
 Severe, pen. corr. Severe. Titinius: Severeiter hoc seveo amica mecum contulit.
 Severeitas, tis, f. Gravitatis & constantia in iudicando, & imperando: est pars iustitiæ, qua iudex nihil omnino de supplicio remittit, neque à vero discedit: cui vocabulo constantia sunt facilitas, & misericordia. [Σεβηρος. Gall. Rigueur, rudesse, fermeté. Ital. Severita / gravità / durezza. Ger. Mit recht und streng. Hisp. Grave y riguroso. Pol. Sztyki, sztyki, sztyki. Vng. Seve ny tekintetes. Ang. Severe, cruel, rigorous, rough.] Cic. 2. de Finibus: Ita gravior & severè voluptatem fecerunt à bono. Item pro Rolè. Com. Nihil mihi detraham, quem illis exaltatus severissime fructum, quem meruerunt, remissam.
 Sevo, cas, pen. corr. ad p. Seorsum, seu in alteram partem voco, seduco, sejungo. [Σεβο. Gall. Appeler à part. Ital. Chiamare da banda separata. Ger. Absonden. Bel. In seorsum. Hisp. Llamar à otro apartando. Pol. Nie prowo admi / mam, odwo edze. Vng. Velen binom / fil se hium. Ang. To call a part or away, to misdeavour from.] Cicero 2. Philip. Et ob eius consilii societatem quam interficeretur Casar, tum res Tribonio vidimus sevo casu. Ovid. 2. Metamorph. Sevo care genitor, &c. & Sevo care ad se de communi: est de eo quod multis communi est turati. Cicero pro Quint. Itaque hercule, haud mediocriter de communi, quicquid poterat, ad se in privatam domum sevocabat, & Sevo care animum ad omnia negotio, est animum laxare, & nullatenus intendere. Cicero 1. Tullianarum: Quam à se familiari, quæ est mimilis & signata corporis, quam à Republica, quam à negotio omnino sevo care animum.
 Sevum, vi, quod & sebū, & sepum dicitur, n. f. Vascosum illud, quod in animalibus quibusdam muscularum eremittibus membranis ve aderet, ex frigida portione sanguinis, quæ è venis excidens exanguibus, id est, frigida membris adhæret, ibidemque non sevo care, oleum frigore coarctat. [Σεβον. Gall. Suis. Ital. & Hisp. Sevo. Ger. Stachel. Bel. Stachel. Pol. Ley. Vng. Sztyki. Ang. Tallow of bristles.] Differt autem ab adipè, quod sevu propriè est cornigerorum duraxat, quæ in una parte dentata sunt, & quæ in pedibus talos habet. Balda vero, & quæ pedes sevos in digitos habet, & carè coribus, non sevu, sed adipem habet. Vterque autem concretus est, & quod refugit, facile frangitur, semperque est in sine carnis, sine stru, quia nec arterias habet, nec venas. Contra pingue inter carnem, cutemque est, succo liquidum, quod etiam in aliquibus sine sensu esse manifestum est. Vnde fures viventes à membris legi-

Sex legimus aliquando fuisse trofias, nido etiam in iis con-
 fimo.
 Sexuū, ſi, ſum. Quod inſtar ſeu uniuolum eſt. [Germ. d. d. c.
 Gall. *Sexuū de ſeu, en reſemblant à ſeu* Ital. *ſimile à ſeu* Ger. *ſoſt*
 eto *ſpantiſte* Viſ. *ſpantiſte* Hiſp. *ſexuū de eſimado* Pol. *L. ſexuū*
 Vng. *ſexuū* Ang. *ſexuū de eſimado* *ſexuū de eſimado* Plin. libro
 11. cap. 17. Sexuū cornigeri medulla.
 Sexuū, ſeu Sepo, paſ. Quod eſt ſeuum impono, ſeu candelas
 ex ſeuo facio. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu, ſeu de eſimado de*
 Ital. *Sexuū de ſeu, ſeu de eſimado* Ger. *Sexuū de ſeu*
 Hiſp. *Sexuū de ſeu, ſeu de eſimado* Pol. *L. ſexuū de ſeu*
 Vng. *Sexuū de ſeu, ſeu de eſimado* Ang. *Sexuū de ſeu, ſeu de eſimado*
 Col. lib. 2. cap. 22. Fetius autem ritus majorū
 etiam illa perimit, ſar pinifere, faces incidere, candelas ſeva-
 re ſeu, ut quidam legunt, lebare, aut ſepare.
 Sex Numeri nomen, nota ſignificationis, à Græco deductum,
 mutatione aſpirationis in l litteram. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Bel. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Hinc multa deducuntur tum
 ſonora, tum derivata quæ ſuo ordine explicabimus.
 Sexagenā, a, um. Quævis proprie ſit numeri diſtributivi no-
 men, ſepe etiam id eſt quod ſexaginta. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Philip. Ora-
 bat ut te contra ſuum patrem, ſi ſextentū ſexagies peteret,
 detmerem.
 Sexagenā, Decies ſex. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 3. Ver. Poſſum ſex-
 aginta decreta proferre, in quibus ut ego pecunā ad dicam
 interdiſſe, ipſa decreto tum novitas, iniquitas, q; declarat.
 Sexagenā, a, um. Quod habet ſex angulos. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Plin. lib. 37. cap. 3. Quare ſexangulis nalcatur
 laudibus, non facile ratio inveni potest. Idem lib. 11. cap. 11.
 Apud ſexangula omnes cellæ. Ovid. 3. Metam. Nonne vides
 quætera regit ſexangula fortis, Melliferam apium ſine mē-
 bra corpora naſci?
 Sexcentis, na, num. Numeri diſtributivi nomen, Sexcentenus.
 [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu* Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu*
 Hiſp. *Sexuū de ſeu* Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 7. Ver. Civitatus pro
 numero militum pecuniarū ſummas deſcribere certū pretiū
 ſexcentos nummos nautarum miſſione conſtituere. Col. lib. 2.
 ca. 2. Quibus & ante iam M. Cato, & mox Terentius Vairo pro-
 didit hucula iugera vinearum ſexcentas unas vini præbuiſſe.
 Sexcentis, a, um. Numeri diſtributivi nomē. Idem. Idem
 Col. lib. 3. cap. 3. Qui ducentos quadragenos pedes obtinent,
 ſexcentis malleoli pangendi ſunt. Idem eſt ſexcenti unicuique.
 Sexcentis, a, um. pluralis tantum. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. de Divinat. Sexcenta licet eſſe modi proferre, ut
 diſtantiū rerum cognatio naturalis appareat. Terent. in Phor.
 Sexcentas proinde potius ſcribito dicas. Vbi Donatus: Apud
 aſ ſexcenta dicere pro infinito numero ſere uſitatum eſt. Cic.
 pro Roſc. Amer. Sexcenti ſunt, qui inter ſicarios, & de veſti-
 bus accuſabant.
 Sexcentis, a, um. pen. cor. Ultime, ſive unus ex ſexcentis.
 [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu* Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu*
 Hiſp. *Sexuū de ſeu* Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. Attic. li. 4. Veſtorum taxarcus
 & alij ad actum Libertatis explicarentur, cōtempſimus ſex-
 centes li. 5. Plin. Epiſt. ultima, lib. 1. Quam cito ſextentū ſex-
 centis impleturus eſſet.
 Sexcentis, a, um. Fictū à Plauto nomen eſt in Capt. pro eo, qui
 ſexcentas plagas accepit.
 Sexcentis, a, um. Vide SESCVPLVS.
 Sexdecies, adverbium, Sedecim vicibus. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Plin. lib. 16. cap. 39. Sexuū ab Aegypti extremis ſexde-
 cies centes li. & X. M. pallium.

Sexies, adverbium, Sex vicibus. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Veientem hoſtem ſexies
 victum permiſcunt. Col. lib. 3. cap. 2. Hoc ſexies ducendum
 eſt, quoniam ſex latera ſunt.
 Sextans, is, vide SESTANS.
 Sextus, a, um. Ultime, ſive unus ex ſex. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Senatus, a, um. Quod conſtat ſex rebuſ. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Senatus, a, um. Quod conſtat ſex rebuſ. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Si, Conjunctio eſt conditionalis. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.

Sexies, adverbium, Sex vicibus. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Veientem hoſtem ſexies
 victum permiſcunt. Col. lib. 3. cap. 2. Hoc ſexies ducendum
 eſt, quoniam ſex latera ſunt.
 Sextans, is, vide SESTANS.
 Sextus, a, um. Ultime, ſive unus ex ſex. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Senatus, a, um. Quod conſtat ſex rebuſ. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Senatus, a, um. Quod conſtat ſex rebuſ. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.
 Si, Conjunctio eſt conditionalis. [Germ. d. d. c. Gall. *Sexuū de ſeu*
 Ital. *Sexuū de ſeu* Ger. *Sexuū de ſeu* Hiſp. *Sexuū de ſeu*
 Pol. *Sexuū de ſeu* Vng. *Sexuū de ſeu* Ang. *Sexuū de ſeu* Cic. 2. Ver. Ab illo & præco qui voluit illum ordinem
 pretio mercatus eſt, & pucti annorum ſenū, ſeptenūq; de-
 nūm Senatorium nomen nundinati ſunt. Anni decies ſenitid
 eſt ſexaginta, Ovid. 3. Faſt.